

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. června 2020 v senátě složeném z jeho předsedy senátu JUDr. Michaela Vrtka, Ph.D. a přísedících Mgr. Jaroslava Chromého a Mgr. Pavla Neumana,

takto:

Obžalovaní

1. **H. R.** dříve užívající jméno A. R. H., nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX, proti němuž je vedeno řízení jako proti uprchlému podle § 302 trestního řízení,
2. **S. E.**, nar. XXXX bytem XXXX, XXXX, spolupracující obviněný podle § 178a trestního řádu,
3. **A. R.**, nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX,
4. **B. J.** (roz. M.), nar. XXXX, bytem XXXX č.o. XXXX, státní příslušnost XXXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody,
5. **M. L.**, nar. XXXX bytem XXXX, XXXX, státní příslušnost XXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody, spolupracující obviněný podle § 178a trestního řádu
6. **R. N.**, nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody, spolupracující obviněný podle § 178a trestního řádu,
7. **O. K.**, nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody,

8. S. R., nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX, státní příslušnost XXXX, proti němuž je vedeno řízení jako proti uprchlému podle § 302 trestního řízení,

jsou vinni, že

nejméně v období od 1. 1. 2008 do 28. 2. 2010 zejména v Brně na níže uvedených místech soustavně dlouhodobě spolupracovali v systému vzájemné podřízenosti a nadřízenosti, se stanovenými funkčními kompetencemi a dělbou činností, a to v úmyslu soustavně a opakovaně vylákávat neoprávněnou výhodu na dani z přidané hodnoty (DPH), přičemž za tímto účelem vytvářeli na území České republiky řetězce společností obchodujících se záměrně výrazně nadhodnoceným zbožím (níže uvedené jako řetězce A a B), přičemž cílem tohoto sledu obchodních transakcí nebylo dosažení zisku z podnikatelské činnosti, ale pouze navodit před orgány finanční správy takový skutkový stav, který povede k dosažení neoprávněné výplaty nadměrného odpočtu DPH správcem daně u poslední společnosti těchto řetězců v důsledku konečného vývozu zboží do zahraničí za využití zákonného osvobození od DPH, a to v rozporu s ustanovením § 64 a § 72 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, za současného porušení daňové neutrality v rámci obou řetězců, kdy první společnosti těchto řetězců neodváděly DPH z prodeje zboží společnosti XXXX; přičemž mezi obžalovanými byli nejvýše postavení H. R., který řídil činnost skupiny zejména ve vztahu ke koncovým vývozům zboží do zahraničí, a S. E., který řídil činnost skupiny zejména ve vztahu k předcházejícím předstíraným obchodním operacím na území České republiky, pod kterými byli v nižší úrovni zařazeni jednatele společností zahrnutých do fakturačních řetězců, tj. B. J., S. R., M. L. a R. N. a dále P. O. (řízení proti němuž bylo vyloučeno k samostatnému projednání), jakož i osoby podílející se na vytvoření a činnosti subjektů plnicích na počátku řetězců úlohu tzv. chybějícího článku, tj. O. K. a A. R., pod jejichž vedením pak na nejnižší úrovni působily další osoby již jen zcela formálně zapsané na pozici oficiálních zástupců těchto společností;

přičemž každý z obžalovaných se dílčím způsobem v rámci rozdělených úkolů a kompetencí podílel na spáchání trestného činu zejména tím, že:

H. R.

bez jakéhokoliv formálního postavení v uvedených společnostech se přesto faktickým rozhodujícím vlivem podílel na jejich řízení a činnosti, kdy tuto činnost spolu se S. E. zosnoval a řídil tím, že trestnou činnost inicioval, naplánoval a usměrňoval její páchání, když

- v součinnosti se S. E. a jeho prostřednictvím koordinoval činnost B. J. a S. R. s činností ostatních obchodních subjektů, které v rámci příslušného účelového fakturačního řetězce formálně figurovaly v roli dodavatelů zboží,

- v uvedené době řídil činnost B. J. a jeho společnosti XXXX při nákupu a následných vývozech zboží, obchodovaného předtím v rámci fakturačního řetězce A, do zahraničí, kde byly tyto níže uvedeným způsobem dodávány odběratelům XXXX (sídlem XXXX) a XXXX XXXX (sídlem XXXX),

- v období od 1.1.2008 do 28.2.2010 nechal prostřednictvím B. J. a jménem společnosti XXXX předložit na Finanční úřad Brno II. níže uvedená daňová přiznání k DPH, jejichž prostřednictvím bylo nárokováno a získáno vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši 334.191.000,-Kč,

- době řídil činnost S. R. a jeho společnosti XXXX při následných vývozech zboží, obchodovaného předtím v rámci fakturačního řetězce B, do zahraničí, kde byly tyto dodávány níže uvedeným způsobem odběratelům XXXX (sídlem XXXX), XXXX nebo XXXX(sídlem XXXX), nebo XXXX (sídlem XXXX),
- za období leden 2008 až červen 2008 a srpen 2008 nechal prostřednictvím S. R. a jménem společnosti XXXX předložit na Finanční úřad Brno I níže uvedená daňová přiznání k DPH, jejichž prostřednictvím bylo v souvislosti s obchodními případy realizovanými v řetězci B nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši 42.831.354,20 Kč,
- za období květen 2009 až prosinec 2009 nechal prostřednictvím S. R. a jménem společnosti XXXX předložit na Finanční úřad Brno I níže uvedená daňová přiznání k DPH, jejichž prostřednictvím bylo v souvislosti s obchodními případy realizovanými v řetězci B nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši **105.961.177,90 Kč**,
- stanovil a za pomoci dalších obžalovaných realizoval na straně přijatých zdanitelných plnění u společností XXXX a XXXX fiktivní fakturační cestu neodpovídající skutečnému fyzickému pohybu obchodovaného zboží, které tyto společnosti následně účelově vyvážely do zahraničí, s cílem zneprůhlednit finanční operace, ztížit případné šetření a zastřít skutečný původ tohoto zboží a jeho původní hodnotu, k čemuž bylo využito chybějících článků (tzv. „missing trader“) lokalizovaných na počátku fakturačního řetězce,
- rozhodoval o vytváření souvisejících účetních dokladů v takto ustavené fiktivní fakturační cestě, a to zejména dokladů o nákupu a prodeji zboží u koncových společností realizujících následný vývoz zboží do zahraničí (tj. XXXX a XXXX) a formálně přítom zastupovaných B. J. a S. R.,
- vyplácel jednatelům koncových společností XXXX a XXXX B. J. a S. R. sjednanou finanční odměnu, případně také další finanční prostředky nezbytné pro vlastní chod těchto subjektů,
- zajistil a financoval nákup příslušného textilního zboží, které bylo následně využito při účelových obchodních případech realizovaných níže popisovaným způsobem
- byl koncovým příjemcem a beneficentem převážné části finančních prostředků, vylákaných v důsledku uvedené trestné činnosti od jednotlivých správců daně, které předtím z bankovních účtů společností XXXX a XXXX vybrali v hotovosti jednatelé těchto subjektů,

S. E.

bez jakéhokoliv formálního postavení v uvedených společnostech se přesto faktickým rozhodujícím vlivem podílel na jejich řízení a činnosti, kdy tuto trestnou činnost spolu s H.R. v uvedené době řídil tím, že trestnou činnost naplánoval a usměrňoval její páčání, když

- řídil činnost M. L. a jeho společnosti XXXX při účelovém přeprodeji zboží obchodovaného v rámci fakturačního řetězce A,
- řídil činnost společnosti XXXX při účelovém přeprodeji zboží obchodovaného v rámci fakturačního řetězce B,
- řídil činnost R. N. a jeho společnosti XXXX při účelovém přeprodeji zboží obchodovaného v rámci obou fakturačních řetězců, kdy skutečným smyslem těchto obchodních transakcí bylo

vložení dalších článků do fakturačního řetězce za účelem jejich rozšíření a znepréhlednění při případné kontrole,

- v součinnosti s H.R. a jeho prostřednictvím koordinoval činnost M. L., jakož i R. N. s činností obchodního subjektu, který v rámci účelového fakturačního řetězce A formálně figuroval jako koncový vývozce zboží, tedy B. J. a jeho společnost XXXX,

- v součinnosti s H.R. a jeho prostřednictvím koordinoval činnost P. O. a R. N. s činností obchodního subjektu, který v rámci účelového fakturačního řetězce B formálně figuroval jako koncový vývozce zboží tedy S. R. a jeho společnost XXXX,

- stanovil a za pomoci dalších obžalovaných realizoval u fakturačního řetězce A posloupnost fiktivních přepravek v pořadí společností XXXXs.r.o. – XXXX – XXXX a XXXX, obdobně pak u fakturačního řetězce B v posloupnosti XXXX – XXXX a XXXX, neodpovídající skutečnému fyzickému pohybu obchodovaného zboží, s cílem zneprůhlednit finanční operace, ztížit případné šetření a zastřít skutečný původ tohoto zboží a jeho původní hodnotu,

- rozhodoval o vytváření souvisejících účetních dokladů v takto ustavené fiktivní fakturační cestě, včetně pokladních dokladů osvědčujících údajné (ve skutečnosti však neexistující) hotovostní platby za zboží mezi jednotlivými články řetězce, a to zejména u společností XXXXs. r. o., XXXXs. r. o., XXXX a XXXXs. r.o.,

- instruoval osoby zapsané na postu jednatelů společností zapojených do fakturačního řetězce, zejména R. N. a M. L., jak mají účelově vystupovat a vypovídat při jednání před správcem daně při probíhajících daňových kontrolách,

- vyplácel jednatelům společností XXXXs. r. o., XXXXs. r. o. a XXXXs. r. o., M. L., R. N. a P. O. sjednanou finanční odměnu, případně také další finanční prostředky nezbytné pro chod těchto subjektů, včetně nájmu kancelářských prostor, skladů apod.,

- prostřednictvím A. R. angažoval osobu O. K., jenž následně dále řídil činnost společnosti XXXXs.r.o. a dalších obdobných subjektů na počátku příslušného fakturačního řetězce, kde plnily roli chybějícího článku (tzv. „missing trader“), jejichž prostřednictvím bylo znemožněno dohledání původu zboží a zejména zjištění jeho dřívější hodnoty, která byla přitom byla současně těmito subjekty účelově a mnohonásobně navýšena oproti cenám v čase a místě obvyklým,

- byl koncovým příjemcem a beneficentem významné části vylákaných finančních prostředků,

A. R.

bez jakéhokoliv oficiálního vztahu k těmto společnostem se v uvedené době podílel zejména na řízení činnosti společnosti XXXXs.r.o. a jejich dodavatelů v řetězci A), když

- přijímal pokyny S. E. směřující k zajištění chodu této části fakturačního řetězce

- zajistil za tímto účelem účast osoby O. K., jehož pověřil tím, aby vytvořil na začátku fakturačního řetězce skupinu společností plnící roli chybějícího článku (tzv. „missing trader“), jehož prostřednictvím bylo znemožněno dohledání původu zboží a zejména zjištění jeho dřívější hodnoty, která byla přitom současně těmito subjekty účelově a mnohonásobně navýšena oproti cenám v čase a místě obvyklým,

- průběžně instruoval a úkoloval O. K., jemuž určoval obsah jednotlivých obchodních případů, zejména při následném prodeji tohoto zboží na další články ve fakturačním řetězci, který dle tohoto zadání skrytě řídil činnost společnosti XXXXs.r.o. případně některých dalších subjektů, např. společnosti XXXX, XXXX, vyskytujících se na pozici prvotního článku,
- vyplácel O. K. sjednanou finanční odměnu, případně také další finanční prostředky související se založením a následným provozem jím řízených obchodních subjektů,
- prostřednictvím dalších subjektů zajistil a poskytl kancelářské prostory a další technické zázemí v administrativní budově na adrese XXXX na ul. XXXX, které obžalovaní, ale i další zainteresované osoby systematicky využívali k osobním schůzkám a dalším nezbytným aktivitám (vystavování a zpracování účetních dokladů apod.) spojeným s páčáním trestné činnosti,

B. J.

v rámci řetězce A) jakožto jednatel společnosti XXXX, která tvořila poslední tuzemský článek řetězce a působila jako vývozce předmětného zboží,

- podal případně nechal podat jménem uvedené společnosti na Finanční úřad Brno II. níže uvedené daňové přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2008, únor 2008, březen 2008, duben 2008, květen 2008, červen 2008, červenec 2008, srpen 2008, září 2008, říjen 2008, listopad 2008, prosinec 2008, leden 2009, únor 2009, březen 2009, duben 2009, květen 2009, červen 2009, červenec 2009, srpen 2009, září 2009, říjen 2009, listopad 2009, prosinec 2009, leden 2010 a únor 2010, do kterých níže uvedeným způsobem zahrnul faktury od společnosti XXXX týkající se záměrně nadhodnocených nákupů zboží v souhrnné výši 1.758.900.000,-Kč, čímž následně získala společnost XXXX neoprávněnou výhodu na DPH ve výši 334.191.000,-Kč,
- prostřednictvím přepravců zajišťoval fyzickou přepravu zboží ve směru z České republiky do příslušných zahraničních destinací v XXXXi a XXXXu, kdy vlastním smyslem této přepravy bylo toliko naplnění obligatorních formálních znaků pro uskutečnění vývozu, které mohly být ze strany správce daně či jiné státní autority v souvislosti s požadovaným vyplacením nadměrného odpočtu ověřovány,
- následně nákup a vývoz předmětného zboží opakovaně jako statutární zástupce společnosti XXXX prezentoval při jednání s pracovníky správce daně jako standardní obchodní činnost, tak aby došlo k vyplacení nárokových nadměrných odpočtů DPH,

M. L.

v rámci řetězce A) jako jednatel společnosti XXXX administroval veškeré úkony této společnosti, která byla jedním ze článků tuzemského řetězce společností vzniklého za účelem vytvoření sledu obchodů s jediným účelem obchodních transakcí v podobě získání nadměrného odpočtu po uskutečnění vývozu zboží společností XXXX, v období od 16.1.2008 do 26.2.2010 formálně nakoupil v 26 případech od níže uvedené společnosti XXXX různé textilní zboží ve značně nadhodnocených cenách za celkem 1.755.699.000,-Kč (bez DPH), které následně vždy obratem a s minimální marží formálně přeprodal společnosti XXXX, na kterou jménem společnosti XXXX vystavil v období od 16. 1. 2008 do 26. 2. 2010 celkem 26 faktur, přičemž si byl vědom toho, že takto vystavené vysoce nadhodnocené faktury, prezentované též v daňových přiznáních předkládaných správci daně, budou zahrnuty do účetnictví odběratele XXXX, jemuž tak jako plátcí DPH na jejich základě vznikne nadměrný odpočet, aniž by za uvedené tvrzené obchody obdržel od společnosti XXXX odpovídající finanční protiplnění, vzniklý celkový nedoplatek u

tohoto odběratele ve výši přesahující 2 mld. Kč adekvátním způsobem nevymáhal, přesto však existenci uvedených obchodů jako reálné obchodní činnosti opakovaně osobně či jinak jako statutární zástupce společnosti XXXX prezentoval při jednání s pracovníky správce daně, aby tak potvrdil oprávněnost nároku společnosti XXXX na vyplacení odpočtu DPH

R. N.

v rámci řetězce A) i B) jako jednatel společnosti XXXX administroval veškeré úkony této společnosti, která byla dalším ze článků tuzemského řetězce společností vzniklého za účelem vytvoření sledu obchodů, kdy jediným účelem obchodních transakcí nemělo být dosažení zisku z podnikání, nýbrž pouze získání nadměrného odpočtu DPH po uskutečnění vývozu v řetězci A) zboží společností XXXX, kdy zboží ve 26 případech formálně nakoupil od společnosti XXXXs.r.o. a formálně přeprodal a fakturoval společnosti XXXX tak, aby ho tato dále níže uvedeným způsobem mohla fakturovat jako dodávku společnosti XXXX, kdy do takto deklarovaných nákupů zboží od společnosti XXXXs.r.o. zahrnoval i zboží, fakturačně pořízené poté, co byla společnost XXXXke dni 18.8.2009 ukončena registrace k DPH a tedy toto zboží již nemohlo být zahrnuto do přijatých zdanitelných plnění od plátce DPH, což však přesto obžalovaný udělal a vykazoval následně mj. v daňových přiznáních podávaných za společnosti XXXXi v pozdější době; v řetězci B) pak za společnost XXXXpouze účetně pořizoval od nefunkčních a nekontaktních subjektů, zejména společnosti XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, s.r.o. či XXXX, když toto zboží sloužilo k formálním vývozům a vylákání daňového odpočtu společností XXXX, a to vše činil, aniž by za uvedené tvrzené obchody obdržel odpovídající finanční protiplnění, přičemž existenci uvedených obchodů jako reálné obchodní činnosti opakovaně osobně či jinak jako statutární zástupce společnosti XXXX prezentoval při jednání s pracovníky správce daně, aby potvrdil oprávněnost nároku společností XXXX a XXXX na vyplacení odpočtu DPH,

O. K.

v rámci řetězce A) jako osoba bez jakéhokoliv formálního vztahu k tomuto subjektu ve skutečnosti skrytě řídil obchodní činnosti společnosti XXXX s.r.o., a to zejména tím, že zajišťoval vedení účetnictví subjektu a nadto současně pro formální výkon funkce jednatele resp. zplnomocněného zástupce společnosti angažoval L. L., nar. XXXX, resp. K. K., nar. XXXX, kteří ovšem při výkonu této činnosti jednali dle pokynů O. K. a nebyli plně obeznámeni s podstatou obchodů společnosti, přičemž současně vydal či nechal vystavit za společnost XXXXs.r.o. účetní doklady prokazující údajně prodeje textilního zboží na odběratele společnost XXXX v 26 případech fakturovaných od 16. 1. 2008 do 25. 2. 2010, aby jej tato pak mohla níže uvedeným způsobem v řetězci přefakturovat dále, přičemž obsah takto deklarovaných obchodních transakcí byl pro větší věrohodnost na základě pokynů O. K. promítnut také do daňových přiznání předkládaných společností XXXXs.r.o. správci daně, kdy ovšem naopak v zájmu ztíženého dohledání dalších předchozích obchodních vazeb byla účetní evidence společnosti posléze blíže nezjištěným způsobem zašantročena,

obdobně pak opět skrytým způsobem řídil či se podílel na řízení společnosti XXXXs.r.o., IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, (dále jen XXXX) která je předchozím dodavatelem části inkriminovaného textilního zboží pro společnost XXXXs.r.o., kdy opět O. K. pro společnost XXXXzejména zajišťoval vedení účetnictví a fakturaci a také současně pro formální výkon funkce jednatele angažoval J. P., nar. XXXX, který ovšem při výkonu této činnosti jednal dle pokynů O. K. a nebyl obeznámen s podstatou vykazovaných obchodů společnosti XXXX, kdy činnost společností XXXXs.r.o. a XXXXs.r.o. formálně řízených k tomu zcela nezpůsobilými osobami formálních jednatelů či zplnomocněných zástupců nelze charakterizovat jako standardní

obchodní činnost a jejich zapojení do fakturačního toku O. K. tak mělo zjevně za cíl pouze ztížit či zcela znemožnit dohledání předchozích dodavatelů příslušného zboží a potažmo také subjektu, u kterého došlo k účelovému navýšení cen zboží obchodovaného v řetězci spojenému s neodvedením DPH,

S. R.

jakožto jednatel společnosti XXXX, která tvoří poslední tuzemský článek řetězce B a byla vývozcem předmětného textilního zboží z České republiky podal resp. nechal podat jménem uvedené společnosti na Finanční úřad Brno I. níže uvedená daňová přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2008, únor 2008, březen 2008, duben 2008, květen 2008, červen 2008, srpen 2008, květen 2009, červen 2009, červenec 2009, srpen 2009, září 2009, říjen 2009, listopad 2009 a prosinec 2009, do kterých níže uvedeným způsobem zahrnul faktury od společnosti XXXX týkající se záměrně nadhodnocených fiktivních nákupů zboží, čímž nárokovala společnost XXXX neoprávněnou výhodu na DPH ve výši 148.792.532,10 Kč, přičemž mu muselo být zřejmé, že svým jednáním úmyslně napomáhá vylákání výhody na dani z přidané hodnoty DPH,

přičemž shora popsaným způsobem byl obžalovanými realizován:

A/ řetězec končící vývozy zboží a vylákáním nadměrného odpočtu DPH společností XXXX, zahrnující zejména:

společnost XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále jen jako XXXX)
společnost XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále jen jako XXXX)

společnost XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále jen jako XXXX)

společnost XXXX (nyní v likvidaci), IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále jen jako XXXX),

kdy za společnost XXXX bylo jednatelem B. J., na základě předchozí spolupráce obžalovaných M. L., R. N., O. K., H. R., S. E. a A. R. s vědomím výše popsaného zločinného záměru a s cílem tento záměr uskutečnit úmyslně podáno na Finanční úřad Brno II:

1. dne 26.2.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/001 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 36.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0001 za cenu 35.880.000,-Kč od společnosti XXXX),
2. dne 23.3.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/003, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 60.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0004 za cenu 59.800.000,-Kč od společnosti XXXX),
3. dne 28.4.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/006, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 60.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0008 za cenu 59.800.000,-Kč od společnosti XXXX),

4. dne 27.5.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/007, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 56.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0009 za cenu 55.920.000,-Kč od společnosti XXXX),
5. dne 26.6.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období květen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/008, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 56.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0011 za cenu 55.920.000,-Kč od společnosti XXXX),
6. dne 21.7.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/009, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 56.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0014 za cenu 55.920.000,-Kč od společnosti XXXX),
7. dne 26.8.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období červenec 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/010, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 70.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0015 za cenu 69.900.000,-Kč od společnosti XXXX),
8. dne 26.9.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/011, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 68.500.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0017 za cenu 68.370.000,-Kč od společnosti XXXX),
9. dne 27.10.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období září 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/013, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 42.750.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0019 za cenu 42.660.000,-Kč od společnosti XXXX),
10. dne 25.11.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období říjen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/014, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 76.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0020 za cenu 75.840.000,-Kč od společnosti XXXX),
11. dne 6.1.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období listopad 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/015, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 70.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 08/0021 za cenu 69.900.000,-Kč od společnosti XXXX),
12. dne 26.1.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. F2008/017, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu

zboží v hodnotě 76.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 08/0023 za cenu 75.840.000,-Kč od společnosti XXXX),

13. dne 26.2.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/001, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 72.700.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0001 za cenu 72.573.000,-Kč od společnosti XXXX),
14. dne 25.3.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/002, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 70.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0002 za cenu 69.900.000,-Kč od společnosti XXXX),
15. dne 24.4.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/003, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 76.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0003 za cenu 75.840.000,-Kč od společnosti XXXX),
16. dne 25.5.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/004, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 74.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0004 za cenu 73.840.000,-Kč od společnosti XXXX),
17. dne 23.6.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období květen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/005, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 74.950.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0006 za cenu 74.798.000,-Kč od společnosti XXXX),
18. dne 24.7.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/006, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 70.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0008 za cenu 69.900.000,-Kč od společnosti XXXX),
19. dne 25.8.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období červenec 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/007, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 70.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0009 za cenu 69.900.000,-Kč od společnosti XXXX),
20. dne 25.9.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/008, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 70.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0011 za cenu 69.900.000,-Kč od společnosti XXXX),

21. dne 26.10.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období září 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/009, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 70.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0015 za cenu 69.900.000,-Kč od společnosti XXXX),
22. dne 24.11.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období říjen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/010, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 77.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0018 za cenu 76.890.000,-Kč od společnosti XXXX),
23. dne 18.12.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období listopad 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/011, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 77.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0020 za cenu 76.890.000,-Kč od společnosti XXXX),
24. dne 22.1.2010 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2009/012, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 76.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0022 za cenu 75.840.000,-Kč od společnosti XXXX),
25. dne 24.2.2010 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2010, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2010/001, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 77.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 10/0001 za cenu 76.890.000,-Kč od společnosti XXXX),
26. dne 24.3.2010 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2010, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. F2010/002, týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 77.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 10/0002 za cenu 76.890.000,-Kč od společnosti XXXX),

kdy ve shora uvedených případech bylo zboží následně vyvezeno do zahraničí a zde deklarován prodej v bodech A\1.-18. odběrateli XXXX XXXX, XXXX, XXXX XXXX, a v bodech A\19.-26 XXXX XXXX, XXXX, XXXX, XXXX,

přičemž obchodované zboží bylo předtím společností XXXX pouze účetně pořizováno od de facto nefunkčních a nekontaktních subjektů, jako společností XXXX s.r.o., XXXX s.r.o. či XXXX, které nepodávaly daňové přiznání k DPH a neodváděly DPH z prodeje zboží společností XXXX, čímž došlo porušení daňové neutrality v celku transakcí realizovaných v řetězci,

a následné fyzické vývozy zboží do zahraničí neměly žádný reálný ekonomický smysl a naopak měly za účel zejména skrýt skutečnou povahu a hodnotu takto zobchodovaného zboží, jakož i finalizovat formální splnění zákonných podmínek pro uplatnění jednotlivých požadovaných nadměrných odpočtů DPH, v důsledku čehož vylákala společnost XXXX jako poslední článek fakturačního řetězce v České republice a formální vývozce zboží neoprávněnou výhodu na DPH odpovídající součtu realizovaných nadměrných odpočtů DPH z výše uvedených obchodů resp.

faktur v souhrnné výši 334.191.000,-Kč, která také byla správcem daně Finančním úřadem Brno II, sídlem Cejl 44/113, 60200 Brno, v tomto rozsahu společnosti XXXX ke škodě České republiky vyplacena,

B/ řetězec končící vývozy zboží a vylákáním nadměrného odpočtu DPH společností XXXX, s.r.o., zahrnující zejména:

společnost XXXX, s.r.o., IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále jen jako XXXX),

společnost XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX (dále jen jako XXXX)

společnost XXXX,

kdy za společnost XXXX byla jednatelem S. R., na základě předchozí spolupráce obžalovaných R. N., H. R. a S. E., s vědomím výše popsání zločinného záměru a s cílem tento záměr uskutečnit úmyslně podána na Finanční úřad Brno I:

1. dne 27.2.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 380002 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 32.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 08/0002 za cenu 31.900.000,-Kč od společnosti XXXX),
2. dne 26.3.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 380003 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 40.000.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 08/0005 za cenu 39.900.000,-Kč od společnosti XXXX),
3. dne 28.4.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 380004 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 20.035.750,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 08/0007 za cenu 19.928.750,-Kč od společnosti XXXX),
4. dne 27.5.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 380005 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 49.077.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 10/0008 za cenu 48.954.000,-Kč od společnosti XXXX),
5. dne 25.6.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období květen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 380006 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 21.573.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 10/0012 za cenu 21.492.000,-Kč od společnosti XXXX),
6. dne 22.7.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 380007 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v

hodnotě 44.385.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 08/0013 za cenu 44.255.000,-Kč od společnosti XXXX),

7. dne 25.9.2008 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2008, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 380009 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 18.357.430,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 08/0016 za cenu 18.238.400,-Kč od společnosti XXXX),
8. dne 26.6.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období květen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 390001 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 77.760.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0005 za cenu 77.640.000,-Kč od společnosti XXXX),
9. dne 24.7.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 390002 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 69.730.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0007 za cenu 69.600.000,-Kč od společnosti XXXX),
10. dne 25.8.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období červenec 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 390003 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 69.390.940,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0010 za cenu 69.261.200,-Kč od společnosti XXXX),
11. dne 25.9.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 390004 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 65.802.800,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0012 za cenu 65.703.400,-Kč od společnosti XXXX),
12. dne 26.10.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období září 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 390005 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 68.066.640,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0016 za cenu 67.927.000,-Kč od společnosti XXXX),
13. dne 24.11.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období říjen 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 390006 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 69.321.000,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0019 za cenu 69.195.000,-Kč od společnosti XXXX),
14. dne 18.12.2009 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období listopad 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXXpod č. 390007 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 71.964.750,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXXúčetně nakoupila na základě faktury č. 09/0021 za cenu 71.832.450,-Kč od společnosti XXXX),

15. dne 22.1.2010 daňové přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2009, v němž byla do nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v tuzemsku zahrnuta faktura od společnosti XXXX pod č. 390008 týkající se záměrně nadhodnoceného nákupu zboží v hodnotě 65.654.280,-Kč (uvedené zboží předtím společností XXXX účetně nakoupila na základě faktury č. 09/0023 za cenu 65.534.400,-Kč od společnosti XXXX),

kdy ve shora uvedených případech bylo zboží následně vyvezeno do zahraničí a zde deklarován prodej v bodech B\1.-8. odběrateli XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, a v bodech B\9.-15. XXXX, XXXX XXXX, XXXX,

přičemž obchodované zboží bylo předtím společností XXXX pouze účetně pořizováno od de facto nefunkčních a nekontaktních subjektů, zejm. společností XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, s.r.o. či XXXX, společností s r.o., které přitom jako chybějící článek sloužily jednak ke znemožnění dohledání původu zboží a současně také k účelovému mnohonásobnému navýšení jeho ceny, když tyto společnosti nepodávaly daňové přiznání k DPH a neodváděly DPH z prodeje zboží společností XXXX, čímž došlo porušení daňové neutrality v celku transakcí realizovaných v řetězci,

a následné fyzické vývozy zboží do zahraničí neměly žádný reálný ekonomický smysl a naopak měly za účel zejména skrýt skutečnou povahu a hodnotu takto zobchodovaného zboží, jakož i finalizovat formální splnění zákonných podmínek pro uplatnění jednotlivých

požadovaných nadměrných odpočtů daně z přidané hodnoty, v důsledku čehož usilovala společnost XXXX jako poslední článek fakturačního řetězce a formální vývozce zboží o neoprávněnou výhodu na DPH odpovídající součtu realizovaných nadměrných odpočtů DPH z výše uvedených obchodů resp. faktur v souhrnné výši 148.792.532,10 Kč, která byla správcem daně Finančním úřadem Brno I, se sídlem Příkop 25, 604 23 Brno, ke škodě České republiky společností XXXX ve výši 136.318.218,90 Kč vyplacena;

jednání uvedeného v řetězci A) se B. J., M. L., A. R. a O. K. dopouštěli v úmyslu vylákat prostřednictvím přiznání k DPH, uplatňovaných následně ze strany společnosti XXXX výhodu na dani z přidané hodnoty ve velkém rozsahu ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem Brno II., kdy takto nárokován přeplatky byly posléze správcem daně uvedené společnosti skutečně vyplaceny, čímž způsobili České republice, zastoupenému Finančním úřadem pro Brno II., škodu ve výši 334.191.000,-Kč,

jednání uvedeného v řetězci B) se obžalovaný S. R. dopouštěl v úmyslu vylákat prostřednictvím přiznání k DPH, uplatňovaných následně ze strany společnosti XXXX výhodu na dani z přidané hodnoty ve velkém rozsahu ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem Brno I., kdy takto nárokován přeplatky v celkové výši 148.792.532,10 Kč byly posléze správcem daně uvedené společnosti skutečně ve výši 136.318.218,90 Kč vyplaceny, čímž způsobil České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Brno I., škodu v uvedené výši 136.318.218,90 Kč, dále jeho jednání bezprostředně směřovalo k vylákání další výhody na dani z přidané hodnoty v souhrnné výši 12.474.313,20 Kč,

jednání uvedeného v řetězcích A) a B) se obžalovaný H. R., S. E., a R. N., dopouštěli v úmyslu, aby jednáním společností byla u správce daně vylákána neoprávněná výhoda na DPH v souhrnné výši 470.509.218,90 Kč, a dále jejich jednání bezprostředně směřovalo k vylákání další neoprávněné výhody na DPH v souhrnné výši 12.474.313,20 Kč,

tedy**H. R., S. E.
Ad A), B)**

- jako členové organizované zločinecké skupiny vylákali výhodu na dani, spáchali takový čin nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu a dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, spáchání takového činu nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, tohoto jednání se dopustili v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,
- založili a účastnili se činnosti organizované zločinecké skupiny,

**A. R., O. K., B. J., M. L.
Ad A)**

- jako členové organizované zločinecké skupiny vylákali výhodu na dani, spáchali takový čin nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu,
- účastnili se činnosti organizované zločinecké skupiny,

**R. N.
Ad A), B)**

- jako člen organizované zločinecké skupiny vylákal výhodu na dani, spáchal takový čin nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, spáchání takového činu nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,
- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,

**S. R.,
Ad B)**

- jako člen organizované zločinecké skupiny vylákal výhodu na dani, spáchal takový čin nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, spáchání takového činu nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,
- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,

tím spáchali**H. R., S. E.
Ad A), B)**

- zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem ve stadiu pokusu dle

§ 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., ve znění účinném do 30. 6. 2011 (dále jen trestní zákoník)

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku,

**A. R., O. K., B. J., M. L.,
Ad A)**

- zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku,

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

**R. N.
Ad A), B)**

- zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku,

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

**S. R.
Ad B)**

- zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2011

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

H. R.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **13 (třinácti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy

komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (desíti) let.**

S. R.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **11 (jedenáct) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (deseti) let.**

A. R.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **10 (deset) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 500 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 5.000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši **2.500.000 Kč (dva miliony pětset tisíc korun).**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **1,5 (jednoho a půl) roku.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (desíti) let.**

B. J.

jakož i za sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 24. 1. 2017, č.j. 3 T 4/2017-210; účastenství ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2. 5. 2017, č.j. 7 T 187/2016-552, který nabyl právní moci téhož dne; a přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, krivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku a

podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č.j. 89 T 100/2018-1147,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **9,5 (devíti a půl) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (desíti) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušují výroky o trestech, které byly obžalovanému pravomocně uloženy trestním příkazem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 24. 1. 2017, č.j. 3 T 4/2017-210, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2. 5. 2017, č.j. 7 T 187/2016-552 a rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č.j. 89 T 100/2018-1147, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

S. E.

jakož i za sbíhající se přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku a podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č.j. 89 T 100/2018-1147,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku, za užití § 58 odst. 4 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 500 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši **1.000.000 Kč (jeden milion korun).**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (desíti) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu, který byl obžalovanému pravomocně uložen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č.j. 89 T 100/2018-

1147, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

M. L.

jakož i za sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2016, č.j. 1 T 13/2014-5214, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2017, č.j. 1 To 67/2016-5733,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku, za užití § 58 odst. 4 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (desíti) let,** a dále **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu podnikání s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušují výroky o trestech, které byly obžalovanému pravomocně uloženy rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2016, č.j. 1 T 13/2014-5214, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2017, č.j. 1 To 67/2016-5733, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

R. N.

jakož i za sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2016, č.j. 1 T 13/2014-5214, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2017, č.j. 1 To 67/2016-5733,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku, za užití § 58 odst. 4 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (desíti) let,** a dále **trest zákazu**

činnosti spočívající v zákazu podnikání s předmětem podnikání velkoobchod a zprostředkování obchodu a služeb na dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu, který byl obžalovanému pravomocně uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2016, č.j. 1 T 13/2014-5214, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2017, č.j. 1 To 67/2016-5733, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

O. K.

jakož i za sbíhající se přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2012, č.j. 1 T 67/2012-435 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 1. 2013, č.j. 7 To 507/2012-494; přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 21. 1. 2011, č.j. 1 T 162/2010-116; trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 3 zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen trestního zákona) ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 5. 4. 2011, č.j. 2 T 9/2011, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 1. 9. 2011, č.j. 9 To 318/2011; trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2011, č.j. 5 T 117/2011-604, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2012, č.j. 9 To 621/2011-635; zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2012, č.j. 12 T 141/2011-1344, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2012, č.j. 3 To 243/2012-1425; trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona, přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2012, č.j. 89 T 171/2011-1040, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 2012, č.j. 8 To 353/2012-1106,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku, za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (desíti) let**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušují výroky o trestech, které byly obžalovanému pravomocně uloženy rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2012, č.j.

1 T 67/2012-435 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 1. 2013, č.j. 7 To 507/2012-494, rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 21. 1. 2011, č.j. 1 T 162/2010-116, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 5. 4. 2011, č.j. 2 T 9/2011, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 1. 9. 2011, č.j. 9 To 318/2011, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2011, č.j.5 T 117/2011-604, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2.2012, č.j. 9 To 621/2011-635, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2012, č.j. 12 T 141/2011-1344 , ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2012, č.j. 3 To 243/2012-1425, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2012, č.j. 89 T 171/2011-1040, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 2012, č.j. 8 To 353/2012-1106, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, se sídlem náměstí Svobody 4, Brno 602 00, IČ: 72080043 majetkovou škodu, a to konkrétně:

- a) obžalovaní H. R., A. R., B. J., S. E., R. N., M. L. a O. K. ve výši 334 191 000 Kč,
- b) obžalovaní H. R., S. R., S. E., R. N. ve výši 136 318 218,90 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Brně ze dne 26. 11. 2019, sp. zn. 3 VZV 10/2015 kladla obžalovaným H. R., S. E., A. R., B. J., M. L., R. N., O. K., S. R. a P. O. za vinu spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku (v případě obžalovaných R., E., N., R. a O. spáchaného dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku) a dále zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá a v případě obžalovaných R. a E. též alinea první.
2. Předmětné trestné činnosti se měli obžalovaní dopustit v období nejméně od 1. 1. 2008 do 28. 2. 2010 zejména v Brně, kdy v systému vzájemné podřízenosti a nadřízenosti, v němž byly stanoveny funkční kompetence a dělba činností, v úmyslu soustavně a opakovaně vylákávat neoprávněnou výhodu na daní z přidané hodnoty (dále jen DPH), vytvářeli k tomuto na území České republiky řetězce společností obchodující se záměrně výrazně nadhodnoceným zbožím, kdy tyto obchody byly v rámci obžaloby dále specifikovány a rozvedeny v řetězcích A a B, přičemž cílem takového sledu obchodních transakcí nebylo dosažení zisku z podnikatelské činnosti, ale pouze navodit před orgány finanční správy takový skutkový stav, který by vedl k dosažení neoprávněné výplaty nadměrného odpočtu DPH, přičemž první ze společností uváděných v řetězci neodváděly DPH z prodeje a poslední ze společností řetězce v důsledku vývozu zboží do zahraničí nárokovala neoprávněnou výplatu nadměrného odpočtu DPH.
3. V řetězci A byly zahrnuty společnosti XXXX (dále jen XXXX), XXXX (dále jen XXXX), XXXX (dále jen XXXX) a XXXXs.r.o. (dále jen XXXX), kdy řetězec končil vývozem zboží a vylákáním nadměrného odpočtu DPH společností XXXX při deklarování prodeje zboží zahraničním společnostem XXXX XXXX v XXXXi a odběrateli XXXX XXXX v XXXXu. V řetězci B, který končil vývozem zboží vylákáním nadměrného odpočtu DPH společností XXXX s.r.o. (dále jen

XXXX) odběratelům XXXX, XXXX či XXXX v XXXXi a dále odběrateli XXXX v XXXXu pak figurovaly společnosti XXXX (dále jen XXXX) a XXXX (dále jen XXXX).

4. Obžaloba dále specifikovala postavení jednotlivých obžalovaných v daném systému, a to tak, že H. R. společně se S. E. zosnoval a řídil trestnou činnost, koordinoval činnost B. J. a S. R. a jejich prostřednictvím řídil společnosti XXXXa XXXX, nechal předložit na Finanční úřad Brno I. a II. daňová přiznání k DPH, stanovil a realizoval fiktivní fakturační cestu, vyplácel jednatelům koncových společností XXXXa XXXX finanční odměnu, zajišťoval a financoval nákup příslušného textilního zboží, které bylo využito při obchodních transakcích a byl koncovým příjemcem a beneficentem převážné části finančních prostředků vylákaných v důsledku trestné činnosti.
5. S. E., ač bez jakéhokoliv formálního postavení v níže uvedených společnostech se přesto fakticky podílel na jejich řízení a činnosti, kdy zejména řídil činnost M. L., P. O. a R. N. a jejich společností XXXX, XXXXa XXXX, koordinoval jejich činnost, stanovil a realizoval posloupnost fiktivních přeprodejí zboží, rozhodoval o vytváření účetních dokladů, instruoval výše uvedené osoby, jak mají vystupovat a vypovídat před správcem daně při probíhajících daňových kontrolách, vyplácel obžalovaným L., N. a O. finanční odměnu či prostředky nezbytné pro chod jimi ovládaných obchodních společností, prostřednictvím A. R. angažoval osobou O. K., jež následně dále řídil činnost společnosti XXXXa byl rovněž koncovým příjemcem a beneficentem významné částí vylákaných finančních prostředků.
6. A. R. se pak podílel, bez jakéhokoliv oficiálního vztahu, na řízení společnosti XXXXa dodavatelů v řetězci A, kdy přijímal pokyny od obžalovaného E. k zajištění chodu fakturačního řetězce, zajistil účast osoby O. K., kterého pověřil tím, aby vytvořil skupinu společností plnících roli chybějícího článku (tzv. missing trader), instruoval O. K. k obsahu jednotlivých obchodních případů, posledně jmenovanému vyplácel sjednanou odměnu, případně finanční prostředky související s chodem obchodních subjektů. Zajistil a poskytl kancelářské prostory v budově na adrese XXXX, ulice XXXX, kde se obžalovaní a další zainteresované osoby systematicky scházeli k osobním schůzkám spojeným s páčáním trestné činnosti.
7. Obžalovaný B. J. v rámci řetězce A vystupoval jako jednatel společnosti XXXX, která tvořila poslední tuzemský článek řetězce a působila jako vývozce předmětného zboží, podal na Finančním úřadě Brno II. daňové přiznání k DPH za blíže specifikovaná období v letech 2008-2010, zajišťoval fyzickou přepravu zboží z České republiky do destinací v XXXXi a XXXXu a nákup a vývoz zboží prezentoval při jednání s pracovníky správce daně jako standardní obchodní činnost.
8. M. L. v rámci řetězce A vystupoval jako jednatel společnosti XXXX, která byla jedním z článků tuzemského řetězce a v předmětném období nakoupil od společnosti XXXX různé textilní zboží v nadhodnocených cenách, které obratem a s minimální marží přeprodal společnosti XXXX za částku 1 755 699 000 Kč bez DPH, ačkoliv věděl, že takto nadhodnocené zboží je prezentované v daňových přiznáních za účelem vylákání nadměrného odpočtu, aniž by za tvrzené obchody obdržel od společnosti XXXX odpovídající finanční protiplnění a vzniklý nedoplatek pak u tohoto odběratele nevybíhal a přesto existenci obchodů prezentoval jako reálnou činnost před pracovníky správce daně.
9. Obžalovaný R. N. v řetězcích A a B vystupoval jako jednatel společnosti XXXX, kdy nakoupil zboží formálně od společnosti XXXXa toto přeprodal a fakturoval společnosti XXXX (řetězec A), resp. obdobně tak zboží pořizoval od společností XXXX, XXXX, XXXX, XXXX či XXXX, které bylo účelově prodáno v daném řetězci společnosti XXXX, kdy obžalovaný za tyto transakce

neobdržel odpovídajícím finančním protiplnění a i přesto prezentoval obchody při jednání s pracovníky správce daně jako reálně uskutečněné.

10. Obžalovaný O. K. v rámci řetězce A jako osoba bez jakéhokoliv vztahu ke společnosti XXXXskrytě řídil její činnost, zajišťoval vedení účetnictví, angažoval L. L., resp. K. K. jako formální jednatele daného subjektu, těmto dával pokyny a nechal vystavit za společnost XXXXúčetní doklady k údajnému prodeji textilního zboží a obdobným způsobem řídil společnost XXXX, která vystupovala jako předchozí dodavatel zboží pro společnost XXXX, kdy pro formální výkon funkce jednatele uvedeného subjektu angažoval J. P. a byl si vědom, že obě společnosti nevykazují standardní obchodní činnost a jejich zapojení do fakturačního toku je účelové, s cílem dosáhnout neoprávněného odpočtu DPH a ztížit či znemožnit dohledání předchozích dodavatelů zboží.
11. Obžalovaný S. R. vystupoval jako jednatel společnosti XXXX, která tvořila poslední tuzemský článek v řetězci B a vyvážela zboží z České republiky do destinací v XXXXi a XXXXu, kdy rovněž nechal podat jménem společnosti na Finanční úřad Brno I. daňová přiznání za blíže specifikovaná období let 2008 a 2009, do kterých zahrnul faktury od společnosti XXXX, ačkoliv si byl vědom, že napomáhá vylákání výhody na dani z přidané hodnoty.
12. Konečně obžalovaný P. O. jako jednatel společnosti XXXX, která tvořila jeden z článků obchodního řetězce B, vystupoval za tuto společnost, formálně nakupoval od společnosti XXXXrůzné textilní zboží v nadhodnocených cenách, které obratem a s minimální marží přeprodal společnosti XXXX s vědomím, že k tomuto dochází při neoprávněném vylákání výhody na dani z přidané hodnoty.
13. V rámci obchodního řetězce A pak v důsledku vykazání vývozu zboží z území ČR došlo ze strany společnosti XXXXk uplatnění nadměrného odpočtu DPH v souhrnné výši 334 191 000 Kč, která byla v tomto rozsahu ze strany Finančního úřadu Brno II. společnosti vyplacena. V obchodním řetězci B došlo ze strany společnosti XXXX, jakožto posledního článku fakturačního řetězce k uplatnění neoprávněného nároku na DPH v souhrnné výši 148 792 532,10 Kč, z níž fakticky byla společnosti XXXX vyplacena částka 136 318 218,90 Kč a dalších 12 474 313,20 Kč bylo uplatněno, aniž by však k faktickému vyplacení ze strany Finančního úřadu Brno I. došlo. Celkem tedy obžaloba vyčíslila škodu, kterou způsobili obžalovaní B. J., M. L., A. R. a O. K. v případě vylákání výhody na DPH společností XXXXke škodě České republiky v celkové výši 334 191 000 Kč. V případě obžalovaných S. R. a P. O. měli tito vylákat ke škodě České republiky ze strany společnosti XXXX odpočty DPH v celkové výši 136 318 218,90 Kč a dále pak vykazali jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání další výhody na DPH v souhrnné výši 12 474 313,20 Kč. Konečně v případě obžalovaných H. R., S. E. a R. N., kteří byli zapojeni do obou výše uvedených obchodních řetězců, byla vylákána na DPH výhoda v souhrnné výši 470 509 218,90 Kč a dále pak jejich jednání rovněž bezprostředně směřovalo k vylákání další výhody na DPH v souhrnné výši 12 474 313,20 Kč. V podrobnostech popisu skutkového děje pak soud odkazuje na znění předmětné obžaloby (č. l. 10040 - 10073).
14. Obžalovaný M. L. (č. l. 10219-10222) ve své výpovědi potvrdil, že se dopouštěl protiprávního jednání v takovém objemu, jak je uvedeno v podané obžalobě. V roce 2005 přicestoval do Brna, neboť zde nastupoval na vysokou školu. Na přehradě si sehnal brigádu, kde se seznámil s E., který mu nabídl spolupráci. Obžalovaný si měl zřídit společnost za účelem koupě a prodeje zboží a z daných transakcí měl dostávat provizi. Šlo o lehce vydělané peníze, a proto na nabídku E. kývl. Založil společnost XXXXa přihlásil ji k DPH. Od roku 2008 potom realizoval s touto společností obchody, kdy odebíral zboží od R. N., který jednal za společnost XXXXa zboží dále prodával společnosti XXXX, za kterou vystupoval pan M., jehož následně obžalovaný ztotožnil s

B. J.. S oběma jmenovanými, tedy N. a J. jej seznámil E.. Co se týká zboží, šlo o textil, zejména dámské kalhotky, trika nebo mikiny, které reálně viděl, bylo naskladňováno u pana M. ve skladu poblíž Galerie Vaňkovka v Brně. Dopravce měl vozit zboží od N., který se však předávek neúčastnil. Z osob, které se účastnily obchodů, znal především N. a J., neboť ze strany E. byla snaha, aby se kontaktovali jen lidé stojící v těsné návaznosti obchodních vztahů, tedy dodavatel a odběratel, aby tak neměly osoby zapojené do řetězce příliš informací. Dodací listy a faktury si s M. vyměňovali ve skladu. Jednalo se o obchody v řádech stovek milionů Kč, avšak zboží takovou hodnotu nemělo. Za danou činnost T. obžalovanému L. vyplácel provizi 80 000 Kč za fakturu, celkem takto L. inkasoval 1 – 2 miliony Kč. Platby za realizované obchody byly fiktivní, docházelo pouze k výměně příjmových dokladů. Kam zboží ve výsledku šlo obžalovaný z počátku nevěděl, postupně zjistil, že míří do arabských zemí, ale přesnější údaje nemá. S osobami, které byly zapojeny do obchodů, se setkával v kanceláři na ulici XXXXv Brně, zejména zde pobývali N. a E., ale setkal se zde i s K. či R.. Obchody takto probíhaly až do roku 2010, poté nastaly problémy s vyplácením DPH, tedy neproudily peníze z vratek a E. obchody zastavil, neboť je nemohl vyplácet. Obžalovaný se v roce 2011 odstěhoval z Brna, kdy chtěl zmizet z tohoto prostředí, T. pak ještě viděl v roce 2011 či 2012. Ke svému jednání uvedl, že jej lituje, nedomyslel důsledky, které pro něj mohou nastat, neboť v uvedené době měl 20 let. Obžalovaný k postavení jednotlivých osob v rámci řetězců uvedl, že E. organizoval celou činnost, zadával jim úkoly, tedy co se fakturuje, kdy a kam se co bude vozit. K E. dále uvedl, že tento byl společenský, obžalovaný jej hodnotil jako manipulátora, který byl z počátku kamarádský, ale když chtěl L. odejít, už to tak „růžové nebylo“. K osobě obžalovaného R. uvedl, že tohoto znal pod jménem R., držel se v pozadí a obžalovaný jej viděl již dávno. Z doslechu ví, že tento se měl starat o vývoz zboží, ovšem jednalo se o okrajovou informaci, kterou už neví, od koho získal. A. R. znal od roku 2005, o jeho zapojení do obchodů informaci neměl, R. měl snad provozovat kosmetický salon. Obžalovaný popřel, že by R. dělal řidiče. Setkávali se většinou na pivě, je pravdou, že ho potkal v kanceláři na XXXX. Potvrdil rovněž, že R. se s E. znal, byli to kamarádi, pokud ví, chodili na pivo. O. K. zná, byli spolu ve styku, K. se staral o dodavatele N., párkrát se viděli, ale bližší vazby mezi nimi nebyly. Stejně tak obžalovaný zná P. O., ovšem obdobně jako R.. Setkali se na oslavě či v restauraci, o jeho zapojení do obchodů neví. Obžalovaného S. R. nezná. Ke kancelářím na ulici XXXXv Brně uvedl, že zde bylo více místností na patře, scházeli se v rohové kanceláři, která měla asi 16-20 m², jednalo se o velkou jednačku. Zde se potkával s N., K. a E.. O vztazích mezi E. a J. neví. S J. se o pokynech od E. nebavil. Obžalovaný rovněž potvrdil, že se zná s P. B., u něhož pracoval v hospodě, přičemž B. se znal i s R.. Potvrdil rovněž existenci finančních kontrol, které probíhaly pravidelně, bavil se o nich s J. i N. a od E. získával pokyny, jak se při kontrolách vyjadřovat.

15. K vlastní osobě obžalovaný L. uvedl, že v současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody pro odsouzení trestným činem krádeží daně. Tato trestná činnost souvisela s jednáním, které měl na starosti E.. Obžalovaný je svobodný, má jedno dítě ve věku 6ti let. Od roku 2013 pracoval v bance, nemá žádný majetek ani dluhy. Má vysokoškolské vzdělání ekonomického směru, další trestní stíhání proti němu, dle jeho vyjádření, není v současné době vedeno.
16. Obžalovaný R. N. (č. l. 10222-10226) doznal spáchání trestné činnosti. Uvedl, že vše, co je uvedeno k jeho osobě v podané obžalobě je pravda, co do data, objemu obchodů a uvedených částek. Tohoto jednání lituje. V roce 2007 se živil opravou počítačů a skrz své ználosti se seznámil s obžalovaným E., který věděl, že obžalovaný umí psát rychle na počítači, a proto jej požádal, aby pro něj přepisoval písemnosti k soudním řízením. Jeho finanční situace v dané době nebyla růžová, ukončil pracovní poměr, byl bez prostředků a trpěl zdravotními problémy. E. obžalovanému nabídl, aby si založil s.r.o. a dělal obchody za něj, neboť on v té době čelil trestnímu řízení a obchody provozovat nemohl. Obžalovaný N. tak založil společnost XXXX, kdy veškeré instrukce k ní mu poskytl E., tedy zejména, kam jít, kde se přihlásit k dani a za

účelem zápisu společnosti mu E. rovněž poskytl finanční hotovost 200 000 Kč na vklad. On sám s takovouto činností neměl předchozí zkušenosti. E. jej rovněž instruoval, aby vložil peníze do banky, jednalo se o ČSOB, kdy účet byl zřízen na pobočce na ulici Milady Horákové v Brně, avšak vklad byl učiněn na ulici Česká. Tam N. vložil peníze, aby je zase na pokyn E. vybral a nechal na účtu malý, udržovací vklad. Dále mu E. sdělil, aby si našel kancelář tak, aby spadala pod Finanční úřad Brno I. a zde se přihlásil k DPH. Standardně každá nová společnost byla čtvrtletním plátcem daně, avšak E. chtěl, aby to obžalovaný N. zařídil tak, aby společnost platila měsíčně. Také jej E. vyzval, aby si našel expediční firmy na převoz zboží. Přepravci byli pánové Z. a J.. E. ho pak seznámil s dalšími osobami, a to jednak dodavatelem, kterým byl pan L. za společnost XXXXa odběratelem, kterým byl M. L. za společnost XXXX. Před prvním obchodem E. sdělil, na kdy má objednat dopravu. Množství zboží bylo předem dáno, obžalovaný je fyzicky kontrolovat nemohl. Jednalo se o textil v podobě dámských kalhotek, triček či mikin. Jejich objem odpovídá údajům uvedeným v obžalobě, zboží vypadalo často laciněji, některé však, dle jeho názoru, odpovídalo udávané hodnotě. E. obžalovaného seznámil také s O. K., ten mu pak dával instrukce, kdy a kde bude zboží naskladněno. Zpočátku bylo zboží dováženo z L. skladu v okolí Blanska do skladu L., který se nacházel v okolí Dornychu v Brně. Vzájemně si předali dokumentaci, přičemž veškeré faktury a následně příznání k dani obžalovaný odevzdával E.. Ceny zboží určoval rovněž E. a dával mu také pokyny k daňovému příznání. Celý systém byl veden tak, aby zapojení lidé znali jen nejbližší odběratelé, další osoby v řetězci neměli znát. E. obžalovanému zakázal nakládat jakkoliv se společností XXXXa dělat s ní jiné obchody. Posléze E. obžalovaného seznámil s P. O., který byl jeho druhým odběratelem v následujícím řetězci. O. jednal za vícero firem, nejvíce za společnost XXXXa také XXXX. V daném řetězci pak byl dodavatelem opět L., ovšem za jiné společnosti, a to XXXX, XXXX, XXXX, XXXX či XXXX (k této obžalovaný v rámci hlavního líčení nejprve potvrdil, že se jednalo o dodavatelskou firmu – č. l. 10223, následně pak však uvedl, že její název mu nic neříká – č. l. 10226 verte). Tyto společnosti řešil O. K. a následně za něj L. na základě plné moci. Zboží v tomto druhém případě představovaly zejména koberce, vojenské kalhoty či PC doplňky. Tyto obchody probíhaly asi dva roky. Co bylo dál se zbožím, které dodal svým odběratelům, obžalovaný neví. Za tyto inkasoval od E. odměnu 80 000-100 000 Kč, z nichž platil DPH, dopravu či sklady. Sám si pronajal sklad na ulici XXXX, neboť sklad P. O. v Komárově v areálu ČSAD, kam bylo zboží dodáváno původně, byl již plný. Po určité době došlo ke kontrolám ze strany finančního úřadu, kdy byl účasten vytýkacího řízení, k němuž mu poskytoval informace E. (co má říkat, tedy, že zboží existovalo, jak se seznámil s L. a s L.). Daňová příznání podával na pokyn E.. Obžalovaný potvrdil, že veškeré platby za prodej a koupi zboží neprobíhaly, docházelo jen k výměně příjmových dokladů, přičemž bylo jasné, že objem byl tak vysoký, že reálně platby ani probíhat nemohly. Když se o toto začal obžalovaný zajímat a navrhl E., aby část plateb šla přes účet, toto E. odmítl kvůli obavě, že by peníze mohly být zabaveny policií. Obžalovaný rovněž vystupoval jako svědek při výslechu u policie k osobě B. J.. To bylo v době, kdy už šlo „do tuhého“, E. neustále trval na tom, aby si měnili telefony a SIM karty, každých 14 dní, přes tyto si pouze domlouvali schůzky a měli zákaz cokoli přes telefon řešit. Na schůzku pak museli podle požadavku E., chodit bez telefonů. Schůzky se odehrávaly v rohové kanceláři na ulici XXXX. Jak již uvedl, obchody probíhaly asi do roku 2010, přičemž od prosince 2009 mu nebyly vypláceny provize. Mezi tím na něj tlačil L., aby se mu zaplatilo, když hovořil o tomto s O., ten potvrdil, že nad E. je osoba označená jako R., který neplatí a ostatní proto také nedostávají peníze. V roce 2010 pak obžalovaný řešil dluhy za nájem, nemohl platit dopravu a byl nucen činnost ukončit.

17. Ke spoluobžalovaným R. N. uvedl následující. H. R. nezná, slyšel jen, že tento nezaplatil E. a O. o této osobě tvrdil, že řídí celou činnost. S E. měl vztah, ve kterém figuroval jako podřízený, z počátku byl E. kamarádský, měl peníze, znala ho polovina Brna. Když však chtěl obžalovaný N. ukončit své zapojení do činnosti, E. mu vyhrožoval, že potopí spoustu lidí, že z tohoto vlaku se nedá vystoupit a celá trestná činnost padne na něj. Spoluobžalované L. a O. označil za své

obchodní partnery v uvedeném řetězci. O. byl podřízen E., s tímto se scházel buď v kancelářích, kterou měl O. společně s E. v XXXX v Brně nebo v zasedací místnosti na ulici XXXXči v provozovně O. na Milady Horákové. Na XXXX se pak seznámil a setkával též s B. J., pravděpodobně ho viděl také v restauraci a o jeho bližším zapojení do trestné činnosti, neví. Rovněž nezná osobu S. R.. Pokud se týká A. R., tohoto obžalovaný zná asi 30 let, jsou kamarádi, na projednávání obchodů se však nepodílel. Ví, že R. se pohyboval v kancelářích na XXXX, přišel tam s ním do kontaktu, když chodil k E. psát na počítači. Pro R., resp. jím provozované kosmetické studio, dělal reklamní letáky, stejně jako grafiku pro slevový portál, který měli s R. společně (XXXX.) a takto spolupracoval i s P. B. a jeho restauracemi, přičemž B. pronajímal na ulici XXXX celé patro, kde se pohybovalo více lidí. Ve spojení s uvedenou činností znal rovněž L. L. (nyní M.), kterého mu představil E.. Jednalo se o dělníka, se kterým se později bavil o existenci dalších firem, které jsou v řetězci. Tento byl podřízen O. K.. Dále se od L. dozvěděl, že tento byl s dalšími jednateli (jednalo se o zedníky a bezdomovce) tzv. „uklizen“ do Skotska. Po skončení celé činnosti a po začátku trestního řízení si z informací, které za celou dobu získal od E., L. a O. a také od lidí z výkonu trestu, udělal obrázek o celé trestné činnosti. O. K. zajišťoval firmy na počátku řetězce, za které vystupovali lidé jako tzv. bílí koně. E. pak řídil K. stejně jako obžalovaného N., P. O. a M. L.. Určoval, co se má fakturovat a přes jakou firmu půjde jaké zboží. Vývoz měli na starosti B. J. a S. R., kdy tyto zase řídil H. R., který koordinoval jejich činnost, vyplácel je a zajišťoval zahraniční dopravu, jakož i odbyť v cizině. R. mělo plynout asi 80% všech zisků z celé činnosti. Svým protiprávním jednáním si obžalovaný vydělával přibližně 30 000-50 000 Kč měsíčně. Po sdělení obvinění potvrdil schůzku s E. v jeho kanceláři v XXXX v Brně, kde byl spolu s O. a dohodli se, jak vypovídat.

18. Ke své osobě obžalovaný R. N. uvedl, že je svobodný, bezdětný, nemá žádný majetek, přičemž pouze zdědil 1/16 chaty, z níž byl vyplacen, ale je stále veden jako majitel. Naopak u něj je dána existence dluhů, resp. exekucí ve výši 250 000 Kč. V současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody pro krácení daní, kdy tato trestná činnost souvisí také s M. L.. Další trestní stíhání proti své osobě negoval.
19. Obžalovaný S. E. (č. l. 10227-10233) uvedl, že to, co je uvedeno v obžalobě státního zástupce, se až na malé detaily zakládá na pravdě. V roce 2007 byl osloven osobou A. R. H., zda může vytvořit dva nezávislé řetězce k páčání trestné činnosti v podobě krácení daně na výstupu zboží mimo Evropskou unii, kdy toto bylo zasíláno do třetích zemí jako XXXX a XXXX. Obžalovaný oslovil spoluobžalované O. a R., zda by tuto trestnou činnost vykonávali s ním. Řetězce fungovaly obdobně, kdy na počátku stála určitá společnost, matně ví, že tyto společnosti řešil obžalovaný K.. V řetězci A byla trestná činnost páčána s A. R., kdy zboží získávala společnost XXXX, za kterou jednal R. N., ta pak zboží dodávala společnosti XXXX, za kterou stál M. L., kdy jak N., tak L. byli známí A. R.. Následně zboží putovalo ke společnosti XXXX, což byla společnost A. H., byť nikoliv přímo, ale přes B. J.. V řetězci B zboží opět získávala společnost XXXXR. N., odtud zboží putovalo ke společnosti XXXX P. O., až ke společnosti XXXX, za kterou vystupoval švagr A. H., S. R.. Společnosti XXXXa XXXX realizovaly vývoz zboží z České republiky a nárokovaly vrácení DPH. Trestná činnost probíhala asi 26 měsíců, v řetězci A i v roce 2010, v řetězci B, do roku 2009. Firmy, které byly zapojeny do řetězců samy obstarávaly doklady k nabytí zboží. Odměna z trestné činnosti byla ve výši asi 3 % z celkového obrátu při fakturaci cen bez DPH. Jelikož se DPH měnilo, v konečné fázi tedy odměna činila 6 % z částky získané zpět na DPH. A. H. uváděl, že sehnání zboží si bude vybavovat sám, potřeboval odspodu legalizovat podklady. Ohledně zboží se jednalo převážně o textil (kalhotky, košile). Sám obžalovaný se staral o fungování v obou řetězcích a vystupoval též při předávání obnosů peněz. Odměnu mu dával měsíčně H., kdy asi v 90ti případech byl při předání částky sám, někdy společně s R. a O.. Obžalovaný v rámci své výpovědi opakovaně uváděl různé výpočty, jakým způsobem byla kalkulována odměna z prováděných obchodů, kdy např. byl-li 50ti milionový

obchod bez DPH, obdrželi z něj 1,5 milionu Kč. V řetězci A R. dostal část peněz pro dva své známé, a to R. N. a M. L. vystupující za společnosti XXXX a XXXX a dále pro třetí osobu, dále pak peníze sloužily k uhrazení kanceláře, skladů a dopravy, z čehož ve výsledku zůstalo 800 000-900 000 Kč, které si rovným dílem rozdělili E. a R.. V řetězci B to probíhalo obdobně, po odečtení nákladů na činnost se celá částka dělila na tři díly, a to mezi E., R. a O.. Ke konci doby však docházelo k častějším kontrolám ze strany finančního úřadu a k vytykáčím papírům, což poznamenalo i platby DPH. H. proto již neposkytoval platby, vznikl dluh ve výši asi 10-12 milionů pro zainteresované osoby a trestná činnost byla ukončena. Obžalovaný E. uvedl, že to, co tvrdili obžalovaný L. a N., není úplně pravda. A. R. byl zapojen do trestné činnosti a jednalo se důležitý článek, stejný jako byl E.. R. vykonával dohled nad N.. Obžalovaný E. přiznal, že spoluobžalovaní (L. či O.) s ním některé věci konzultovali. Celkem si celá skupina přišla trestnou činností na asi 60 milionů Kč. Společnosti XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX mohly figurovat v daňových kontrolách, ale on sám nedával N. či L. pokyny, jak při těchto vypovídat, neboť by těžko mohl předjímat otázky.

20. Následně se obžalovaný opětovně vyjádřil k jednotlivým osobám zainteresovaným na trestné činnosti. R. H. byl organizátorem, který disponoval finančním obnosem, za který nakupoval zboží. Měl kontakty v XXXXi a XXXXu. Sehnal pak rovněž společnosti, které realizovaly vývoz, tedy XXXXa XXXX. Přes E. obstarával další společnosti, které byly zapojeny v rámci obou řetězců, vyplácel peníze na obchody, stanovoval, co a za kolik se bude fakturovat. Společně se setkávali asi 2x do měsíce. Znali se již z let 2005-2006, avšak H. si držel od ostatních odstup. Neshody spolu měli až ve finální fázi trestné činnosti, kdy H. přestal dávat zpět peníze z DPH. Před tím spolu normálně vycházeli. S A. R. se obžalovaný znal z baru v Brně, byli kamarádi, měli společný dům v Thajsku, jezdili na dovolené. Jmenovaný organizoval společnosti, které dodávaly zboží, tedy XXXXa XXXXa předával finanční částky. S B. J. se při realizaci obchodů nestýkali, s kontakty začali až ve druhé polovině 2011 či 2012 a poté již se setkávali permanentně. S M. L. se poznal přes A. R. v baru, stejně jako s R. N.. Se jmenovanými navštěvoval i restaurace či jezdili na dovolenou a potkávali se též v kanceláři A. R. v Brně na ulici XXXX. Lze uvést, že každý z nich představoval důležitý článek v řetězci páchané trestné činnosti. Určitě však není pravdou, že by N. oslovil on sám z důvodu psaní dokumentů na počítači, ale s N. se seznámil v průběhu obchodní činnosti přes A. R.. Také kategoricky odmítl, že by N. úkoloval, aby něco psal, neboť v té době měl tři právníky, kteří takovéto věci vyřizovali. O. K. zná dlouhodobě, byli kamarádi. Na trestné činnosti se s ním nepodílel přímo, Koubkův syn pro něj pracoval jako účetní. S. R. zná jako jednatele společnosti XXXX, opět se znají z nějakého baru. V rámci trestné činnosti ho potkával až na jejím konci, kdy chodil k nim do kanceláře, když si ho pozval P. O.. Předávali si nějaké směnky. Jedná se o švagra A. H.. P. O. je jeho dlouhodobý kolega, obchodní partner a kamarád. Měli spolu firmy a jsou společně stíháni v kauze zadávání veřejných zakázek, která je mediálně známá. Ta byla páchána v letech 2015-2017.
21. Jména Z. L. a A. N. obžalovanému nic neříkají, resp. tyto zná pouze ze spisu. Zná však už od dětství P. B., jednalo se rovněž o kamaráda A. R.. Zboží, které bylo předmětem obchodů viděl jednou, a to v důsledku kontroly u P. O.. Jednalo se o sklad v XXXX, kde obžalovaný viděl kalhotky. Společnosti obžalovaného měly kanceláře na ulici XXXX v Brně a dále pak na Příkopě 4, kde byla firma společná s P. O. – XXXX. Naopak na ulici XXXXv Brně žádná jeho společnost nesídlila, chodil tam za svým kamarádem a spoluobžalovaným A. R. dojednávat věci stran trestné činnosti. Kanceláře patřily R., tyto mu zajistila jeho maminka, která je právnička. Na XXXX chodili i N., L. a K.. Obžalovaný popsal majetkové poměry spoluobžalovaného B. J., kdy zajišťovali ostrahu hokejového oddílu Kometa Brno či jiných subjektů. J. peníze měl, ale všechny utratil za auta či za návštěvy významných osobností. Není pravdou, že by J. někdy vyhrožoval, naopak byli kamarádi. Rovněž tak nevyhrožoval ani spoluobžalovanému K.. Je pravdou, že pokud se týká vyhrožování, pak za takovéto jednání byl odsouzen k podmíněnému trestu

Městským soudem v Brně, kdy se jednalo o zasílání SMS zpráv policistovi. V současné době je proti jmenovanému vedeno trestní řízení ve věci, která je označena jako „XXXX“, která se týká zadávání veřejných zakázek v Brně a korupčního jednání, kdy v dané věci vystupuje v postavení spolupracujícího obviněného.

22. Peníze, které získal sám trestnou činností, což byla částka okolo 10 milionů Kč, utratil např. v Thajsku. O daňové řízení, resp. kontroly společností, které byly zapojeny do trestné činnosti, se nezajímal toliko on, ale všichni, kdo byli do řetězců zapojeni. Jaká byla ekonomická situace společností, konkrétně XXXX, nevěděl. Neví, kdo měl přístup k bankovnímu účtu této společnosti. Zná osobu R. D., který byl daňovým poradcem i pro jeho společnost, kterou provozoval společně s P. O.. V minulosti proti němu bylo vedeno trestní řízení rovněž pro krácení daně, a to za období let 2007 a 2008, kdy obžaloby byl zproštěn. Ke své osobě pak doplnil, že je rozvedený, má děti, z toho jedno nezletilé. Majetek žádný nemá, stejně tak jako dluhy, byla dána existence jedné či dvou exekucí, ale v nepatrných částkách.
23. Obžalovaný P. O. (č. l. 10236-10242) se doznal k jednání, které je mu kladeno obžalobou za vinu. Dle jeho vyjádření souhlasí jak doba páchané trestné činnosti, tak objem obchodů, které jsou v žalobním návrhu uvedeny. Z počátku však nevěděl, že se jedná o vylákávání DPH. S obžalovaným E. se obžalovaný seznámil kolem roku 1990, potkávali se na horách a následně se znovu začali stýkat v roce 2007-2009. Náhodně se potkali v Brně v M-Paláci, kdy se dohodli, že by E. mohl obžalovanému pomoci s jeho aktivitami, a to konkrétně možností pronajmout prostor pro reklamní obrazovku v Brně na ulici Koliště. Zde měl obžalovaný dojednanou nájemní smlouvu, neměl však celou částku na pořízení LED obrazovky a na tuto mu E. dal 50% z její ceny. Koncem roku 2008 byla zřízena společnost XXXX, do níž E. vstoupil a došlo k realizaci projektu reklamní obrazovky někdy v roce 2008 či 2009. Ta byla provozována po dobu asi 2,5 let. E. viděl, že obžalovaný používá sklady v XXXX na ulici XXXX a navrhl obžalovanému jejich užití pro obchody. E. mu garantoval pravidelný příjem minimálně v desítkách tisíc Kč měsíčně. Seznámil jej s R. N. asi někde na ulici XXXX, kde byli kanceláře, které obžalovaný navštívil asi 2x v životě. R. N. mu následně přeprodával zboží. E. obžalovaného seznámil též s osobou jménem S. z arabské komunity. Obchody probíhaly v desítkách milionů Kč, ze zisku, který činil pravidelně pro obžalovaného asi 70 000-80 000 Kč, si platil nájem skladů a odváděl DPH. Platby měly jít přes bankovní účty, ale posléze E. řekl, že to bude platit v hotovosti, aby je v bance někdo nezadržel. Hotovost vozil obžalovanému S. do fotoprovozovny na ulici Milady Horákové v Brně, obžalovaný pak peníze předal E., a to ještě ten den a E. je zase předal N., pravděpodobně na ulici XXXX. Po nějaké době přestal S. vozit peníze, ale vozil již jen příjmové doklady. K tomuto E. říkal, že je to v pořádku a peníze (zisk z obchodů) pak obžalovanému dával on sám. Obžalovaný potvrdil, že byl účasten opakovaně vytýkácích řízení před finančním úřadem. V té chvíli věděl, že není vše v pořádku, sdělil své podezření E., ale ten tvrdil, že je vše v pořádku. Po určité době podal obžalovaný trestní oznámení na společnost XXXX, resp. na S. a od posledně jmenovaného si nechal vystavit směnky. I přesto však v obchodní činnosti obžalovaný i nadále pokračoval. Pokud se týká směnky, má její kopii, již neví, v jaké výši. V této věci byla podána žaloba na soud, avšak řízení bylo zastaveno, neboť obžalovaný neměl peníze na placení nákladů. Obchody byly ze strany obžalovaného realizovány přes společnost XXXX, kterou zakoupil již hotovou, neboť nechtěl propojovat tyto obchody se svou společností XXXX. S odpočty DPH neměl předchozí zkušenosti, dříve se zabíral výrobou fotografií a archivací RTG snímků. Obchody trvaly v období 2008-2009 a týkaly se textilního zboží (vojenské kalhoty, mikiny či trika). Celý mechanismus probíhal tak, že nakupoval zboží od společnosti XXXX, za kterou jednal R. N.. Obžalovaný neví, kde N. před tím zboží vzal. XXXX přeprodávala zboží společnosti XXXX, kdy žádné instrukce k obchodům nedostával. N. zavolał, že bude mít zboží a sdělil cenu, ke které si obžalovaný přirazil obvyklou cenu. Následně společnost XXXX přeprodala zboží společnosti

XXXX, za kterou stál S. R., se kterým se vídával skoro každý den, nejprve při předávání peněz a následně pokladních dokladů. Tento mluvil špatně česky, ale vždy se nějak domluvili. Zboží pak směřovalo do ciziny, obžalovaný nevěděl kam. S. mu dokládával dokumenty k místům jako pravděpodobně XXXX či XXXX. Pokud se týká kanceláří na ulici XXXXv Brně, zde byl E., pravděpodobně se setkal s N., ale neví, zda na uvedeném místě potkal někoho jiného z obžalovaných. Kancelář se nacházela v I. patře. Zboží, které bylo předmětem obchodů obžalovaný fakticky viděl, přepočítával ho, jednalo se o mnoho krabic. Byl u realizace nakládek. S. nosil peníze v hotovosti v české měně, vždy ve výši do 10 000 euro. Obžalovaný negoval, že by věděl o jakýchkoliv obchodech, které byly označeny obžalobou jako řetězec A.

24. Dále se obžalovaný vyjádřil k jednotlivým spoluobžalovaným. H. R. viděl asi 2x v životě. Nejprve ve věci, která se týkala směny, jež mu vystavil již dříve uvedený S.. E. obžalovanému volal, že do kanceláře v XXXX přijela S. rodina a požadoval, aby obžalovaný dorazil a vrátil rodině originály směnek. Tento postup pravděpodobně požadovali proto, aby je neohrozil. Obžalovaný proto přijel a směny vrátil. K této schůzce došlo asi 14 dní po jejich vystavení. Po dané schůzce už pravděpodobně předmětné obchody nepokračovaly. Dále se s R. setkal v kanceláři v XXXX Centru, kde R. nabízel E. pohonné hmoty či ropu. K obžalovanému S. E. obžalovaný uvedl, že se jednalo o organizátora celé trestné činnosti. Dlouhodobě spolupracovali, obžalovaný E. označil za manipulátora a paranoidní osobu. Ze strany E. byl na něho vyvíjen psychologický nátlak, a to průběžně v letech 2009-2015 či 2016. Tento nátlak je dohledatelný např. v telefonu, který se nachází u policie, či v důkazech, jež jsou součástí spisového materiálu ve věci „XXXX“ a rovněž v tomto směru obžalovaný soudu doložil tzv. printscreenem ze vzájemné komunikace. S E. se vídávali každý den, neboť měli společnou kancelář. Obžalovaný uvedl, že 1x navštívil s manželkou Thajsko, kam mu T. zajistil levnou letenku, avšak zde se setkal jen s E. a nikoliv A. R.. K A. R. doplnil, že tohoto znal přes E., setkali se na chalupě v Novém Městě na Moravě. Další kontakty však neudržovaly, nebyl na žádném jednání, kde by se domlouvala 3% odměna, o které hovořil E. ve své výpovědi. O zapojení R. do předmětných obchodů, obžalovaný nic neví. K osobám M. L. a R. N. zopakoval, že s těmito se setkal na horách v Itálii asi 2x, ale bylo zde dalších 20 lidí, takže je příliš nevnímal. L. pak udržoval kontakt s dcerou známých, o jeho zapojení do obchodů obžalovaný nic neví. S R. N. se seznámil přes E., označil ho za dodavatele zboží, navzájem si předávali doklady o zboží a platbách. Obžalovaný popřel, že by N. předával nějaké peníze, sám N. je po něm ani nepožadoval. Peníze dával N. pouze E.. Obžalovaného B. J. zná rovněž přes E., tento je navštěvoval v kanceláři, dělali pro něj reklamní spoty na výše uvedené obrazovce, kdy se jednalo pravděpodobně o společnost Indies. O zapojení obžalovaného do obchodů neví nic, stejně tak jako v případě O. K.. Tohoto znal rovněž přes E., K. dělal pro jejich společnost reklamu. Konečně S. R. byl odběratelem zboží, které dodávala společnost XXXX. Setkávali se v provozovně na ulici Milady Horákové či ve směnárně na ulici Masarykova, anebo při odvozu kontejnerů ve skladu v XXXX.
25. Ke své osobě obžalovaný doplnil, že je rozvedený, byť v současné době s bývalou manželkou stále žije. Má dvě děti, majetek nemá žádný, vlastní pouze skútr. Dluhy má ve výši asi 2 miliony Kč. V minulosti nebyl soudně trestán, jsou proti němu vedena dvě další trestní řízení u Krajského soudu v Brně, a to jednak pro daňovou trestnou činnost, které se měl dopouštět v letech 2013-2014 a dále pak v kauze označované jako „XXXX“, která se týká veřejných zakázek v Brně a kde vystupuje rovněž jako spolupracující obviněný.
26. Obžalovaný O. K. (č. l. 10242-10247) potvrdil, že to, co je uvedeno v obžalobě státního zástupce je pravda, páchaní trestné činnosti lituje. Uvedl, že od 90tých let se znal s E., pro kterého páchal dobrovolně trestnou činnost, dělal mu bílého koně v případě nadměrných odpočtů DPH a později vylákání státního vyrovnávacího příspěvku, kdy byly vystavovány fiktivní poštovní poukázky a za jejich použití činil výběry v bance. Této trestné činnosti se nejprve dopouštěl

z lehkomyšlnosti a pro finanční prospěch, následně již nedokázal E. říci ne. Někdy na konci dešátých let chtěl s tímto jednáním skončit, řekl to E. a ten mu o hlavu rozbil sklenici matonky. Z E. měl obžalovaný strach, popsal ho jako cholerika, který byl verbálně agresivní. Neví však, že by užíval omamné či psychotropní látky. Téměř veškerou trestnou činnost, za kterou byl následně odsouzen, páchal v souvislosti s E.. V roce 2006 se s ním dostal opět do kontaktu a E. chtěl, aby obžalovaný figuroval v řetězci firem, které budou páchat trestnou činnost v podobě vylákání nadměrného odpočtu DPH. Obžalovaný však neměl čistý trestní rejstřík a nemohl figurovat jako statutární orgán, proto kontaktoval L. L., který vystupoval za společnost XXXX. Instrukce k jednání, které je popsáno v žalobním návrhu, dostával obžalovaný od A. R., kterého mu přidělil E.. Ten to činil z jakýchsi bezpečnostních důvodů, neboť se s obžalovaným nechtěl stýkat. Obžalovaný již dříve působil v oblasti prodeje obchodních podílů a zakládání obchodních společností a takto tedy zřídil společnost XXXX, do které vstoupil L. L. a obžalovaný byl jakýmsi jeho nadřízeným. Obžalovaný L. předal doklady v podobě dodacích listů či příjmových pokladních dokladů, které L. orazil a podepsal, předal je zpět obžalovanému, který je dále předal R.. R. mu pak dával peníze, a to zpočátku 100 000 Kč a následně 150 000 Kč měsíčně. K předávkám peněz docházelo v kanceláři na ulici XXXXv Brně. Za celou dobu takto R. obžalovanému předal asi 3 miliony Kč, z čehož polovinu předal obžalovaný L. či lidem, kteří byli použiti na vystavování faktur, resp. jednání za zapojené společnosti, případně na hrazení nákladů. L. však za společnost XXXX fakticky jednal ve vztahu k orgánům státní správy a tuto společnost zastupoval. Lze tedy konstatovat hierarchii zapojených osob tak, že nad L. stál K., nad tímto R. a ještě nad ním E.. Poté, co došlo k odsouzení L., zastupoval společnost XXXX, na základě plné moci K. K.. Pokud se týká obchodní činnosti, zboží bylo tvořeno textilem, avšak tento nikdy obžalovaný neviděl, jednalo se toliko o papírové obchody. Pokud se týká obchodních řetězců, ty existovaly dva. V prvním případě bylo zboží dodáváno společností XXXX, za kterou vystupoval J. P.. Jednalo se o squattera, v podstatě bílého koně, kdy účelem této společnosti byla existence nekontaktního subjektu tak, aby došlo ke ztížení dohledání původu zboží. Zboží směřovalo od XXXXspolečnosti XXXX, za kterou stáli L. a později K., kteří si však již byli velmi dobře vědomi, o co se jedná a znali rizika obchodu. Od XXXXzboží směřovalo ke společnosti XXXX, za kterou jednal R. N., kterého obžalovaný zná z XXXX a následně bylo směřováno ke společnosti XXXXM. L.. O dalším osudu zboží obžalovaný nevěděl, dozvěděl se ho až později. Ve druhém řetězci opět obžalovaný získával instrukce od A. R., kdy vystavoval faktury pro společnost XXXX. V tomto druhém řetězci E. už netrval na kvalitě lidí ve smyslu, aby byli schopni chodit na finanční úřady tak, jak tomu bylo v prvním případě, ale spíše chtěl, aby společností bylo více a nebyly jednotvárné. Jednalo se tedy o společnosti XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, do kterých byly zapojeny osoby Š., S. (tyto dovedl L. a „staral se o ně“), P. či P., později Š. K těmto společnostem probíhala řízení před finančním úřadem, kterých se účastnili např. P., L. či účetní. Vypovídali na základě instrukcí, které jim poskytoval obžalovaný, a to zejména tak, že potvrzovali realizované obchody. O těchto řízeních před finančním úřadem obžalovaný informoval R. a E.. K další společnosti XXXX uvedl, že se jednalo o bývalou společnost A. R., která vystavovala fiktivní faktury v rámci obchodů a obžalovaný k této disponoval razítky. U většiny výše uvedených společností pak sám obžalovaný vedl účetnictví, s výjimkou společnosti XXXX, XXXX a XXXX. Pro společnost XXXXvedla účetnictví M. D.. Od těchto společností zboží směřovalo ke společnosti XXXX. Konec trestné činnosti nastal ve chvíli, kdy finanční úřad přestal vyplácet peníze a nebyl tedy smysl pro další páchání.

27. Dále se obžalovaný vyjádřil k jednotlivým spoluobžalovaným, a to následujícím způsobem. Osobu H. R. nezná, je možné, že ho asi 1x viděl ve společnosti E.. A. R. poznal přes E., v podstatě se jednalo o prostředníka, který vystupoval za tím účelem, aby se E. nemusel setkávat s obžalovaným napřímo. E. byl v tomto ohledu velmi opatrný, až paranoidní. R. měl kanceláře na ulici XXXX, tam měl kancelář i obžalovaný a R. si následně pronajal celé patro. Ke schůzkám docházelo v jedné z největších kanceláří, která byla v rohu budovy. Ke vztahu mezi E. a R. uvedl,

že tyto byly partnerské, E. v nich dominoval a R. obžalovaný chápal jako pravou ruku E.. R. pak disponoval společnostmi XXXX, jak bylo uvedeno výše a dále XXXX. Byl to R., kdo obžalovanému sděloval, jaká bude cena zboží, přičemž postupoval na základě pokynů E. Dále se obžalovaný domnívá, že R. řídil M. L.. B. J. viděl obžalovaný poprvé v roce 2007. Společnost XXXX pro J. vystavovala faktury na zboží. Společně se setkali ve skladu naproti Vaňkovky v Brně, dále pak na ulici XXXX, v kanceláři R.. V uvedené době však o dalším zapojení B. J. do předmětných obchodů nevěděl. M. L. byl odběratelem R. N., občas se setkávali v kanceláři na XXXX. L., stejně jako N., vystupovali v trestní věci, v níž byl obžalovaný odsouzen a je nyní ve výkonu trestu odnětí svobody. R. N. byl přímým odběratelem společností, které řídil obžalovaný. Obžalovaný jej viděl v přítomnosti E., opět v kanceláři na XXXX a rovněž na oslavě narozenin, kam je pozval R. a byl přítomen mj. i E.. Spoluobžalovaného S. R. nezná. Konečně k P. O., obžalovaný uvedl, že tohoto znal opět přes E., O. byl E. podřízen. S O. jako jediným je pojil poněkud přátelštější vztah, kdy O. sponzoroval syna obžalovaného. Ke své osobě obžalovaný doplnil, že je rozvedený, má dvě dospělé děti. Je nemajetný, v minulosti byl 6x či 7x soudně trestán, kdy z této trestné činnosti má dluhy v podobě náhrady škody ve výši 7,6 milionu Kč. Tuto trestnou činnost páchal pro E.. Doplnil, že ve výkonu trestu potřeboval peníze pro rodinu a jelikož mu E. byl v tomto ohledu dlužen a obžalovaný byl k němu loajální, vzkázal E., zda by mu nějaké peníze poskytl. E. na to nereagoval, proto mu obžalovaný poslal dopis.

28. Obžalovaný B. J. (č. l. 866, 871-875, 877, 10247-10255,) rovněž uvedl, že to, co je uvedeno v obžalobě, je pravdou, přičemž daného jednání lituje. Do České republiky přicestoval v roce 2001 a pracoval zde ve směnárně svého strýce. Zde potkal R., tedy H. R., kterého znal od dětství z XXXXu. R. chodil v letech 2003-2004 za jeho strýcem kupovat dolary ve velkém, jednalo se o částku 120 000 dolarů. V této směnárně se také poprvé setkal se S. E., který zde přišel a sděloval, že R. odvezli na policii. Když měl obžalovaný v roce 2006 konflikt se svým strýcem a skončil u něj, zaměstnal jej právě R., kdy mu sdělil, aby založil s.r.o. (XXXX) a budou provádět obchody. R. uváděl, že s obchody není žádný problém. Obžalovaný sice neměl žádné peníze, ale R. mu opět řekl, že tyto nejsou problém, že je vše zařízeno. R. jej seznámil s E., který mu následně dával instrukce ke koupi a prodeji zboží, které směřovalo do zahraničí, a to do XXXXu a XXXXe. Vše zařizovali E. a R. s tím, že mu poskytli kontakt na společnost XXXX, kde objednal kontejner na vývoz. Seznámili jej rovněž s O. K., ve vztahu k němuž začal realizovat první obchody s ložisky, a to nejprve v malém množství, z nichž získávaly prostředky prostřednictvím vratek DPH. Posléze ho R. vezl k E. a sdělili mu, že budou ve velkém obchodovat s textilem. E. obžalovanému poskytl adresu v XXXXi, kam zboží směřovalo. Podle vyjádření E. bylo vše pod kontrolou, neřekli mu však další podrobnosti a když se ptal, pouze jej opakovaně odbyli, ať to neřeší. Na pokyn R. si našel kancelář, kterou mu tento platil, stejně jako poplatky XXXXU, účetního a další náklady. E. rovněž uváděl, že platí nějaké policisty. Ohledně obchodů obdržel zboží od M. L., nejprve menší množství, později až 100 000 kusů. Toto směřovalo do XXXXe. L. mu nosil papíry s částkami do 10 000 euro tak, aby to odpovídalo zákonu. Peníze ze zahraničí však obžalovanému nechodily a on musel naopak platit L.. Když se o tom zmínil E., ten mu řekl, ať to neřeší, napíše šeky ve výši 15 300 000 Kč tak, aby je L. mohl opakovaně (2x) vybrat z banky. Tyto peníze pak dal L. J. a ten je předal E. a R.. Obžalovaný dále doplnil, že na pokyn E. a R. vybíral peníze v bance, a to konkrétně ve Volksbank, Raiffeisenbank a České spořitelně, kdy tyto peníze byly z obchodů, avšak nechodily od zahraničních partnerů, ale jednalo se pouze o vratky DPH z finančního úřadu. Tyto peníze obžalovaný předával např. ve Futuru na Vídeňské ulici v Brně na parkovišti, kde byli přítomni nejen R. a T., ale rovněž R.. Z daných transakcí obžalovaný dostával odměny ve výši 130 000-200 000 Kč, kdy celkem takto inkasoval za uvedené období asi 2 000 000 Kč.
29. Následně mu ze strany R. D. bylo sděleno, že bude vedeno vytykácí řízení finančním úřadem. D. mu přitom doporučil R. a D., resp. jeho pracovník pan K. dělali pro J. a S. R., účetní. Tito jim také sdělovali informace o daňových kontrolách. S informací, že bude vedeno vytykácí řízení, šel

obžalovaný k E. do kanceláře na ulici XXXXv Brně. Ten mu řekl, ať vezme D. a jdou na finanční úřad. Když se vytýkácí řízení opakovala, šel obžalovaný opět za E., vzpomíná si, jak tento ležel v kanceláři na gauči, u počítače seděl A. R. a T. mu diktoval odpovědi na otázky pro finanční úřad. Tyto se následně finančnímu úřadu odeslaly. Podle obžalovaného byl E. v kontaktu s ředitelem předmětného finančního úřadu, se kterým jezdil na dovolenou a z tohoto důvodu vždy věděl, kdy přijdou peníze na účet. Stejně tak měl T. kontakty na ředitele banky, přičemž oba tito ředitelé, jak finančního úřadu, tak banky, byly pro své vztahy k E. později vyhozeni. E. měl informace, kdy budou peníze připsány na účet a poslal obžalovaného, aby peníze vyzvednul. V daném směru měl E. rovněž informaci od policistů, aby v jednom případě peníze vyzvednul o dva dny dříve, jinak budou policisté čekat u banky, aby obžalovaného při výběru zadrželi. Jelikož obžalovaný z realizovaných obchodů směrem do XXXXu a do XXXXe dlužil peníze, v roce 2010 šel za R. a E. a požadoval, aby se mohl setkat v XXXXi s obchodníkem. Mělo se jednat o společnost XXXX. Společně s R. do XXXXe odletěl, ale pouze zde bezvýsledně čekal na smluvenou schůzku, až nakonec přišel R. a řekl, že obchodník je ve Švýcarsku. Stejně tak chtěl vidět zboží, které putovalo do XXXXu, a tak mu R. s E. řekli, že adresu zná z faktury, ať tam zaletí. V XXXXu navštívil obchod, který měl H. XXXX a viděl zde oblečení, které prodal. Obchodník mu však řekl, že mu žádné peníze nedluží, neboť dohoda s R. byla taková, že mu zachrání zboží z České republiky, aby dosáhl na vrácení DPH. V tom okamžiku pochopil, že se jedná o krácení daně. V XXXXu se setkal také se S. R., který mu sdělil, že takto obchody fungují po celou dobu.

30. V roce 2011 se potkal obžalovaný s E. v XXXX v Brně a tento mu nabídl, zda pro něj nechce pracovat. Obžalovaný pak vykonával funkci řidiče a ochranky přibližně za 20 000 Kč měsíčně. Obžalovaný měl za úkol všude obžalovaného vozit, když pil, neboť tento byl agresivní a obžalovaný musel rovněž před E. schovávat jeho zbraň, aby něco neudělal. E. byl velmi paranoidní, měl strach, že jej někdo zlikviduje, což vyplývalo z toho, že sám nebyl čistý, neboť se podílel na trestné činnosti s panem Š. v kauze, která je nyní projednávaná pod názvem „XXXX“ či byl napojen na osoby z tzv. Toflova gangu. Později pro E. rovněž realizoval ostrahu areálu Komety Brno. E. měl všude známé, a to i na policii. Obžalovaného namočil do výpovědi před GIBS ve věci M. O., asi v roce 2013. E. obžalovanému vyhrožoval, že pokud nepůjde vypovídat tak, jak E. chce, tak skončí jako J. L., což byl spolupracovník E., který byl postřelen. Rovněž mu E. řekl, že obžalovaného dostane do tepláků. Obdobně vyhrožoval dalším lidem. Podle obžalovaného je E. lhář, který mu dával veškeré pokyny k obchodům, a to jaké firmy budou obchodovat, s jakým zbožím, stanovoval ceny a rovněž určoval výběry peněz z banky. Byl rovněž uživatelem marihuany a prášků.
31. K realizovaným obchodům obžalovaný dodal, že tyto prováděl se společnostmi XXXX od roku 2007. Nejprve, jak uvedl výše, nakupoval menší množství zboží od O. K., později odebíral textil od M. L.. S tímto se setkával v kanceláři na Jakubském náměstí, a to asi 5x až 6x za měsíc kvůli předání dokladů a faktur. Zboží fakticky viděl, L. ho vozil do skladu u Vaňkovky, který si obžalovaný pronajal. Tento před tím našli E. s R.. Zboží hodnotil tak, že např. triko stálo 700 Kč, avšak obžalovaný by ho nekoupil ani za 5 Kč. Ke společnosti XXXXdodal, že její účetnictví je u E., ten pak XXXX prodal brněnskému podnikateli a podvodníkovi V., který společnost napsal na svou manželku. Za tento obchod T. inkasoval 1,5 milionu Kč a Porsche Cayenne a obžalovaný z tohoto dostal 50 000 Kč.
32. K osobě R. N. uvedl, že tohoto zná z návštěvy kanceláří na ulici XXXX, údajně tam jmenovaný přespával, protože neměl kde bydlet. Společnost XXXXzná pouze z policejního protokolu. Se společností XXXX realizoval pár malých obchodů. Jak uvedl výše, S. R. zná, tento působil v obchodech, sám mu to řekl, jednalo se o švagra R.. R., tedy H. R. nedával obžalovanému konkrétní pokyny v obchodech, je však pravdou, že obžalovanému předal několikrát 120 000 Kč,

platil kancelář, instruoval ho, aby si zřídil s.r.o., dal mu kontakt na právničku, doporučil účetního D. a letěl společně s obžalovaným do XXXXe za inkriminovaným obchodníkem. K osobě A. R. obžalovaný uvedl, že od tohoto rovněž nedostával žádné pokyny k obchodům, viděl se s ním asi 2x či 3x na XXXX, neměli se moc rádi. Vztah R. a E. byl přátelský, trávili spolu dovolené, měli společný dům v Thajsku či pozemky společně ještě s J. L.. Když šel obžalovaný k prvnímu výslechu na policii, E. mu řekl, aby vypovídal tak, že za vše může R.. To nebyla pravda. E. ho pak rovněž navedl, aby u policie žádal tlumočníka z důvodu, že nerozumí česky, a to z kurdštiny, přičemž věděl, že jediným kurdským tlumočnickem je právě obžalovaný J.. Tato skutečnost však nebyla pravda, později policii přiznal, že česky umí a navedl ho k tomu E.. Ostatně obžalovaný právě kvůli E. je nyní ve výkonu trestu odnětí svobody.

33. Pavla O. zná přes E., setkávali se v XXXX v Brně. E. a O. byli společníci a svého času nejlepší kamarádi. E. však O. „tahal za uši“, vyhrožoval mu. K dalším osobám a subjektům obžalovaný uvedl, že společnosti XXXX, XXXX a XXXX, nezná. Společnost XXXX patřila R., dělali spolu s J. obchody s CD. E. R. je maminka A. R., jedná se o advokátku, která měla kancelář v XXXX a obžalovaný u ní něco podepisoval. Osoba jménem G. se pak starala o vývoz zboží do zahraničí na celnici, J. mu dával papíry a odměnu 10 000 Kč. Společnost XXXX je společností B. J., jedná se o směnárnu.
34. Závěrem obžalovaný ke své osobě uvedl, že je rozvedený, má nezletilou dceru, k níž má výživovací povinnost 3 500 Kč měsíčně. Je nemajetný, je však pravdou, že dříve postavil dům v hodnotě 7 000 000 Kč, který daroval dceři. Byl několikrát soudně trestán. Jak již bylo uvedeno, nyní je ve výkonu trestu odnětí svobody pro jednání, do kterého ho dostal E..
35. Obžalovaný S. R. vypovídal v rámci přípravného řízení (č. l. 703-704, 737), kdy se vyjádřil toliko stručně, že od společnosti XXXX kupoval různé zboží, které vyvážel přes celnici na základě českých zákonů a po finanční kontrole, jednak do XXXX a dále do XXXX v XXXXu. Ve Emirátech se jednalo o dvě společnosti XXXX a XXXX, v XXXX byl odběratelem H. R.. Zboží bylo posíláno z České republiky přes společnost XXXX do Hamburku a pak logistickou společností do cílových destinací. Dále pak využil obžalovaný svého práva a odmítl odpovídat na otázky policejního orgánu. Následně se již stal pro orgány činné v trestním řízení nekontaktní a soud v návaznosti na tyto poznatky vedl řízení proti jeho osobě jako proti uprchlému za splnění podmínek v § 302 a násl. trestního řádu.
36. Obžalovaný A. R. využil, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem svého oprávnění a odmítl k věci vypovídat (č. l. 10233 verte). Toliko k vlastní osobě uvedl, že je ženatý, má dítě ve věku 9 let, s nímž žije ve společné domácnosti. Je vlastníkem jednoho domu v XXXX a poloviny domu v obci XXXX. Ze svých finančních závazků poukázal na údajnou hypotéku ve výši 6 milionů Kč. Popřel, že by v současné době proti němu bylo vedeno další trestní řízení, v minulosti byl trestně stíhán pouze pro řízení v opilosti.
37. Procesně použitelnou výpověď obžalovaného H. R. se orgánům činným v přípravném řízení, stejně jako soudu nepodařilo zajistit, neboť poté, co jmenovaný učinil dne 16. 8. 2016 stručné vyjádření v podobě podání vysvětlení, přestal s policií komunikovat, vyhýbal se kontaktu s ní a následně bylo zjištěno, že se nachází mimo území ČR. Pro uvedené skutečnosti proto bylo vedeno řízení rovněž proti jeho osobě jako proti uprchlému za splnění podmínek v § 302 a násl. trestního řádu, přičemž jeho práva v trestním řízení, stejně jako tomu je u spoluobžalovaného S. R., vykonával obhájce JUDr. Michael Bartončík, Ph.D.
38. Výpovědi obžalovaných pak lze stručně shrnout následovně. V prvé řadě soud poukazuje na relativně vysoký počet obžalovaných, které státní zástupce označil jako spolupracující obviněné

ve smyslu § 178a trestního řádu. Mezi ně patří S. E., M. L., R. N. a P. O.. Všichni jmenovaní se k trestné činnosti doznali, potvrdili, že jednání tak, jak je popsáno v podaném žalobním návrhu se stalo a rovněž popsali své zapojení do celého procesu fakturačních řetězců, účast dalších spoluobžalovaných či jiných osob, které vystupovaly za společnosti účastné na obchodních transakcích. Obžalovaný E. kromě doznání se k jednání uvedenému v obžalobě de facto usvědčil všechny zbývající spoluobžalované, když popsal jejich jednotlivé postavení, přičemž popřel, že by on sám byl hlavním organizátorem trestné činnosti, ale v podstatě uvedl, že každý z obžalovaných měl svou nezastupitelnou roli v celém procesu. Stejně tak se k trestné činnosti doznali obžalovaný L., N. a O., kteří jako hlavní osobu, od které vycházely pokyny k páčání trestné činnosti, označili E.. Dále jmenovaní rozkryli vzájemné zapojení do trestné činnosti, jakož i činnost B. J. (L.), O. K. (L., N.), S. R. (O.) a určité informace poskytli k obžalovanému H. R. (L., N.). Již na tomto místě pak soud může konstatovat, že obdobný, ne-li větší význam pro trestní řízení shledal ve výpovědi obžalovaného O. K., který se nejen doznal k trestné činnosti, ale z této usvědčoval spoluobžalované E., R., N. a L. a nepřímo též J. a O., stejně jako další osoby, které vystupovaly v pozici svědků (L., K., P. či P.). Obžalovaný B. J. se rovněž doznal k jednání uvedenému v obžalobě a potvrdil jeho účelovost, byť ve své výpovědi zdůraznil, že o protiprávnosti nebyl informován od počátku a měl snahu zjišťovat si informace a dotazovat se obžalovaných R. a E., kteří ho neustále přesvědčovali, že vše je v pořádku. Obžalovaný následně svou výpovědí usvědčil též spoluobžalované R., E., R., L. a o účasti na obchodech vypovídal také ve vztahu k O. K.. Naopak obžalovaní R., R. a R., využili svého oprávnění a k věci nevypovídali, resp. jejich výpovědi se z důvodu, že vystupují v trestním řízení v pozici uprchlých (R. R.), nepodařilo zajistit, potažmo S. R. ve své stručné výpovědi v přípravném řízení pouze potvrdil realizaci obchodů s tím, že tyto proběhly standardním způsobem. Lze též uvést, že téměř všichni obžalovaní, byť se doznávali k trestné činnosti, měli určité tendence snižovat právě vlastní zapojení do protiprávního jednání, jakož i snižovat penzum informací, které o trestné činnosti měli a naopak od řady z nich zaznělo konstatování, že hlavní postavení v celém řetězci měl S. E., kterého označovali jako manipulátora, cholerika či paranoidní osobu, z níž měli strach, a to pro jeho výhrůžky, kdy někteří z nich jsou v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody pro jednání, které se dopouštěli právě pro E. (k výše uvedenému zejména J., N., L., O. a K.).

39. Ke všem výše uvedeným výpovědím obžalovaných i přesto, že většina z nich obsahovala doznání se jmenovaných k trestné činnosti a uvádění informací o fungování fakturačního řetězce, soud přistupoval s určitou dávkou obezřetnosti. Ačkoliv byla učiněna doznání ze strany osob, které státní zástupce označil za spolupracující obviněné, nelze nevidět určitou tendenci zmírňovat v rámci jejich vyjádření svou vinu a přesouvat její těžiště na další spoluobžalované. V rámci dokazování a jeho následného hodnocení se proto soud nemohl při konstatování viny obžalovaných omezit na jejich pouhé doznání, kdy ostatně takovýto postup by byl v příkrém rozporu s požadavkem na zachování zásady materiální pravdy a zásady vyhledávací, které jsou rozvedeny v § 2 odst. 5 trestního řádu. Již na tomto místě však soud může konstatovat, že shora uvedená doznání obžalovaných po provedeném dokazování plně odpovídala obsahu dalších důkazů, ať již v podobě výpovědí svědků či listin, které jsou obsaženy v trestním spise. Nálezací soud zde rovněž může zdůraznit, že orgány činné v přípravném řízení odvedly nadstandardně pečlivou práci v podobě nashromáždění takového penza materiálů, které umožnily relativně rychle a bez důvodných pochybností dospět k meritornímu závěru, byť právě institut spolupracujícího obviněného jim jejich práci výrazně napomohl.
40. Nálezací soud připomíná hned úvodní poznámku, kterou učinil státní zástupce v rámci odůvodnění svého žalobního návrhu o rozsáhlosti a dlouhodobosti páčání trestné činnosti, kterou se podařilo rozkrýt. Nálezací soud si pro komplexnost věci na projednávanou věc dovoluje převzít části takovýchto poznatků i do odůvodnění svého rozhodnutí, když tyto jsou ostatně podloženy důkazy zejména v podobě níže uvedených soudních rozhodnutí. V první řadě

tedy bylo poukázáno, že proti H. R. a S. E. bylo vedeno trestní řízení již ve věci projednávané Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 1 T 1/2007 pro skutky, v nichž bylo spatřováno spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 2, odst. 4 trestního zákona (zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů), kterých se měli jmenovaní dopouštět téměř shodným způsobem. V roce 2005 mělo docházet k zobchodování zboží a jeho vývozu z České republiky, za využití osvobození od DPH a nárokování si odpočtu daně, kdy ovšem obžalovaný R., vystupující v té době pod jménem H. A. R. a E., byli podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěni. Výše uvedené však umožňuje poznatek, že E. a R. se minimálně v roce 2005 znali a spolupracovali na obchodech, které jsou principiálně shodné s nyní projednávanou trestnou činností (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2009, sp. zn. 1 T 1/2007, č. l. 9537-9554). Kromě výše uvedeného stojí za to poukázat, že v předmětném řízení byli slyšeni rovněž jako svědci A. R., který vypovídal ve prospěch obžalovaných o reálnosti uvedených obchodů a tedy i on se se jmenovanými musel nejpozději v uvedeném období znát a dále pak jako celní deklarant Z. G., který zastupoval společnost XXXX s.r.o., jejímž jednatelem byl H. R.. Posledně jmenovaný pak byl soudem slyšen i k nyní projednávané věci (viz níže). I v trestní věci Krajského soudu v Brně sp. zn. 1 T 1/2007 pak zboží mělo být vyváženo do arabských destinací, jakými byla Libye a Spojené arabské emiráty, (dále jen XXXX). Jako jeden z odběratelů figurovala společnost XXXX, přičemž jak bude uvedeno níže, podle zprávy spediční společnosti XXXX (č. l. 4288) byla v řetězci A společnost totožného jména, označena jako subjekt, který zaplatil a vyzvedl jeden z kontejnerů, jež byly do XXXXe v roce 2008 dodány společnostmi XXXX.

41. Státní zástupce v odůvodnění svého žalobního návrhu rovněž poukázal, že již od roku 2010 se policejní orgán zabýval prověřováním trestné činnosti týkající se vylákání nadměrného odpočtu DPH u více než 10-ti řetězců obchodních společností, které se vyznačovaly obdobným způsobem páchaní a totožnou místní a časovou souvislostí, jakož i personálním propojení osob angažovaných různým způsobem v různých řetězcích, mezi něž spadají i nyní projednávané případy. Bylo poukázáno rovněž na nesnadné objasňování takového jednání, a to mj. pro úniky informací z trestních spisů, resp. od policie. Ačkoliv takovéto konstatování bez dalšího musí soud vnímat jako hypotetické, bez možnosti hodnověrně označit, odkud a ke komu mělo docházet k úniku daných informací, i přesto v uvedeném lze spatřovat určitou míru pravděpodobnosti, neboť o propojení některých obžalovaných byla řeč ve shora uvedených výpovědích. Soud tak poukazuje na výpověď B. J., který tvrdil, že obžalovaný E. měl řadu styků, ať již ve vedení finančního úřadu či banky, ale též mezi policisty, které údajně platil. Soud by se bez dalšího k takovéto výpovědi stavěl rezervovaně, ovšem na druhou stranu nelze přehlédnout, že v současné době může být daná informace podpořena skutečností souběžně vedeného trestního řízení u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 4/2020 (viz obžaloba č. l. 10279-10346), kde jako obžalovaný vystupují mj. S. E. a P. O., kterým je kladeno za vinu spáchání zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 trestního zákoníku a zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku. Oba jmenovaní přitom v uvedené věci, která byla opakovaně zmiňována, jak v jejich výpovědích, tak ve výpovědích dalších spoluobžalovaných a jež je mediálně známá pod názvem „XXXX“, vystupují v pozici spolupracujících obviněných. Jakkoliv soud nesmí s ohledem na zásadu presumpce nevinu v tomto okamžiku hodnotit míru zavinění v jiné trestní věci, musí takovýto poznatek dát do souvislostí s ostatními důkazy, které ve svém výsledku tvoří ucelený, pevný a logicky provázaný řetězec, na jehož základě dospěl k závěru, který je vyjádřen ve výrokové části tohoto rozsudku. Je totiž zřejmé, že prací orgánů činných v přípravném řízení byla skutečně rozkryta velká skupina osob, které se v relativně dlouhém časovém období podílely na různorodé trestné činnosti, jejímž jednotícím prvkem byla snaha o získání neoprávněného prospěchu ve formě majetkové, resp. daňové trestné činnosti. Tato

skupina se přitom vykazovala vytvořením specifické, ucelené a hierarchicky tvořené struktury subjektů, mezi něž byly rozděleny specifické úkoly a jejíž činnost vedená mnohdy značně konspirativně, směřovala k jedinému cíli, a to prostřednictvím trestné činnosti získat majetkový prospěch.

42. V daném směru lze poukázat také na další trestní řízení, které je vedeno před Krajským soudem v Brně, a to rovněž senátem 39 T, konkrétně ve věci sp. zn. 39 T 1/2019 (obžaloba č. l. 10266-10278), kde vystupuje v pozici obžalovaného P. O., kterému je společně s dalšími třemi osobami kladeno za vinu spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku. Tato trestná činnost, pro kterou byl ostatně jmenovanému již nepravomocně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, se rovněž vykazovala existencí řetězce obchodních společností, které realizovaly nákup a prodej stanových tkanin a kosmetických tužek, které následně vyváželi z území České republiky do třetích zemí, jakými jsou Rumunsko a XXXX, kdy i zde na počátku existence zboží působily osoby z arabské komunity. Za zmínku stojí, že v uvedené věci vystupovaly společnosti, za které jednali či k nimž byly slyšeny osoby T. V. a M. V., kdy ve vztahu k nim pro provedeném dokazování byl ze strany předsedy senátu učiněn podnět k prošetření jejich možného zapojení do trestné činnosti. Na osobu podnikatele V., který měl následně koupit společnost XXXX přitom poukázal ve své výpovědi obžalovaný B. J..
43. Další závěry o provázanosti osob, jejich trestní minulosti a z ní vyplývající zkušenosti s páčáním obdobného protiprávního jednání či věrohodnosti výpovědí, které učinily v nyní projednávané věci, si pak soud mohl učinit z opisu z evidence Rejstříku trestů (č. l. 10085-10094), jakož i soudních rozhodnutí, které se nacházejí ve svazku XXVIII. či v připojených trestních spisech. Lze tak poukázat zejména na odsouzení obžalovaných M. L., R. N. a O. K. rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2016, č. j. 1 T 13/2014-5214 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2017, č. j. 1 To 67/2016-5733, kdy podstatou této trestné činnosti bylo rovněž vytvoření účelového řetězce obchodních společností v roce 2010, mezi nimiž byly fakturovány dodávky textilního zboží, aniž by fakticky docházelo k platbám takovýchto obchodních případů a naopak jediným cílem takového uměle vytvořeného sledu transakcí bylo dosažení neoprávněné výplaty odpočtu DPH. Nálezací soud může poukázat na obdobné prvky, které všechny výše uvedené trestní věci, ať již projednávané nyní nebo dříve Krajským soudem v Brně, pojí. Ostatně, jak ve věci sp. zn. 39 T 1/2019, tak dříve ve věci sp. zn. 1 T 13/2014 zaznělo, že daňová trestná činnost v průběhu doby zaznamenala zřetelný posun v sofistikovanosti svého páčání. Zatímco v dřívějších dobách subjekty zapojené do takového protiprávního jednání pouze fiktivně deklarovaly existenci obchodů se zbožím, které však nikdy neexistovalo a veškerá dispozice s ním tedy probíhala pouze papírově či účetně, ve výše uvedených případech sice pachatelé po formální stránce dodržují podmínky zákona, kdy v rámci obchodních vztahů obstarávají zboží, které je však bezcenné, resp. výrazně nadhodnocené, zařizují jeho přepravu a uskladnění, jakož i finální vývoz z České republiky do cílových destinací, kde však už o zboží není žádný zájem a veškeré operace probíhají výhradně s cílem získání neoprávněného odpočtu na dani. Existence zboží, jakož i dalších úkonů, na kterých se pachatelé podílí, má přitom zastrít účelovost jejich jednání, stejně jako jsou k tomu používány obchodní společnosti stojící na počátku obchodního řetězce, které je třeba označit jako tzv. missing trader, jejichž existence je dána pouze za účelem formálního vykázání původu zboží. Za tyto společnost však vesměs jednají osoby v postavení tzv. bílých koňů, rekrutujících se z prostředí bezdomovců, drogově závislých či nemajetných osob, které za velmi nízké poplatky jsou ochotny na sebe převzít funkci statutárního orgánu a podepisovat jim předkládané listiny, aniž by byly seznámeny s jejich obsahem či měly jakoukoliv zkušenost s takovou obchodní činností. Následně probíhá přeprava zboží v rychlém časovém sledu bez uhrazení závazků plynoucích z takovýchto obchodů, kdy ačkoliv se jedná o částky, jako tomu bylo v této věci či např. ve věci Krajského soudu v Brně, sp. zn. 1 T

13/2014, ve výši desítek milionů Kč, tyto nikdo nevyvádí, od smluv neodstupuje, nepožaduje vrácení zboží a v podstatě celý obchodní mechanismus, i přes existenci takto vysokých částek probíhá, aniž jsou osoby blíže mezi sebou seznámeny, neznají vzájemnou obchodní historii a vztahy uzavírají bez existence písemných smluv a jakýchkoliv předchozích zkušeností. Ostatně, jak uvedl sám O. K. ve své výpovědi, nejen v nyní projednávané věci, ale rovněž při svém předchozím odsouzení, obstarával osoby do pozic tzv. bílých koňů, které byly toliko formálně zapsány jakožto statutární orgány, aniž by měly bližší povědomí o činnosti firmy a za tuto jen podepisovaly či razítkovaly jim předložené doklady. Mimo posledně uvedenou trestnou činnost byl O. K. v minulosti odsouzen v dalších osmi případech, a to jak pro daňovou trestnou činnost, tak pro jednání v podobě úvěrových podvodů.

44. Rovněž obžalovaný A. R., ač sám ve svém vyjádření uvedl, že byl v minulosti pouze jednou soudně trestán, a to pro řízení v opilosti, pravděpodobně opomněl, že byl rozsudky Okresních soudů Brno-venkov a Prostějov odsouzen pro trestnou činnost podle § 250b odst. 1 trestního zákona, tedy trestné činy úvěrového podvodu (č. l. 10087).
45. Obžalovaný B. J. byl v minulosti celkem 4x soudně trestán, a to mj. pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2. 5. 2017, č. j. 7 T 187/2016-552. I on má tedy zkušenost s páčáním takové trestné činnosti, která mu byla kladena za vinu v tomto trestním řízení. Mimo to byl jmenovaný společně se S. E. odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č. j. 89 T 100/2018-1147, pro spáchání přečinů nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a krivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku, kdy o tomto odsouzení sám hovořil v tom směru, že byl k danému jednání donucen ze strany E.. Uvedená skutečnost pak opět potvrzuje, že oba obžalovaní se nejen znali, ale i vzájemně spolupracovali i při páčání trestné činnosti, přičemž do jisté míry lze souhlasit s tím, že obžalovaný E. může mít s ohledem na takové odsouzení skutečně sklony k zastrašování jiných osob, jak o tom hovořili někteří obžalovaní, ovšem na druhé straně je třeba připomenout, že trestné činnosti ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 100/2018 se nedopouštěl ve vztahu k obchodnímu aktivitám svých partnerů, ale směrem k příslušníkovi Policie ČR. Takového jednání se přitom nedopouštěl sám E., ale jednal tak společně s B. J., jehož výpověď (v nyní vedeném trestním řízení) o určitém strachu z E. tak postrádá opodstatnění, neboť předchozí nalézací soud neshledal okolnosti, které by svědčily o tom, že by obžalovaný J. byl ke svému jednání kýmkoliv donucen. Je třeba současně zdůraznit, že žádná z výpovědí, s výjimkou O. K., který se vyjádřil o určité formě násilí ze strany E. (údajné rozbití sklenice minerálky o jeho hlavu), nevypovídá o takové agresivitě E., vůči spoluobžalovaným, jejíž intenzita by vedla tento soud k závěru, že kterýkoliv z nich byl k trestné činnosti reálně donucen. Naopak, jak bude uvedeno níže, z provedených důkazů vyplynulo, že všichni obžalovaní si museli být velmi dobře vědomi všech okolností případu, protiprávnosti svého jednání a tohoto se dopouštěli zcela vědomě s cílem získat sobě i dalším osobám majetkový prospěch.
46. K obchodům, které probíhaly v řetězcích, jež obžaloba označila jako A a B, pak kromě výpovědí shora uvedených obžalovaných o posloupnosti jednotlivých obchodních subjektů, osob za ně jednajících, zboží, které bylo předmětem transakcí a účelu obchodů, byly provedeny následující listinné důkazy, které potvrdily názor obžaloby o spáchání trestné činnosti. Předně je třeba uvést, že řada z nich je obdobných či dokonce společných pro oba dotčené řetězce. Prokazují nejen mechanismus obchodů, ale rovněž provázanost jednotlivých právnických a fyzických subjektů, které se na nich podílely a tím i organizovanost celého systému a jeho pachatelů.

47. Trestní řízení bylo iniciováno k podnětu Finančního ředitelství, resp. finančních úřadů v Brně, které poukázaly na řadu pochybností v rámci uplatnění nadměrného odpočtu DPH společnostmi XXXX a XXXX za období let 2008-2010. Správce daně k tomuto doložil orgánům činným v přípravném řízení přiznání k DPH, faktury, dodací listy, protokoly o jednání a další listinné materiály, které mají spojitost s příslušnými obchody (č. l. 2-246, 9619-9624, 10154-10167). V uvedených podáních poškozený poukázal na daňové řízení, v jehož rámci došlo k uplatnění nároku na vyplacení nadměrného odpočtu DPH, a to z důvodu vývozu zboží z území České republiky mimo EU vycházející z právní úpravy v dané době upravené zejména v § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Z materiálů, které byly předloženy finančním úřadem, byl prokázán, jak celkový rozsah obchodů, realizovaných v obou řetězcích, tak výše výhody na DPH, která v řetězci A činila částku 334 191 000 Kč a v řetězci dva 148 792 532,10 Kč, z čeho 136 318 218,90 Kč byla vyplaceno, stejně jako v řetězci A a dále částka 12 474 313,20 Kč byla nárokována, avšak nebyla vyplacena. V celkovém rozsahu tak jednáním v obou řetězcích došlo k vylákání, resp. vyplacení výhody na DPH ve výši 470 509 218,90 Kč a další částka ve výši 12 474 313,20 Kč byla nárokována, avšak ve výsledku nebyla vyplacena.
48. K postupu, který byl nárokován vůči příslušným finančním úřadům, bylo vycházeno z daňových přiznání společnosti XXXX (č. l. 9023-9146) a XXXX (č. l. 1911-2027). K těmto pak přistoupily předmětné faktury, účetní evidence, jakož i vývozní a přepravní listiny včetně materiálů k pohybu kontejnerů, které putovaly mezi CXXXXu republikou od společnosti XXXXa XXXX do cílových destinací (ke společnosti XXXX č. l. 6606-6008, 4430-4787, 8582-8804; ke společnosti XXXX – č. l. 2974-3001, 2031-2278, 3003-3007, 3010-3063, 3065-3161, 2279-2306). K daným poznatkům o realizaci vývozu zboží z České republiky je třeba doplnit také zprávy, které byly získány od společností XXXX, XXXX XXXX, XXXX, XXXX Co. a XXXX (ke společnosti XXXX č. l. 4278-4334, 8805-8982; ke společnosti XXXX – č. l. 3003-3007, 3010-3063). Zprávy výše uvedených společností potvrdily přepravu zboží, které objednávaly společnosti XXXX a XXXX, přičemž přeprava probíhala z České republiky směrem do přístavu v Hamburku či Bremerhavenu, odkud byla realizována námořní přeprava do přístavu v XXXXi (XXXX), odkud putovalo k odběratelům, kterými byli v případě XXXX subjekty XXXX XXXX. v XXXXi, XXXX a XXXX v XXXXu, XXXX a v případě společnosti XXXX odběratelé XXXX a XXXX (též XXXX – pravděpodobně se jedná toliko o písařskou chybu v předmětných dokumentech) v XXXXi, XXXX, případně XXXX A R., XXXX, XXXX. Společnosti XXXX XXXX pak potvrdila, že objednávku přepravy činili jednatelé vývozců, a to za XXXXB. M. (nyní obžalovaný B. J.) a za XXXX S. R..
49. Písemné vyjádření společnosti XXXX bylo potvrzeno i výslechem svědkyně A. R. (č. l. 1270-1275), která uvedla, že v letech 2008-2009 byla její zaměstnankyní a působila jako referent námořní dopravy. Ze strany XXXX byly činěny objednávky na přepravu kontejnerů, přičemž za společnost jednala osoba jménem S. (tedy S. R.) a dále žena, k jejíž bližší identifikaci však nemohla poskytnout detailnější informace, neboť veškerá jednání probíhala telefonicky. Vzpomněla si však, že osoba jménem S. mluvil velice špatně česky a žádal, aby veškerá komunikace probíhala e-mailem. Objednávky byly v podstatě vždy shodné, často zmatečné, ale ve výsledku došlo k realizaci přepravy a tato byla zákazníkem řádně zaplacená.
50. Za podstatné pak soud považuje informace, které byly zajištěny skrze velvyslanectví České republiky v cílových destinacích, a to v XXXX a XXXXu a dále informace od agentury XXXX XXXX (č. l. 1868-1871, 1873-1874, 1877, 1883-1884, 1906-1907, 4402-4405, 4412-4418, 4422-4423). V případě společnosti XXXX XXXX., tato není u obchodní komory v XXXXi registrována a vzhledem k tomu, že takovéto členství v obchodních komorách je v XXXX povinné dle místa registrace, bylo vysloveno podezření, že daný subjekt neexistuje. Platby

s odloženou platností, které měly být realizovány v obchodním styku mezi daným odběratelem a společností XXXX, nejsou v dané destinaci obvyklé, používá se platba předem či akreditiv jako způsob zajištěné platby. Stejně tak vyslovil zastupitelský úřad závěr, že objem obchodů, které byly vykázány čXXXXu společností, lze považovat za nereálný a rovněž fakturované ceny za zboží, které bylo předmětem obchodů, se zdají být neúměrně vysoké a nad úrovní v místě obvyklých maloobchodních prodejních cen. Stejně tak agentura XXXX XXXX nepotvrdila existenci společnosti XXXX XXXX. a k cenám textilu uvedla, že tyto považuje za neúměrně vysoké, neboť obecně textil pocházející z evropských destinací není konkurenceschopný zboží, které je dováženo z Asie. Informace s obdobným obsahem pak velvyslanectví v XXXX a agentura XXXX XXXX, poskytly rovněž k odběrateli, společnosti XXXX - společnosti XXXX a XXXX, neboť jejich názvy uváděné v dostupných dokumentech jsou neúplné, chybí označení právní formy a nelze proto určit, zda subjekt byl registrován v tzv. free zóně či uvnitř celního území některého z Emirátů. Rovněž tak bylo poukázáno, že jakákoliv z uvedených společností vykazuje hrubý rozpor v uvedené adrese, která je tvořena názvy dvou Emirátů, a to Emirátu XXXX a Emirátu XXXX, přičemž není povolené, aby obchodní subjekt měl sídlo v obou takovýchto destinacích. Velvyslanectví České republiky v XXXXu se pak vyjadřovalo k dotazům stran odběratelů společnosti XXXXa XXXX v XXXXu, a to s následujícím výsledkem. V případě společnosti XXXX XXXX, resp. H. XXXX, takovýto subjekt nefiguruje v evidenci irácké celní správy a nemá u ní registrovány žádné dovozy z České republiky. Při dovozu textilu do XXXXu není clo vybíráno, je pouze zpoplatněn úkon proclení. Zastupitelskému úřadu se sice podařilo navázat kontakt s osobu H. N. K., který přislíbil dodání listin týkajících se jeho registrace, avšak k tomuto ve výsledku nedošlo a registrace se nepotvrdila ani z veřejně dostupných zdrojů. V případě subjektu XXXX A R. či XXXX, tento není evidován v podnikovém rejstříku, ani není členem obchodní komory v XXXX a osoba jménem H. A. R. je registrována při obchodní komoře v XXXXu v tzv. třetí kategorii, kam patří méně významní členové, což jednoznačně neodpovídá objemu deklarovaných obchodů, které by měly být činěny z České republiky. Rovněž tak nebyly ze strany irácké celní správy dohledány dovozy takovéhoho subjektu z České republiky do XXXXu.

51. K vývozu zboží společnostmi XXXX a XXXX, byl slyšen svědek Z. G. (č. l. 1280-1281, 10431 - 10432.). Jmenovaný nejprve uvedl, že z obžalovaných zná toliko osobu jménem R., který byl jeho klientem někdy v roce 2005 či 2007. Svědek se zaobírá celní deklarací, kdy vyřizuje pro klienty papíry na celnici. Jedná se tedy o vystavování celních dokladů, předání na celní úřad a následné převzetí rozhodnutí o propuštění zboží do režimu vývozu. Společnosti XXXX a XXXX jsou mu známé vzdáleně, nevylučuje, že jim poskytoval služby, ale vzhledem k tomu, že řeší 10 případů denně a v oboru se pohybuje již delší dobu, nepamatuje si podrobnosti. Nutno však uvést, že v rámci přípravného řízení jmenovaný potvrdil svou spolupráci s oběma dotčenými společnostmi a rovněž i to, že za společnost XXXX vystupoval S. R.. Jmenovaný uvedl, že vzhledem k podobnosti arabských jmen je možné, že si tuto osobu spletl se jménem R.. K tomuto však nalézací soud doplňuje, že, jak již bylo uvedeno výše, svědek Z. G. vystupoval rovněž v rámci trestního řízení v trestní věci vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 1 T 1/2007, kde působil jako osoba spolupracující s A. R. H., nyní užívajícím jméno H. R.. Je tedy zřejmé, že jmenovaný dlouhodobě vykonával činnost, jak pro posledně jmenovaného, tak v nyní projednávané věci pro S. R. a byť toto výslovně neuvádí, též B. J., kteří vystupovali jako jednatele XXXXa XXXX. Jmenovaný dále potvrdil, že zboží existovalo a bylo v rámci vývozu kontrolováno celníky.
52. Z účetních materiálů v podobě knih vystavených faktur (č. l. 8417-8419) vyplynulo, že zboží, které bylo dodáno v letech 2008-2010 společností XXXX, ať již XXXXskému či iráckému odběrateli, nebylo v drtivé většině uhrazeno. Toliko v roce 2008 bylo údajně ze strany XXXX XXXX uhrazeno ze zboží v celkové hodnotě 700 904 116 Kč, toliko 115 725 000 Kč a

v následujících letech pak již, ať společnosti XXXX XXXX či H. XXXX, ničeho neuhradily, ačkoliv jim bylo dodáno zboží v celkové hodnotě 883 567 100 Kč (rok 2009), resp. 428 900 000 Kč (rok 2010). V podstatě totožné informace vyplynuly z materiálů společnosti XXXX s.r.o. (č. l. 2974-3001), která vedla účetní a daňovou agendu nejen pro společnost XXXX, ale rovněž pro společnost XXXX, kdy k prvně jmenované byly dokládány obchody s XXXXskými a iráckými odběrateli. Ačkoliv byly v předmětném období vykázány vývozy, které přesahovaly jednu miliardu Kč, tyto zůstaly ze strany XXXX, XXXX, resp. XXXX a H. A. R., v drtivé většině neuhraněny.

53. Na tomto místě lze poukázat na výpovědi dvou pracovníků společnosti XXXX, a to jednak R. D. (č. l. 10432 verte – 10433 verte), který z obžalovaných zná toliko osobu jménem R. (resp. R.), jehož firmu společnost XXXX zastupovala v daňové a účetní agendě v letech 2008-2012. Ve stejném období XXXX prováděla shodnou činnost také pro společnost XXXX, zastoupenou B. J.. Obě společnosti se věnovaly velkoobchodu na mezinárodní úrovni. Spolupráce probíhala zcela standardně, jednatele či možná i další osoby doručili potřebné doklady ke zpracování, které převzali, buď asistentka společnosti XXXX nebo K., který zpracovával účetní agendu. Daňová příznání podával svědek D.. Obchody byly vedeny směrem na blízký východ (XXXX a XXXX), přičemž docházelo k problémům s platbami, které sice v určité části od odběratelů dorazily, existovaly rovněž směnky či prohlášení, ale většinu plateb XXXX ani XXXX neobdržely. Tato skutečnost, která způsobila platební neschopnost obou klientů, vedla k ukončení spolupráce. Svědek potvrdil, že proběhly daňové kontroly ve vztahu k XXXX, kterých se účastnil. Kontroly měly standardní průběh, byly doloženy doklady k nákupu i vývozu. Svědek se účastnil též jednání na finančním úřadě, a to hlavně vytykácích řízení k DPH. Rovněž závěrem potvrdil obeznámenost s osobou S. E., kterého pravděpodobně 1x potkal před nebo na finančním úřadu, a to ve spojitosti právě se společnostmi XXXX a XXXX.
54. Ve stejném duchu vypovídal svědek P. K. (č. l. 10436 verte - 10439), který zná z titulu svého zaměstnání u společnosti XXXX, osoby B. J. a H. R., ostatní jména slyšel a nevyklučuje, že se s někým mohl i potkat v rámci zpracování účetní dokumentace pro XXXX a XXXX v letech 2008-2010. Posléze svědek poopravil své tvrzení, kdy uvedl, že za společnost XXXX vystupoval starší muž, který hovořil hůře česky, pravděpodobně se jednalo o S. R., kdy ostatně toto vypověděl i v přípravném řízení (č. l. 1169). Naopak osoba H. R., kterou znal rovněž pod jménem R., uměla česky dobře. Tento pravděpodobně doporučil společnost XXXX svým obchodním přátelům a byl rovněž klientem XXXX, kdy dlouhodobě řešil záležitosti s D.. Za XXXX vystupoval B. J., možná i nějaká žena, ale ta přibližně jen ve dvou případech. Spolupráce měla standardní průběh, svědek obě společnosti hodnotil tak, že byly v mírném zisku. S finančními částkami, které pocházely z obchodní činnosti, nepřicházel do kontaktu. K údajnému obdržení částky 1 110 000 Kč, tak jak je uvedeno v pokladní knize, kdy tato částka byla poskytnuta subjektem R. společnosti XXXX na základě faktury č. 022008, a to i za situace, kdy naopak podle knihy faktur uhrazeno nebylo, svědek uvedl, že o tomto dlouhodobě přemýšlel, nezdá se mu samotná uvedená suma s ohledem na skutečnost, že převyšuje limit pro hotovostní platby a takovýto doklad by tedy neměl vůbec existovat. Samotnou disparitu mezi záznamy v pokladní knize a knize faktur si vysvětluje tak, že teoreticky k tomu mohlo dojít proto, že různé sestavy zachycují stav k určitému datu a částky se tak v uvedený okamžik nepotkaly, došlo k přiřazení k jinému závazku.
55. K vyvezenému zboží byly rovněž vypracovány znalecké posudky Ing. Milošem Ondruškem, MBA (č. l. 3185-3213, 3222-3263, 4799-4855), z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace věci movité. Jednalo se o posouzení věcí, které byly předmětem vývozu společnosti XXXXa XXXX, kdy znalec vycházel buď ze vzorků zboží, které byly odebrány v rámci vývozního řízení celní správou, či na základě fotodokumentace pořízené celními orgány. Obecně

lze konstatovat, že znalec stanovil k uvedeným věcem jejich cenu obvyklou a konstatoval, že tato je výrazně nižší, než cena, která byla fakturována nejen v rámci vývozu, ale v jakékoli fázi celého obchodního řetězce. Znalec poukázal na značně rozdílné ceny textilního zboží, které bylo výrazně nadhodnoceno, kdy např. položky v podobě vojenských textilií či dámského spodního prádla měly cenu několika málo desítek korun, ačkoliv jejich fakturovaná cena je převyšovala minimálně desetinásobně, v některých případech např. u vojenské košile v hodnotě 10 Kč až stonásobně – cena při vývozu 980 Kč. Znalec uvedl, že s podobným sortimentem, jaký mu byl předložen a který byl předmětem vývozu, se lze setkat na vietnamských tržnicích, jedná se o výrobky dovážené z Číny, případně věci, které ač mají představovat značkové výrobky, jsou ve skutečnosti jejímu padělky.

56. Stran společnosti XXXX a XXXX je rovněž možno shodně konstatovat, že oběma subjektům byly na základě uplatněných nároků skutečně vyplaceny nadměrné odpočty DPH ze strany finančních úřadů. U společnosti XXXX (č. l. 9705-9711) tento subjekt disponoval třemi bankovními účty, a to číslo XXXX/ XXXX u Raiffeisenbank, XXXX / XXXX u České spořitelny a č. XXXX / XXXX u Volksbank CZ (nyní Sberbank). Na tyto účty byly v inkriminovaném období let 2008-2010 evidovány, s výjimkou několika málo zanedbatelných hotovostních a bezhotovostních vkladů a výběrů, výhradně platby přicházející ze strany Finančního úřadu Brno II. v souhrnné výši odpovídající souhrnné sumě nárokované společností XXXX z titulu nadměrných odpočtů DPH. Tyto platby byly obratem a kompletně vybírány obžalovaným B. J.. Obdobná situace byla doložena též ke společnosti XXXX disponující účtem č. XXXX / XXXX u Volksbank CZ, kam byly opět zasílány ze strany Finančního úřadu Brno I. platby odpovídající nárokováným nadměrným odpočtům DPH, přičemž i v tomto případě účet sloužil výhradně pro příjem plateb ze strany finančního úřadu, které byly obratem hotovostně vybírány osobu jednajícím za XXXX, tedy S. R..
57. Nalézací soud tedy na tomto místě může přistoupit k rekapitulaci určité části páčání trestné činnosti, kdy tak činí nejprve ke koncovému článku obou avizovaných řetězců, neboť právě u něj došlo ke vzniku škodlivého následku a je proto na místě zaobírat se otázkou samotné oprávněnosti nárokování výplaty nadměrného odpočtu DPH správcem daně. Již dříve nalézací soud uvedl, že trestná činnost daného charakteru v průběhu doby naznačila značné sofistikovanosti, kdy se neomezila již jen na čistě papírově deklarované obchody, ale pachatelé za účelem získání finálního prospěchu vytvářejí řetězce společností, mezi nimiž dochází k přeprodávání zboží, které fakticky existuje, byť pochází z pochybných zdrojů a je výrazným způsobem nadhodnocováno. Jedná se o levné zboží původem z Asie, či padělky značkového zboží, které jsou z tohoto důvodu bezcenné. Ani v nyní projednávané věci proto soud s ohledem na výpovědi obžalovaných, jakož i další důkazy, nemůže tvrdit, že nemohla být dána existence určitého množství zboží, které bylo užito k páčání trestné činnosti tak, aby v případě kontroly správce daně či celních orgánů, přes které bylo propouštěno do vývozního režimu, mohlo dojít k zastření protiprávnosti jednání pachatelů. V každém případě však takovéto zboží neodpovídalo jak deklarované kvalitě, odrážející se ve fakturovaných cenách, tak s největší pravděpodobností, ani množství, které se pohybovalo ve statisících kusů, přičemž dané množství bylo pro cílové trhy nereálné (k tomuto též později uvedená smlouva o akceptaci zboží - viz bod 90 odůvodnění rozsudku). Toto zboží tvořily textilní výrobky různého charakteru (dámské spodní prádlo, trička, mikiny, košile či vojenský textil). Zboží pak bylo vyváženo společností XXXX a XXXX z České republiky přes přístavy v Německou a Nizozemsku do arabských destinací, a to konkrétně XXXXe, kde zůstávalo u části odběratelů, případně putovalo k odběratelům do XXXXu. Jak již bylo uvedeno, objem deklarovaných obchodů tak, jak byl doložen fakturacemi, vývozní či přepravní dokumentací, se měl pohybovat v množství stovek tisíc kusů s hodnotou stovek milionů až miliardy korun. Takovýto rozsah obchodů by tedy musel být z hlediska, jak českých, tak zahraničních firem, velmi významný, musely by se na něm podílet zajištěné obchodní

subjekty, které by logicky měly zachovávat, vzhledem k avizovaným částkám vysokou míru obezřetnosti. Výsledky dokazování však vedly k naprosto odlišnému závěru. Obchody směrem do zahraničí (ale jak bude uvedeno níže také v rámci vnitrostátního přeprave) byly uzavírány bez písemných smluv, a to i za situace, kdy obžalovaný B. J. uvedl, že žádného ze svých odběratelů předem nikdy neviděl a tolik v rámci cesty do XXXXu později potkal jednoho z obchodníků. Rovněž dle šetření v cílových destinacích, jakými byly XXXX a XXXX, bylo zjištěno, že odběratelé jsou neznámí či neregistrovaní obchodníci, v rámci uvedených zemí k jejich jménům nebyly deklarovány dovozy z České republiky a bylo též konstatováno, že fakturované ceny a charakter zboží neodpovídají místním poměrům. Rovněž tak není v uvedených destinacích obvyklý způsob odložené platby, kdy zboží nebylo dodavatelům z České republiky přímo hrazeno. Ze zajištěných důkazů přitom vyplývá, že zboží nebylo uhrazeno ani následovně. Společnosti XXXX a XXXX evidovaly existenci vysokých dlužných částek, tyto nebyly nikterak v průběhu doby urgovány a i přesto tyto mnohamilionové obchody pokračovaly. Soud na základě výše uvedeného dospěl k přesvědčení, že společnosti označené jako zahraniční odběratelé byly v drtivé většině (zejména stran subjektů ve XXXX) fiktivní, kdy docházelo k účelové tvorbě jejich označení (společnost XXXX byla též omylem označena v několika případech jako XXXX) a jejich prezentování coby reálných obchodních partnerů, aniž byl předpoklad, že tato skutečnost bude moci být ze strany českých kontrolních orgánů ověřena.

58. Soud tedy na jedné straně nepopírá, že formálně vývozní transakce skutečně proběhly, k čemuž byly dodány, jak bylo uvedeno výše, i listinné materiály v podobě fakturace, vývozní a přepravní dokumentace a o existenci mezinárodního obchodu hovoří rovněž svědci G., K. a D., resp. ze zajištěných vzorků zboží či jeho fotodokumentace vycházel i shora zmíněný znalec, ovšem na druhou stranu se jednalo pouze o postup, kterým pachatelé zastírali skutečný důvod svého jednání, jenž spočíval ryze v získání peněžitého plnění skrze nárokování nadměrného odpočtu DPH. Jak již bylo uvedeno, kromě poznatků o řadě nestandardních okolností týkajících se odběratelů v XXXX a XXXXu, jakož i místních poměrech v porovnání stran kvality a ceny zboží, je třeba poukázat na vyjádření některých obžalovaných (B. J., R. N., M. L.), kteří výrazně zpochybnili kvalitu obchodovaného zboží a výslovně uvedli, že tato neodpovídala fakturovaným cenám. Ke stejnému závěru pak došel znalec Ing. Ondrušek, podle jehož vyjádření z fotodokumentace či vzorků pořízených celními orgány je zřejmé, že vyvážené zboží bylo mnohonásobně nadhodnoceno a jeho obsah tvořil nekvalitní textil, který je dovážen z asijských trhů. Soud si proto nedokáže představit, že by takovéto zboží mohlo být dlouhodobě obchodováno v uváděných částkách, kdy ostatně z vyjádření agentury XXXX XXXX, z asijských trhů jsou dováženy textilní výrobky do XXXX přímo a za zcela jiné ceny a není tedy jakýkoliv důvod, aby tamní odběratelé nakupovali draž v podstatě totožné výrobky vydávané za evropský textil. Pokud vzhledem k výše uvedeným poznatkům byly na základě realizovaného vývozu uplatněny nároky na nadměrný odpočet DPH, které vycházely z fakturovaných částek, které však soud má za neúměrně nadhodnocené, nelze než konstatovat neoprávněnost, resp. protiprávnost takového postupu ze strany pachatelů.
59. Není rovněž pochyb o tom, že poslední článek obchodního řetězce na území České republiky, který realizoval vývozy, představovaly společnosti XXXX a XXXX, které zastupovali nejen formálně na základě zápisu v obchodním rejstříku (č. l. 9712-9714, 3679-3681), ale též zcela fakticky obžalovaní B. J. a S. R.. B. J. se doznal k tomu, že skutečně vystupoval za společnost XXXX, jakož i k tomu, že posléze zjistil, resp. mu bylo sděleno mj. ze strany S. R., že mechanismus obchodů, který chápal jako krácení daně, je provozován po celou dobu vývozu do zahraničí. Tímto vyjádřením tedy do jisté míry usvědčuje také posledně jmenovaného obžalovaného R.. Ostatně také obžalovy R. ve své stručné výpovědi potvrdil realizaci obchodů společností XXXX a nikterak nezpochybnil, že se na jejich aktivitách podílel.

60. Skutečnost, že to byli právě oba obžalovaní, kdo fakticky vystupoval a jednal jménem společností, přitom potvrzují také další svědci a spoluobžalovaní. Ve vztahu k oběma obžalovaným jsou to svědci D. a P. K., kteří za společnost XXXX pro oba obchodní subjekty vedli účetní a daňovou agendu. Stejně tak shodně pro obě společnosti zařizoval celní záležitosti svědek Z. G., přičemž v daném směru představuje propojení obou společností přes další subjekty, které jim poskytují v jejich podnikání součinnost, jeden z mnoha důkazů o promyšlenosti a organizovanosti celé trestné činnosti, zejména pak, že obžalobou uváděné obchodní řetězce nestály osamocené, ale byly vytvořeny v rámci předem připraveného a organizovaného plánu hierarchicky tvořenou skupinou totožných pachatelů. Jak již bylo uvedeno, obžalovaný J. se ke své činnosti za XXXX doznal, přičemž pokud se týká obžalovaného S. R., proti němuž je trestní řízení vedeno jako proti uprchlému, tento se sice k věci nevyjádřil, ovšem jeho zapojení (kromě jím výše potvrzení realizace obchodů) vyplývá, ať již z výpovědí svědků D. a K., ale dále je jeho vystupování za XXXX potvrzováno spoluobžalovaným P. O. či svědkyní A. R. ze společnosti XXXX. V podstatě všichni slyšení se shodli na tom, že se S. R. přišli do kontaktu, ať již osobně či telefonicky, přičemž není možné, aby si v dané skupině jmenovaného spletli s jiným obžalovaným, neboť tento se vyznačoval - oproti jiným pachatelům, kteří pocházeli z cizoj.čné komunity (H. R., S. E., B. J. a právě S. R.), typickým znakem, v podobě výrazně špatné češtiny. Mimo to se jednalo o švagra spoluobžalovaného H. R., který rovněž představuje jednotící prvek mezi společnostmi XXXX a XXXX. Tento závěr soud učinil již vzhledem k předchozí činnosti, kterou pro posledně jmenovaného vyvíjela společnost XXXX, o čemž hovořili svědci D. a K., přičemž to byl pravděpodobně H. R., kdo doporučoval společnost XXXX svým dalším známým. Dané vyjádření svědka K. však soud bere s mírou, kdy spíše než doporučení představoval daný postup ze strany H. R., coby osoby, která stála v čele celé organizované skupiny, záměr aby jedna účetní a daňová společnost obstarávala oba koncové články zločinné struktury. Ostatně stejně jako H. R. byl za jednotící prvek ve spojení k XXXX a XXXX označen také S. E., kterého svědek D. v souvislosti s těmito společnostmi potkal při jednání na finančním úřadu. Na doplnění k svědku D., resp. jeho společnosti XXXX lze poukázat, že jeho rozsah jeho činnosti pro osoby v postavení obžalovaných není ukončen shora uvedeným výčtem, ale je třeba připomenout, že S. E. uvedl, že tento vedel daňovou agendu rovněž pro společnost, kterou měl E. s P. O. (tedy patrně společnost XXXX). V neposlední řadě soud připomíná propojení subjektů rovněž Z. G., tedy osobou, která nejen, že musela znát B. J. a S. R., ale rovněž, jak bylo uvedeno výše, figuroval jako svědek při projednávání trestné činnosti obdobné podnikatelské aktivity H. R. (trestní věc Krajského soudu v Brně sp. zn. 1 T 1/2007).
61. O propojení obžalovaných R. a R. coby příbuzných pak vypovídali právě obžalovaní E. a J.. Závěru, že to byl právě obžalovaný R., kdo stál v čele celé zločinné struktury, nasvědčuje právě fakt, že podle výpovědi B. J. to byl R., kdo mu nařídil, resp. zajistil společnost XXXX a veškeré potřebné záležitosti s ní spojené (sklad, daňovou a účetní firmu, právníka, finance, kancelář). Obžalovaný E. potvrdil, že za XXXX stál H. R. a řídil ji přes B. J.. Takový postup je zcela logický, vezme-li nalézací soud v potaz, že koncovým článkem ve druhém obchodním řetězci byla společnost S. R., jenž je švagrem obžalovaného R.. Lze důvodně předpokládat, že osoba stojící na samém vrcholu zločinecké struktury, bude chtít vykonávat dohled právě nad těmito posledními články řetězců, na jejichž účty plynou zisky z trestné činnosti. Tuto kontrolu pak H. R. realizoval právě přes osoby svého příbuzného, resp. B. J., který pro něj pracoval, tedy osob, které dobře znal, měl na vliv a na něž se mohl spolehnout. Sám přitom mohl zůstat v pozadí, aby znesnadnil své odhalení, coby organizátora celého protiprávního mechanismu.
62. Konečně pak byly potvrzeny rovněž výplaty nadměrných odpočtů na účty společností XXXX a XXXX ze strany příslušných finančních úřadů, a to v obžalobou deklarované výši, resp. též nárokování další částky ve výši 12 474 313,20 Kč ze strany společnosti XXXX, která však vyplacena nebyla. V rámci finančního šetření byl učiněn poznatek opět typický pro daný druh

trestné činnosti, tedy že uvedené obchodní subjekty vykazovaly na předmětných účtech pohyby toliko v rovině příjmu plnění od finančního úřadu, aniž by byly zaznamenány jakékoliv další významnější operace v rámci standardní podnikatelské činnosti a přijaté částky pak byly obratem hotovostně vybírány osobami disponujícími tímto účtem, kterými byli právě jednatelé B. J. a S. R.. Obžalovaný J. ostatně tuto skutečnost sám potvrdil, kdy peníze vybíral na pokyn obžalovaných R. a E. a těmto je rovněž také předával. Je zřejmé, že v případě S. R., vzhledem k jeho blízkému vztahu k H. R. byl takovýto způsob hotovostních výběrů činěn obdobně.

63. Jako poslední z poznatků ke koncovým článkům obchodních řetězců a uplatnění nadměrného odpočtu DPH z jejich strany, je třeba uvést následný postup ze strany správce daně. Společnosti XXXX byly po prověření deklarování nadhodnocených nákupů textilního zboží vydány dodatečné platební výměry, proti čemuž společnost podala stížnost nejprve ke Krajskému soudu v Brně a následně kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, jež rozhodly svými rozsudky ze dne 31. 3. 2015, č. j. 29 AF 13/2013-44, resp. ze dne 16. 12. 2015, č. j. 1 AFS 92/2015-35. Oba soudy se plně ztotožnily s argumentací Finančního ředitelství v Brně a zdůraznily, že v rámci obchodní činnosti XXXX bylo postupováno v naprostém rozporu s obvyklou obchodní praxí, zejména bez existence písemné smlouvy, která by zakládala obchodní vztahy v rádech desítek milionů Kč, absence zajištění pro případ rizika nezaplacení, přičemž XXXX se dle závěrů soudů chovala jako běžný podnikatelský subjekt pouze zdánlivě, neboť byl z její strany dán naprostý nezájem na zisku z předmětných transakcí, resp. zájem byl dán pouze na vyplacení nadměrných odpočtů. Bylo proto konstatováno zneužití daňového práva k zisku nadměrného odpočtu DPH (č. j. 9558-9576). Obdobný poznatek bylo možno učinit rovněž ve vztahu ke společnosti XXXX, kde ze strany dotčeného subjektu bylo napadeno rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně k odmítnutí vyplacení nadměrného odpočtu DPH ve výši. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 3 AFS 136/2014 (č. l. 2474-2481) rovněž konstatoval zneužití daňového práva, kdy jediným smyslem prováděných transakcí nebyl hospodářský zisk, ale pouze inkasování daňového odpočtu vyvážejícím subjektem. Z jeho strany došlo k rekapitulaci v podstatě komplexního obchodního řetězce nejen směrem k vývozu do zahraničí, ale od počátečního pořízení zboží v rámci České republiky, jež pocházelo od nekontaktního daňového subjektu, který neodvedl daň, avšak i přesto subjekt vyvážející předmětné zboží poté uplatnil odpočet DPH. Nejvyšší správní soud tak de facto zopakoval argumentaci, kterou použil i směrem ke společnosti XXXX a nalézací soud v nyní projednávané trestní věci nemůže, než s takovýmto hodnocením, které bylo podrobně popsáno v obou předmětných rozsudcích, než souhlasit a také na jeho závěry odkázat.
64. Dále se soud bude zabírat důkazy k jednotlivým obchodním řetězcům, které byly obžalobou označeny jako „A“ a „B“ a jež jej vedly k závěru, že veškerá obchodní činnost realizovaná v jejich rámci byla vedena čistě účelově, nikoliv s cílem získat standardní profit z prodeje a nákupu zboží, ale textilní materiál, který byl předmětem transakcí a veškeré postupy ohledně něj byly vedeny pouze a jen s cílem, aby posledně uvedený článek v každém řetězci, tedy již dříve zmíněné společnosti XXXX a XXXX mohly vůči správci daně vznést požadavek na vyplacení nadměrného odpočtu DPH. Již na tomto místě pak soud může připojit poznatky, které učinil výše právě ke společnostem XXXX a XXXX a jejich vývozům z České republiky do arabských destinací. Dané poznatky se totiž neomezují pouze na obchodní vztah mezi XXXX, resp. XXXX a jejich odběrateli v XXXX a XXXXu, ale lze je vztáhnout rovněž na jakoukoliv vazbu kupující – prodávající v rámci obou dotčených řetězců. Jak již bylo konstatováno z doložené fakturace, vývozních a převozních dokladů, resp. účetní a daňové dokumentace, společnosti XXXX a XXXX realizovaly nákupy zboží v rámci České republiky, které procházelo řetězcem obchodních společností a jednalo se o nákup a prodej enormně vysokého množství textilu. Tyto obchody pak vykazovaly, jak vysoký objem, co do samotného množství zboží, tak pochopitelně i jeho ceny, která se pohybovala v rádech stovek milionů Kč. Kromě doznání se většiny obžalovaných

k páčání trestné činnosti v uvedeném fakturačním řetězci, je třeba zdůraznit, že vykázané obchody i přes shora uvedené množství, se vykazovaly zjevnými nestandardními postupy, jakými byla absence písemného kontraktu mezi jednotlivými obchodníky, jejich předchozí neobeznámenost mezi sebou, nezkušenost obchodníků s takovýmto druhem podnikatelské aktivity a jeho předmětem, absence průkaznosti plateb za zboží, které v rozporu se zákonnými předpisy nebylo hrazeno transparentními převody na bankovní účty, ale údajně v hotovostních platbách (nutno však zdůraznit, že řada obžalovaných – L., N., K. – přímo konstatovalo neexistenci plateb a jejich „papírovou povahu“). Veškeré obchody, jak bude rozvedeno níže, byly přitom prováděny v relativně krátké časové návaznosti, která by mohla reálně existovat pouze za situace dopředu dobře zorganizované a promyšlené činnosti, kdy za jiných okolností by bylo typické hledání obchodních partnerů a tím způsobená delší prodle. mezi jednotlivými operacemi. Ve skutečnosti byl však opak pravdou, neboť do obchodních vztahů vstupovaly společnosti, resp. osoby za ně jednající bez předchozích zkušeností s podobným druhem podnikání, které v rychlém sledu nakupovaly a přeprodávaly zboží, u kterého de facto jen formálně a nepatrně navýšily jeho další cenu a expedovaly ho za účelem, co nejrychlejšího vyvezení z území ČR, neboť pouze poté mohl být dosažen cíl celé trestné činnosti v podobě získání nadměrného odpočtu DPH. Jak bude poukázáno níže, v daném případě existovala celá řada znaků typických pro tento druh trestné činnosti, kdy kromě výše uvedeného je třeba také zmínit existenci počátečního článku obchodního řetězce v podobě tzv. missing trader, neboli chybějícího obchodníka, kterému vzniká povinnost přiznat daň, avšak toto ve vztahu ke správce neučiní, popřípadě daň nezaplatí, kdy v roli takovýchto osob vystupují lidé typu tzv. bílých koní, kteří se rekrutují z osob bez domova, drogově závislých či jiných okrajových subkultur, jež jsou ochotni za drobné úplaty vystupovat v roli jednatelů právnických osob, za tyto podepisovat listiny, s jejichž obsahem nejsou seznámeny, a následně se stávají zcela nekontaktní pro orgány veřejné správy. Stejně tak bylo možno konstatovat, že většina obžalovaných, kteří se podíleli na nyní páchané trestné činnosti, již s obdobným protiprávním jednáním měla předchozí zkušenosti a prostředky na svou obživu tak získávali právě takovýmto způsobem.

65. Nálezací soud ve shodě s obžalobou nepopírá, že v uvedených obchodních řetězcích skutečně došlo k uskutečnění předmětných obchodů, k čemuž byly zajištěny faktury i další listinná dokumentace, zboží fyzicky existovalo, byť nikoliv v kvalitě odpovídající prezentovaným cenám, což potvrdili nejen někteří obžalovaní, ale zejména již dříve uvedené znalecké zkoumání v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady a toto se přesouvalo mezi jednotlivými články řetězce prostřednictvím najatých dopravních firem až k finálnímu vývozu z území České republiky. Je však třeba zopakovat, že veškeré takovéto zobchodování zboží nebylo obžalovanými vedeno za účelem běžného zisku z prodeje, ale směřovalo výhradně k získání neoprávněného daňového odpočtu.
66. Soud připomíná, že řetězec A byl tvořen navazující posloupností společností XXXX– XXXX– XXXX– XXXX– XXXX. Z výpisů z obchodního rejstříku (č. l. 9712-9749) byly potvrzeny zejména skutečnosti o osobách, které působily v uvedených společnostech jako statutární orgány. Ve společnosti XXXX byl jako jednatel v letech 2006-2012 uveden J. P.. Z výpovědi jmenovaného (č. l. 1328-1331) vyplývá, že tento o výkonu svého jednatelství nebyl v podstatě informován, v inkriminované době byl uživatelem drog, nepodnikal, ale prostředky na svou obživu získával páčáním trestné činnosti. Popřel tedy, že by za společnost XXXX prováděl jakoukoliv obchodní činnost, nedisponoval účetními ani jinými doklady společnosti, neměl ponětí o existenci bankovního účtu. K možnému zapojení toliko uvedl, že pro osobu, která se mu představila jménem S., podepsal nějaké papíry, za což inkasoval odměnu přibližně 10 000 Kč. Jména osob či dalších obchodních společností, které se objevily v rámci řetězce, mu nic neříkají. Svědek rovněž vypovídal ke svému pobytu ve Skotsku, kam údajně odjel, aby utekl před drogami, přičemž ačkoliv se zde setkal s dalšími Čechy, na jejich jména si nevzpomíná. Na obsah výpovědi

svědka J. P. bude později poukázáno ve vztahu k výpovědi svědka L. M., rozeného L.. Již na tomto místě však soud může konstatovat, že zapojení společnosti XXXX, jakožto počátečního článku obchodního řetězce, je zcela typické pro již výše zmíněný mechanismus páchaní daňové trestné činnosti, kdy daný subjekt lze označit jako tzv. missing trader, jehož postavení bylo zcela formální a za nějž vystupovala osoba J. P., kterou je možno označit jako tzv. bílého koně. Ostatně tuto skutečnost ve své výpovědi potvrdil též obžalovaný O. K..

67. Následný článek řetězce představuje společnost XXXX, jejímž jednatelem v období let 2006-2010 (do 10. 6. 2010) byl L. L., nyní M. a tato společnost byla po ukončení jeho jednatelství přepsána na R. N.. Svědek L. M. (č. l. 10439 – 10443, a dále č. l. 1179-1180, 1361-1362) potvrdil, že zná všechny obžalované s výjimkou S. R., H. R. a P. O.. Nejbližší vztah jej pojil s R. N. a O. K., s nimiž se znal dlouhodobě, byli přátelé a posléze obchodní partneři. Přes O. K. se seznámil s dalšími obžalovanými E., L. a R.. V roce 2008 mu K. nabídl, zda by si nechtěl přivydělat, on sám se v té době živil stavebními pracemi a měl rovněž exekuci, která přetrvává do dnešní doby. K. nápad byl, aby si svědek vyřídil obchodní společnost, k čemuž L. M. nachystal i předmětné papíry a tento se pak dostavil k notářce, kde se na základě podpisu stal jednatelem společnosti XXXX. Za uvedenou společnost nic neplatil a rovněž poté, co byla přepsána, což opět vyřizoval K., nic za tuto nedostal. Se společností pak po dobu asi 2 či 3 let prováděl obchody s různým zbožím, zejména textilem. Tyto byly ve spojení s obžalovaným N., který vystupoval za společnost XXXXa K., který řídil vícero společností. Zboží existovalo přibližně z 80%, svědek měl v Brně sklad, kam zboží bylo přivezeno a následně odváženo. K tomuto viděl faktury a další dokumentaci, kterou mu K. dával k podpisu. Za to od něj dostával přibližně 3x týdně peníze, kdy měsíčně si mohl vydělat přibližně 60 000 Kč. Posléze však zjistil, že hodně faktur K. podepisoval i bez jeho vědomí. Posléze svědek odcestoval do Skotska na pozvání svého kamaráda a našel si zde práci. Ve Skotsku potkal další osoby, které byly spojeny s obchody, a to J. P., Z. P. a R. Š.. Tyto znal z okolí K., ve Skotsku nic nedělali, resp. poté P. pracoval jako prodavač a Š. společně se svědkem na stavbách. V době, kdy svědek pobýval ve Skotsku, dostával od K., jenž chtěl, aby tam zůstal, měsíčně asi 15 000-30 000 Kč. Tyto platby K. zasílal i třem výše uvedeným Čechům. Svědek rovněž potvrdil obeznámenost s osobami S. E., kterého rovněž znal pod přezdívkou „XXXX“, který v hierarchii organizace obchodů stál nad K.. K E. pak patřil i B. J., kterého viděl vždy v přítomnosti E. a K.. Byl svědkem, kdy na K. E. s J. křičeli, že něco „zmastil“. S obchody byl spojen také M. L. a A. R.. Se všemi se scházel v kancelářích v XXXX, mohlo se jednat o ulici XXXX1. S R. se seznámil rovněž přes K. a N., tento se angažoval v obchodech, o kterých komunikoval s K.. Pokud svědek měl určit hierarchii mezi uvedenými osobami, pak jak již bylo uvedeno, E. stál nad K., který řídil M. a R. naopak řídil N.. Byl to rovněž A. R., kdo platil kanceláře v Brně, kde se všechny osoby zapojené do obchodů scházely, kdy se chlubil, že k tomuto pronajal celé patro. Pakliže se měl svědek vyjádřit k výpovědi Z. P., že ze Skotska M. často hovořil s osobou „tlust'och“ pak tohoto svědek ztotožnil právě s A. R.. Z výpovědi svědka M. rovněž vyplývají další poznatky, které se pojí nejen k řetězci A, ale rovněž k řetězci B, kdy potvrdil obeznámenost se společnostmi XXXX, XXXX, XXXX, které měl na sebe napsané právě Š. či jeho přítelkyně T.. Potvrdil, že se znal rovněž s dalšími osobami, které vystupovaly za uvedené společnosti jako jsou D. S., která jezdila s K. a sám svědek ji pak od K. vozil každý měsíc peníze. Je možné, že sám disponoval plnou mocí k jednání za XXXX. Jmenovaný v daném směru potvrdil, že takovouto plnou moc měl i od R. Š. k jednání za společnosti XXXX a XXXX, za něž chodil podávat vysvětlení na Finanční úřad Brno IV. Tímto ho pověřil O. K..
68. Výpověď svědka M. je tak v podstatných bodech v souladu s výpovědí obžalovaného O. K., který velmi spontánně vypovídal o páchané trestné činnosti a zapojení jednotlivých osob do ní. Je zřejmé, že L. M. (dříve L.), byl v pozici podřízené osoby, která zajišťovala chod nižších článků obchodního řetězce, kdy také ve vztahu k němu se nabízí užití pojmu „bílý kůň“, což však obžalovaný K. negoval, kdy za tohoto označil maximálně osoby J. P. a R. Š.. Naopak L. a dále

níže uvedený K. K., si byli velmi dobře vědomi účelu svého jednání a rizik, které z něho vyplývají. S daným hodnocením se nalézací soud musí ztotožnit, neboť z výpovědi samotného svědka, jakož i obžalovaného K. a dalších osob je zřejmé, že L. L. se neomezoval na pouhé podepisování listin či formální zapsání své osoby na pozici jednatele určité společnosti, ale vykazoval dále aktivnější působení v daném systému. V každém případě však rovněž svědek M. rozkryl organizovanost celé skupiny, kdy jednoznačně, v souladu s výpověďmi převážné části obžalovaných, stanovil hierarchii osob, na jejímž vrcholu pro něj stál S. E. a A. R., kteří řídili níže postavené O. K. a R. N., přičemž K. pak stál nad L. M. a dalšími osobami. Promyšlenost celého jednání a snaha hlavních pachatelů na ztížení odhalení trestné činnosti pak vyplývá i z navazujícího postupu, kdy se snažili tzv. odklidit bílé koně pobytem do Skotska, kde tito dostávali bez dalšího finanční pomoc, případně byli s obžalovanými v kontaktu (M. s K. či R.). Stejně jako E. řídil K., řídil též B. J.. Je evidentní, že do trestné činnosti bylo za účelem znesnadnění jejího odhalení zapojeno větší množství fyzických i právnických osob, které de facto nevyvíjely žádnou podnikatelskou činnost, toliko podepisovaly různé papíry a již tento poznatek jednoznačně svědčí o účelovosti všech obchodů, a to nejen v nyní popisovaném řetězci A, ale vzhledem k výpovědi svědka M. stran obdobného mechanismu u společností XXXX, XXXX a XXXX, rovněž k řetězci B.

69. Je pravdou, že soud výpověď jmenovaného hodnotil s určitou dávkou opatrnosti, neboť je evidentní, že rovněž L. M. se svým jednáním dopouštěl trestné činnosti a této si jednoznačně musel být vědom, a proto nemusí mít zájem na tom uvádět zejména k vlastní osobě širší zapojení do uvedených aktivit. Na druhou stranu jeho výpověď i tak vykazuje určité známky doznání se, přičemž i vzhledem k jeho trestní minulosti, která byla prokázána z opisu z evidence Rejstříku trestů (č. l. 10426h) potvrzuje, že jmenovaný měl s takovýmto druhem protiprávního jednání zkušenosti.
70. Ke společnosti XXXX je na místě doplnit výpovědi dalších svědků, a to K. K. (č. l. 1443-1447) a M. D. (č. l. 1344-1353), kteří vypovídali ve shodě s doznáním O. K. a dokreslují tak věrohodnost jeho výpovědi. K. K. potvrdil, že činnost tohoto subjektu fakticky řídil O. K. a on sám pro něj pracoval jako asistent, kdy dále potvrdil, že K. zařizoval i další věci, jakým byl např. převod společnosti XXXX s.r.o., jejímž původním jednatelem byl A. R. na L. Š. Od K. k tomuto dostal peníze, které měl v hotovosti Š. předat.
71. M. D. pro XXXX zpracovávala účetnictví a rovněž ona potvrdila, že ačkoliv jednatelem společnosti zapsaným v obchodním rejstříku byl L. L., fakticky řídil společnost O. K., který jí předkládal doklady k zaúčtování a tuto činnost hradil.
72. Ke společnosti XXXX je třeba doplnit informace, které byly získány ze sbírky listin obchodního rejstříku (č. l. 4250-4277), které prokazují její historii, jakož i šetření správce daně – Finančního úřadu Brno IV. Název společnosti XXXX byl transformován z původního označení XXXX s.r.o. Jednatelem se stal pro období 20. 11. 2006 – 7. 6. 2010 L. L. a následně nahrazen na této pozici osobou R. N.. Ze shora uvedeného šetření finančního úřadu pak vyplývá, že společnost, resp. její zástupci jsou vůči správci nekontaktní. I tato informace tak utvrzuje nalézací soud v jeho přesvědčení, že daná obchodní společnost vystupovala v rámci uvedeného obchodního řetězce jako článek v postavení missing trader, jehož účel je v rámci odůvodnění tohoto rozsudku několikrát zmíněn.
73. Další společností vystupující v řetězci A byla společnost XXXX, jejímž jednatelem byl od roku 2007 do 2016 R. N., přičemž obžalobou bylo velmi pregnantně poukázáno na provázanost zápisu jednatelství R. N. ke dni 2. 11. 2007 s následným článkem obchodního řetězce v podobě odběratele společnosti XXXX, za kterou jako jednatel působil od 11. 10. 2007 M. L.. Soud se

plně ztotožnil s konstatováním státního zástupce, který poukázal na skutečnost, že společnost XXXX vznikla ke dni 11. 10. 2007, tedy jen několik dnů před tím, než byl jako jednatel společnosti XXXX zapsán R. N., což již samo o sobě může nasvědčovat koordinované činnosti pachatelů. Současně bylo zdůrazněno, že společnost XXXX vznikla těsně před zahájením projednávané obchodní (trestné) činnosti a nemohla tedy vykazovat reálné referenční či obchodní historii, které by z ní za normálních okolností činily důvěryhodného partnera pro navazující obchodní transakce v takovém rozsahu, který byl následně v daném řetězci provozován. Ostatně také M. L., který byl čerstvým studentem vysoké školy a neměl tak žádné předchozí zkušenosti s danými aktivitami, rozhodně nemohl působit jako důvěryhodný a kvalifikovaný obchodní partner, který by byl sto podstupovat rozsáhlé popisované aktivity, dotýkající se enormního finančního obrátu.

74. Soud připomíná výpovědi obou jmenovaných, tedy jak R. N., tak M. L., kteří se k trestné činnosti doznali, a to v takovém rozsahu, že jim byl státním zástupcem přiznán statut spolupracujícího obviněného. Oba deklarovali existenci zobchodovaného zboží, nedisponovali žádnými předchozími zkušenostmi s tímto druhem podnikání, neměli ani vlastní finanční prostředky či kontakty na odběratele a dodavatele, a proto byli v pozici, kdy se výhradně řídili pokyny jiných osob, a to zejména O. K. a nad ním stojícího S. E..
75. Kromě doznání se obžalovaných R. N. a M. L. k vlastní trestné činnosti, se oba navzájem usvědčují ve svých výpovědích ze zapojení do páčání trestné činnosti a jsou rovněž usvědčováni výpověďmi dalších osob, a to shodně S. E. a O. K.. O. K. potvrdil, že N. a L. byli obchodními partnery, kdy L. odebíral zboží od N., který získával textil od společnosti XXXX. Společně se setkávali v kancelářských prostorách na ulici XXXXv Brně, které (jak bude rozvedeno níže) sloužily osobám zapojených do této trestné činnosti ke společným schůzkám a na nichž docházelo zejména k výměnám obchodních materiálů a domlouvání dalšího postupu, jakož i další koordinaci v trestné činnosti.
76. Na tomto místě může nalézací soud připomenout, že obžalovaný R. N. a M. L. byli (stejně jako spoluobžalovaní S. E. a P. O.) označeni státním zástupcem v podané obžalobě jako spolupracující obvinění podle § 178a trestního řádu. Primární podmínkou takového fakultativního postupu je, že obviněný oznámí státnímu zástupci skutečnosti, které jsou způsobily významně přispět k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny a zaváže se podat, jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem úplnou a pravdivou výpověď o těchto skutečnostech. Současně se dozná k činu, pro který je stíhán, přičemž nejsou důvodné pochybnosti o tom, že jeho doznání bylo učiněno svobodně, vážně a určitě a s označením jako spolupracujícího obviněného souhlasí. Lze konstatovat, že R. N. i M. L. skutečně ve svých výpovědích nejen učinili doznání se k činu, který je jim kladen za vinu, ale současně svými informacemi, coby jednotlivé články fakturačního řetězce přispěli k objasnění spáchaného zločinu, jakož i fungování organizované skupiny, která byla za účelem páčání trestné činnosti vytvořena. Na druhou stranu však musel soud přistoupit k důkladnému posouzení jejich výpovědí ve světle poznatků, které učinil na základě vyjádření spoluobžalovaných S. E. a O. K.. Je totiž nezbytné poukázat na skutečnost, že R. N., jakož i M. L. sice potvrdili, že se znají s osobu A. R., s tímto se potkávali i v kancelářích na XXXX, avšak bližší údaje k zapojení posledně jmenovaného do trestné činnosti, resp. realizovaných obchodů nevedli. Oproti tomu obžalovaný E. a O. K. nejen že zmínili, že L. a N. byli známí A. R., ale z jejich úst rovněž zaznělo, že to byl právě A. R., kdo řídil M. L., což ostatně ve shora uvedené výpovědi potvrdil rovněž svědek M. (L.). Je tedy otázkou, nakolik byla zejména výpověď M. L. učiněná komplexně pravdivě, potažmo, jak hodnotit daný rozpor, který se objevuje ve výpovědích na jedné straně L.

a N. a na druhé straně dalšího spolupracujícího obviněného E., svědka M. a v neposlední řadě, který rovněž vypovídal o zapojení A. R. do trestné činnosti, v níž figuroval M. L..

77. Je pravdou, že výpověď zejména obžalovaného L. lze tedy vnímat jako do určité míry rozpornou s tvrzeními, která uvádějí další obžalovaní, zejména E. a K., a která má soud, vzhledem k osobě A. R. za zcela věrohodná, neboť jsou potvrzována též dalšími osobami v postavení svědků, a to zejména L. M., jakož i listinnými materiály, na které bude poukázáno níže. Ostatně sám M. L. uvedl, že s A. R. se znal již od roku 2005, tedy několik let před tím, než došlo k počátečnímu páčání trestné činnosti, a soud tak má za to, že takto dlouhodobý vztah potvrzuje, že pokud měl L. být někým řízen, či zlákan k protiprávnímu jednání, byl to právě A. R.. Stejně tak E. hovořil o tom, že R. a N. byli dlouholetí kamarádi, což obžalovaný N. potvrdil. Soudu uniká, proč by měl obžalovaný E., za situace, kdy se doznává k trestné činnosti a skutečnosti, že řídil některé osoby, toto popírat u R. N. a M. L., resp. uvádět, že tito byli v rámci trestné činnosti v jistém vztahu právě s A. R., o to více, že dlouhodobější vazby N. a L. jsou jednoznačně dohledatelné k A. R. než S. E.. Na druhou stranu se soud ztotožnil s hodnocením postavení obžalovaného L., jakožto osoby spolupracující, neboť to byl právě jmenovaný, kdo se jako první z obžalovaných rozhodl využít daného institutu a usvědčil jednu z hlavních osob trestné činnosti S. E.. V návaznosti na L. pak následovala doznání a spolupráce ze strany N., kdy oba dva byli hodnoceni státním zástupcem jako osoby poskytující významné skutečnosti pro odhalení celé organizované skupiny. Krajský soud v Brně se proto s takovýmto hodnocením, které zaujala obžaloba, ztotožnil, resp. akceptoval náhled státního zástupce, jenž reprezentuje veřejnou žalobu, která primárně hájí zájmy společnosti před narušením zákonem chráněných zájmů, včetně posouzení, nakolik který subjekt napomohl k prosazování takového cíle a rozhodl se přistupovat k R. N. a M. L. ve smyslu § 178a trestního řádu. Současně připomíná, že kromě jejich doznání k vlastní trestné činnosti a usvědčení dalších spoluobžalovaných, a to v případě M. L. S. E., B. J., R. N. a O. K. a v případě R. N. S. E., M. L. a O. K., je nezbytné poukázat na dříve páchanou trestnou činnost téměř shodného charakteru, za kterou byli, jak L., tak N. s K. odsouzeni ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 13/2014. Jednalo se rovněž o existenci obchodního řetězce, v němž posledně uvedený článek (společnost XXXX s.r.o.) realizoval vývozy zboží mimo území ČR (na Slovensko), přičemž v uvedené věci figurovali obžalovaný L., N. a K., a to s vyjádřením posledně jmenovaného, že de facto veškerou trestnou činnost, za kterou byl v minulosti odsouzen, páchal ve prospěch S. E.. I tato skutečnost tedy potvrzuje nejenom zkušenosti všech zmiňovaných obžalovaných s páčáním shodné trestné činnosti, ale i to, že se navzájem znali, spolupracovali dlouhodobě za účelem páčání protiprávního jednání, a to v návaznosti na další osoby, které jsou nyní v postavení obžalovaných. Také daný fakt proto je třeba hodnotit jako jeden z důkazů o propojenosti zainteresovaných osob, které tvořily hierarchicky uspořádanou skupinu, v níž docházelo k přesnému rozdělení funkcí a dělbě činností za účelem soustavného páčání úmyslné trestné činnosti.
78. Jak soud uvedl výše, vinu má prokázanou rovněž v případě obžalovaného O. K., který sice nebyl a priori označen státním zástupcem za spolupracujícího obviněného, nicméně jeho výpověď, kterou učinil, ať již v přípravném řízení, která plně koresponduje s výpovědí u hlavního líčení, nalézací soud paradoxně musí označit za nejpřínosnější zdroj informací o celé trestné činnosti ze všech obžalovaných. Obžalovaný, nejen, že se doznal ke spáchání trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, a to v obou řetězcích, ale soud kvitoval i způsob, jakým tak učinil. Vzhledem ke všem provedeným důkazům, ať již v podobě výpovědi spoluobžalovaných, svědků či listinných materiálů vyplynulo, že O. K. sice nebyl vrcholným představitelem organizované skupiny, ovšem rozhodně nebyl ani osobu, která by byla v pozici jakéhosi obyčejného pěšáka, jež se řídil výhradně pokyny svých nadřízených a trestnou činnost nemohl žádným způsobem ovlivnit. Obžalovaný K. doznal, že byl řízen S. E., na jehož úroveň postavil rovněž obžalovaného A. R.. Vzhledem k tomu, že E. se určitým způsobem snažil chránit, aby nebyla odhalena jeho účast

na trestné činnosti, dával pokyny K. právě přes A. R.. Na druhou stranu však obžalovaný K. nikterak nezastírá, že on sám zajišťoval a řídil osoby, které byly spojeny s obchodními subjekty zapojenými do obou fakturačních řetězců, kdy v jeho části A šlo o formální jednatele společnosti XXXXa XXXX J. P. a L. L.. Mimo to obžalovaný instruoval i další osoby, jakými byly K. K. či M. D. a jak bude uvedeno níže, rovněž mnoho dalších svědků, kteří vystupovali v rámci řetězce B. Za poměrně vzácné může soud označit i doznání obžalovaného, co do jeho motivace, kdy zatímco v této či obdobných věcech osoby, které se sice k trestné činnosti doznávají, se snaží tvrdit, že byly pod tlakem spoluobžalovaných, k trestné činnosti přistupovaly pod tíživým tlakem životních situací, anebo se snaží vytvořit zdání, že k trestné činnosti přistupovaly s domněnkou, že se jedná o standardní obchodní činnost a až posléze se dozvěděli o její protiprávnosti, O. K. oproti tomu uvedl, že od počátku trestnou činnost páchal dobrovolně, byl lehkomyšlný a snažil se tímto způsobem získat profit, přičemž pokud se týká určitého tlaku ze strany S. E., tento registroval až v pozdějším stádiu trestné činnosti, ovšem nejednalo se o obavy, které by pramenily z permanentního násilného vystupování spoluobžalovaného (s výjimkou údajného rozbití lahve o hlavu), ale o tomto O. K. uváděl, že E. byl toliko verbálně agresivní a obžalovaný tak spíše než z obavy o újmu, v trestné činnosti pokračoval, neboť, jak sám uvedl, nedokázal E. říci ne. Nalézací soud považuje obsah výpovědi obžalovaného K., za velmi významný, neboť nejucelenějším způsobem poskytuje P.ed na celou organizovanou skupinu., Sám obžalovaný propojuje oba obchodní řetězce, dokázal rozlišit osoby, které zajišťoval, na tzv. bílé koně či naopak na osoby, které již takto nebylo možno označit, neboť si velmi dobře byly vědomy, že se podílí na trestné činnosti a rizik z toho plynoucích (např. K. a M.). Proto nalézací soud na obžalovaného K. pohlížel zcela shodnou optikou, jako tomu bylo u obžalovaných v postavení spolupracujících obviněných.

79. Lze tedy připomenout, že obžalovaný nejen, že se doznal k vlastní trestné činnosti, ale potvrdil poslušnost všech článků obchodního řetězce A, jakož i osob, které za něj jednaly, přičemž u prvních společností XXXX a XXXX vystupovali jejich jednatele P. a L. pouze po formální stránce, kdy sice aktivně působili, co do podepisování listin či vystupování před finančními úřady, ovšem na druhou stranu se řídili pokyny, které jim obžalovaný poskytoval. Tyto přitom získával sám od S. E., a to buď přímo či prostřednictvím A. R.. Faktické řízení společnosti XXXXa XXXX ze strany K. potvrdili nejen výše zmíněný L., K. či P., ale rovněž M. D., která zařizovala účetnictví, k čemuž ji dokumenty dodával opět O. K.. Obžalovaný potvrdil, že v následujících člancích řetězce působily společnosti XXXX, XXXX a XXXX, za které jednali R. N., M. L. a B. J., přičemž mezi těmito společnostmi bylo přesouváno zboží, jehož dopravu zařizovali P. Ď. a P. Z.. V podstatě jediným obžalovanými, s nimiž jmenovaný nepřišel do kontaktu, byl H. R. a S. R., byť prvně jmenovaného viděl ve společnosti S. E.. Z výpovědi obžalovaného pak vyplývá jemu známá organizační struktura osob podílejících se na trestné činnosti, a to tak, že nejvýše stál S. E., který byl v určitém partnerském vztahu s A. R., byť v tomto E. dominoval a R. tak K. definoval jako pravou ruku E.. Posledně jmenovanému byli podřízeni, resp. od něj přijímali pokyny B. J., P. O., R. N. a O. K. a naopak M. L. byl podle přesvědčení O. K., jakož i jemu dostupných informací podřízen A. R.. Konečně pod K. se pak v uvedené struktuře nacházeli, již zmíněné osoby svědků, K., L., P. či jak bude uvedeno v řetězci B P., Š., Š. a S..
80. Posledním článkem společností zapojených do řetězce A pak byla již dříve konstatována společnost XXXX, jejímž jednatelem byl od roku 2007 až do 27. 1. 2014 B. J., který byl zapsán pod svým dříve užívaným jménem B. M. J. H. A.. Ten následně převedl obchodní podíl, jakož i jednateleství na osobu P. D.. Sám obžalovaný se rovněž doznal k páčání trestné činnosti a uvedl, že obchodní aktivity byly ryze účelové a jediným skutečným cílem bylo získání nadměrného odpočtu DPH. Jmenovaný rovněž potvrdil návaznost všech zapojených společností, jakož i osob, které za ně jednaly včetně spoluobžalovaných N. a L. a stojí za zmínku připomenout rovněž jeho vyjádření ohledně kvality zboží, které se plně shoduje se znaleckými závěry Ing. Ondruška.

Jmenovaný potvrdil též zapojení O. K., od kterého původně nakupoval zboží a kterého následně jako dodavatel vystřídal M. L.. Se všemi výše uvedenými spoluobžalovanými se pak scházel v kancelářích na ulici XXXXv Brně, kde se pohyboval rovněž S. E. a A. R.. Obžalovaný potvrdil, že sám neměl předchozí zkušenosti s daným typem obchodů, ani nárokováním vratek DPH, přičemž všechno toto jednání bylo iniciováno E. a R., kteří ho ubezpečovali, že vše je pod kontrolou, instruovali jej, od koho koupit zboží a komu je prodat a za tímto účelem pak zřídil účet v bance, kam opět na základě pokynů E. a R. chodil pravidelně vyzvedávat peníze a tyto jim odevzdával. Z této výpovědi je tedy zřejmé, že ani B. J. a jeho společnost XXXX nepůsobili jako standardní účastník obchodních vztahů, ale jednání B. J. bylo řízeno a účet společnosti v bance veden čistě za účelem inkasování plateb od finančního úřadu, které byly bezprostředně po připsání hotovostně vybírány a odváděny ve prospěch obžalovaných R. a E.. Potvrdila se tak zcela finanční šetření, které orgány činné v přípravném řízení vedly tímto směrem.

81. K výpovědi B. J. bylo přistupováno odlišně než např. u dříve jmenovaného O. K., neboť i když B. J. prohlásil, že je pravdou, co mu obžaloba klade za vinu a takového jednání lituje, stavěl se do role osoby, která de facto po celou dobu fungování obchodů, tedy v letech 2008-2010 předpokládala, že jednání je v souladu se zákonnými pravidly, přičemž sám se snažil vystupovat iniciativně a činit dotazy na R. či E., popřípadě požadoval schůzky s odběrateli v XXXXi a XXXXu. Že dochází k trestné činnosti, se pak dozvěděl až při návštěvě XXXXu, a to jednak z informace, kterou mu podal jeden z jeho odběratelů, kterého navštívil, jakož i spoluobžalovaný S. R.. Mimo to zdůraznil, že jeho jednání bylo ovlivněno též strachem z osoby S. E., který jej zatáhl do další trestné činnosti v podobě vydírání a krivého obvinění a rovněž J. vyhrožoval, že má kontakty, může jej zničit, a to způsobem, ať již fyzickým, kdy mu připomínal osud jiného spolupracovníka J. L., který byl postřelen, případně zmiňoval možnost, že obžalovaného J. dostane do vězení. Takovéto vyjádření soud s ohledem na průběh trestné činnosti považuje za účelové ve snaze zmírnit vlastní podíl na trestné činnosti. Právě skutečnost, že B. J. neměl žádné předchozí zkušenosti s realizací obchodů s textilem, a to v takovém objemu, jaký byl deklarován, přičemž k tomuto byl instruován a v podstatě naveden ze strany jiných osob, u něj muselo zavdat okamžité podezření, že se podílí na trestné činnosti. To pak muselo být prohloubeno i tím, že obžalovaný byl dále, zejména E. a R., instruován k tomu, jak budou nákupy a prodeje probíhat, kde má pronajmout sklad, komu má vypsát šeky či kde má zřídit bankovní účet a tento pravidelně vybírat s tím, že peníze obratem odevzdával E. a R.. Ostatně sám uváděl, že byl svědkem zájmu finančního úřadu a jeho kontrol, kdy na dotazy, které byly položeny, odpovídal E. prostřednictvím diktování A. R., aniž by jakkoliv do věci B. J. zasahoval. Vzhledem ke svým známostem v arabské komunitě, a to nejen směrem k R. a E., ale rovněž S. R., pak obžalovaný musel vědět, že je dána existence i druhého obchodního řetězce, v němž sice nefiguroval, ale věděl o zapojení jiných osob, jakými byl již zmíněný R. či P. O., kdy ostatně koncové články obou obchodních řetězců, tedy společnosti XXXX i XXXX, disponovaly shodnými osobami, které pro ně vedly účetní a daňovou agendu (pracovníci společnosti XXXX) či vyřizovaly celní záležitosti (Z. G.). Soud rovněž nepovažuje za opodstatněný závěr, že by B. J. vystupoval pouze v roli bílého koně, který by nebyl obeznámen s celou strukturou organizované skupiny, neboť sám za společnost vystupoval, byť soud připouští, že k tomuto dostával instrukce zejména od S. E. či H. R., ale v každém případě se aktivně podílel na zajišťování chodu společnosti a realizaci účelových obchodů. Nelze též přehlédnout, že obžalovaný J. dříve, než se seznámil s E., pracoval za H. R.. Byl to právě on, kdo obžalovaného oslovil k páčání trestné činnosti. Lze tedy mít za vysoce pravděpodobné, že obžalovaný J. má větší vazby právě na spoluobžalovaného R., kterého se snaží i ve stávající situaci krýt více než E.. Právě proti E.-T. začal v určité fázi vypovídat, a to nejen stran vlastní trestné činnosti, ale i údajného ovlivňování svědků, dohod na shodných výpovědích či způsobu maření trestního řízení v podobě bezdůvodné žádosti o tlumočníka, k níž měl J. přimět právě E.. Vlastní závěry v tomto ohledu však zůstávají v rovině hypotéz a je třeba

toliko uzavřít, že B. J. musel již od počátku vědět, že se podílí na trestné činnosti páchané vysoce organizovanou skupinou, v jejímž čele stáli právě R. a E..

82. Jako podpůrný důkaz o obeznámenosti obžalovaného J. s pácháním obdobné trestné činnosti slouží dále již avizované odsouzení ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 7 T 187/2016, kdy byl jmenovaný uznán vinným trestným činem kráčení daně, poplatku a podobné povinné platby, jakož i fakt, že v podstatě obdobného protiprávního jednání se dopouštěl také jeho bratr S. M. J. H. (č. l. 9580-9591), a to s poukazem na rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 4. 8. 2015 sp. zn. 92 T 103/2015, kdy jako jednatel společnosti XXXX s.r.o. zahrnul do daňového přiznání k DPH zdanitelná plnění za nákup čipů do mobilních telefonů a následně deklaroval vývoz a prodej takového zboží do XXXXu, ačkoliv si byl vědom fiktivnosti daného obchodu. Z uvedeného rozsudku bylo zjištěno, že v trestní věci figuroval jako svědek právě B. J., na podporu tvrzení svého bratra, přičemž sám byl dřívějším jednatelem společnosti XXXX (č. l. 9719-9721). V předmětné věci přitom není žádná zmínka o tom, že by kterýkoliv z bratrů jednal pod tlakem jiné osoby, natož S. E.. Soud proto dospěl k závěru, že postavení B. J. v nyní projednávané trestní věci, nebylo nikterak zatíženo obavou z utržení takové újmy, ať již vlastní osoby či osoby jemu blízké, která by způsobila, že by pod tlakem páchal trestnou činnost. V tomto směru soud připomíná též výpověď svědka M., který uvedl, že byl svědkem toho, kdy E. a J. křičeli na K. „že něco zmastil“ a ačkoliv soud nepopírá, že mezi E. a J. byla dána existence nadřízenosti a podřízenosti, tuto nelze vnímat ve smyslu fyzického či psychického nátlaku.
83. K tomuto je možné doplnit poznatky o výpověď L. K. (č. l. 10427 verte - 10429), která je dřívější partnerkou obžalovaného J., žili spolu asi 4,5 roku a mají spolu dítě. Jmenovaná vypovídala z pozice osoby, která již dříve učinila směrem na B. J. trestní oznámení (č. l. 352-353), v němž poukázala na podezření, že mohlo dojít „k daňovému deliktu“, neboť jmenovaný se dříve prezentoval jako velmi bohatý člověk, disponoval neuvěřitelně vysokými finančními částkami a vlastnil lukrativní nemovitosti, ačkoliv současně se v řízení o stanovení výše výživného na jejich společné dítě stavěl do role osoby žijící v nuzných poměrech s existencí dluhu u finančního úřadu ve výši 300 milionů Kč. Jmenovaná rovněž poukázala na převod společnosti XXXX právě na bratra obžalovaného, který byl následně odsouzen za fiktivní vývozy zboží, tedy kráčení DPH s uvedenou firmou. B. J. měl svědkyni uvést, že má známosti na policii a finanční možnosti takového rázu, že se mu nemůže nic stát. Sám však doplnil, při licitování o výši výživného, že si nemůže dovolit, aby soud zkoumal účetnictví jeho firem a byl ochoten uzavřít dohodu na výživné ve výši 30 000 Kč. Podání a obsah tohoto trestního oznámení pak svědkyně potvrdila u hlavního líčení s tím, že obžalovaný se podílel na nákupu a prodeji zboží do arabských zemí, za což zpětně dostával vrácené DPH. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný se znal s E., o kterém J. prohlašoval, že je jeho tichým společníkem. Vztahy mezi nimi byly přátelské, neviděla, že by jeden ze druhého měli strach nebo si vyhrožovali. Naopak B. J. jako svého bývalého partnera popsala coby teatrálního, který se na ní několikrát dopustil násilí. K finanční situaci obžalovaného J. doplnila, že měl na Vysočině nemovitost a jezdil v dobrých autech, jinak odkázala na obsah svého trestního oznámení. Jmenovaný rovněž kamarádil s A. R., který se rovněž účastnil obchodů a mezi sebou si vystavovali faktury a předávali si je. O účasti R. na obchodech J. neustále mluvil, telefonovali si spolu a byla přítomna toho, jak si předávali faktury. O jejich obsahu však nic bližšího neví. V daných obchodech pak měla figurovat společnost XXXX, proto je jí povědomé i jméno M. L..
84. Samozřejmě soud musí výpověď svědkyně K. posuzovat ve světle určitého negativního zabarvení vztahu s obžalovaným J., kdy ačkoliv spolu mají dítě, vznikly mezi nimi evidentně spory o výši výživného, jakož i podle vyjádření jmenované, měl tuto obžalovaný fyzicky napadat a může tedy být dán důvod, proč by mu svědkyně chtěla svou výpověď přitížit. Na druhou stranu však její

výpověď obsahuje informace o zapojení obžalovaného do obchodů, které sám potvrdil, a současně potvrzuje přesvědčení soudu, že jmenovaný nejednal pod jakýmkoliv nátlakem či ze strachu z jiné osoby, konkrétně obžalovaného E., neboť s tímto je pojily spíše přátelské vztahy. Je evidentní, že svou účastí na trestné činnosti získával značné finanční sumy, na základě nichž se prezentoval i před svou přítelkyní jako movitý člověk (drahá auta, nemovitost, o níž ostatně sám obžalovaný mluvil), mající styky, včetně policie. Výpověď svědkyně proto utvrdila soud v názoru, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl zcela vědomě a bez nátlaku kohokoliv jiného. Stejně tak svědkyně nemá jakýkoliv důvod krivě vypovídat vůči S. E., M. L. či A. R., které rovněž ztotožnila s osobami, které se podílely na obchodech a de facto jednaly ve vzájemné součinnosti postavené na bázi přátelských vztahů.

85. K převodu společnosti XXXX v roce 2004 byl vyslechnut přímo P. D. (č. l. 1332-1341), který potvrdil, jak své jednatelství, tak převod obchodního podílu. K tomuto došlo poté, co jej kontaktoval B. J., kterého, dle vlastních tvrzení, před tím neznal a požádal jej, zda by nezkusil vymáhat zahraniční pohledávky společnosti XXXX. Aby v případě úspěšného vymáhání Pohledávek nastal problém s vypořádáním peněz, dohodli se právě na postupu v podobě převodu obchodního podílu. Následně J. předal D. účetnictví společnosti, který po prostudování zjistil, že situace je velmi nepřehledná, Pohledávky, které existovaly, nikdy před tím vymáhány nebyly a rovněž J. se již o celou situaci nezajímal a neposkytl žádné další informace a součinnost. Vzhledem k tomu, že k dalšímu postupu by bylo třeba vyžádat si rekonstrukci účetnictví, jakož i další náklady, od vymáhání se upustilo a společnost se zakonzervovala. Svědek potvrdil, že v účetnictví společnosti figuruje půjčka ve výši přibližně 40 milionů Kč od S. E.. Obsah dané výpovědi lze tedy interpretovat tak, že obžalovaný se po ukončení páchaní trestné činnosti a za situace, kdy se o věc začaly zabývat orgány činné v trestním řízení, snažil zbavit společnosti, resp. vyvolat zdání, že jeho postup měl směřovat ke snaze vymáhat zahraniční Pohledávky od svých odběratelů, nicméně takovýto postup byl zjevně účelový, kdy jím poskytnuté doklady neumožňovaly bez vložení dalších nákladů vůbec zahájit takovýto proces. Sám pak neposkytoval žádnou součinnost, ani se o situaci dále nezajímal. Pochopitelně hypoteticky nelze vyloučit, že výpověď svědka D. může být rovněž určitým způsobem účelová, snažící se poskytnout obžalovanému určité alibi v tom, že měl snahu řešit vzniklou situaci, k čemuž však pro absenci dokumentů nemohlo dojít. V každém případě však zůstává zcela nezpochybnitelné, že transakce, které byly předmětem obchodního řetězce, byly realizovány pouze za účelem získání nadměrného odpočtu DPH a zboží bylo z území ČR vyváženo účelově, za toto nebylo placeno a v podstatě i odběratelé v XXXXu a XXXX byli fiktivní či neodpovídající objemu prováděných obchodů. Tento stav byl B. J. znám a v daném směru nečinil žádné preventivní kroky, které by byt' jen naznačovaly jeho snahu vést obchody standardním způsobem. Soud již dříve konstatoval, že za podstatné je třeba vnímat období let 2008-2010, kdy k obchodům docházelo a kdy i přes skutečnost, že zboží z cílových destinací nebylo odběrateli hrazeno, obchody v extrémním rozsahu i nadále pokračovaly. Jakákoliv snaha řešit situaci v roce 2014 byla podle soudu jen snahou o zastření protiprávnosti jeho jednání a formálním postupem, kterým se snažil vyvinít před prošetřujícími orgány. Jeho následný postup v podobě nezájmu a absence jakékoliv součinnosti takovýto závěr jen podporuje.
86. Ostatně v daném směru soud poukazuje na zprávy Krajského a Městského soudu v Brně (č. l. 5447-5448, 5485-5486), které shodně potvrdily, že žádný z obchodních subjektů v daném obchodním řetězci neinicioval na základě žaloby občanskoprávní řízení, kterým by vymáhal nezaplacené zboží. Takovýto postup je z hlediska standardních obchodních vztahů zcela nepochopitelný a opět nalézací soud musí konstatovat, že se jedná o další z důkazů o tom, že jednotlivé transakce týkající se textilního zboží, byly skutečně pouze formálním postupem, v jehož rámci subjekty účastníci se na daných operacích neměly skutečný zájem na zisku z nákupu

a prodeje, ale vše směřovali pouze ke snaze, co nejrychleji realizovat vývoz z České republiky, aby mohli z tohoto uplatnit nárok na odpočet DPH.

87. Vlastní poznatky o realizaci obchodů v řetězci počínaje společností XXXX až po společnost XXXX je pak možno dohledat v materiálech poskytnutých ze strany finančních úřadů Brno I., IV. a Olomouc (č. l. 4138-4201, 6509-6557, 9149-9217), jakož i účetních listin a knih přijatých faktur (č. l. 6006-6008, 7845-8804, 5531-5580), či smluvní dokumentace o akceptaci zboží mezi společnostmi XXXX a XXXX (č. l. 6178-6179). Kromě realizace obchodů v rámci doložené fakturace je možné také evidovat poznatky k dalším aktivitám předmětných společností, kdy zejména u prvních článků příslušného řetězce, tedy společnosti XXXX a XXXX se plně potvrzuje závěr soudu o postavení takovýchto subjektů, jakožto tzv. missing trade, které žádné aktivity, které by měly odpovídat enormním obchodům, nevykazovaly, stejně, jako neplnily svou daňovou povinnost. Společnost XXXX podávala přiznání DPH pouze do listopadu 2007, přičemž v předchozím období od ledna do listopadu 2007 bylo vůči ní vedeno správcem daně vytykáací řízení, aniž na toto bylo ze strany daňového subjektu reagováno a nedoloženy požadované dokumenty. Tato skutečnost vedla Finanční úřad v Olomouci k závěru, že se jedná o daňový subjekt působící úmyslně v ilegalitě, aby správci daně byla znemožněna kontrola v rámci řetězových podvodů na DPH. Obdobné konstatování lze učinit též na adresu XXXX, u níž byla zrušena registrace DPH k 18. 8. 2009, přičemž daňová přiznání k DPH za inkriminované období let 2008-2010 byla vykazována pouze v minimálním rozsahu vlastní daňové povinnosti. Z následného šetření finančního úřadu bylo zjištěno, že na adrese sídla společnost nedisponuje žádnými prostorami, zbožím či zaměstnanci a jedná se o nekontaktní subjekt, resp. nový jednatel společnosti, kterým se stal od 7. 6. 2010 R. N., o aktivitách firmy nic neví a žádné účetní či daňové doklady ke svému působení nepřevzal. I na tomto místě tedy bylo třeba hodnotit převod společnosti ze strany předchozího jednatele L. M. (L.) jako ryze účelový.
88. Stejně tak je třeba účelovost celého řetězce spatřovat ve vlastním mechanismu provádění obchodů, ve kterém bylo, stejně jako tomu bylo dříve ve vztahu k vývozům společnosti XXXX, poukázáno na zcela nestandardní postupy pro běžnou obchodní činnost. Předně lze uvést, že platby mezi společnostmi XXXX, XXXX a XXXX probíhaly podle příjmových pokladních dokladů v hotovosti, a to v částkách, které ani neodpovídaly zákonným požadavkům na transparentnost daných transakcí, přičemž dané platby, jak vyplývá např. z dokumentů na č. l. 7924-8119 probíhaly téměř denně, včetně víkendů. Předmětné společnosti pak kumulovaly neuhrazené Pohledávky, avšak i za této situace pokračovaly v obchodní činnosti, kdy na svém konci v roce 2010 společnost XXXX evidovala vůči společnosti XXXX Pohledávky v souhrnné výši 2 367 473 683 Kč. Platby, které měly probíhat mezi společnostmi pak de facto na sebe navazují, přičemž obžaloba správně poukázala na jednu ze zásadních nesrovnalostí, kterou představovala výše marže, která byla neobvykle nízká. Docházelo k navyšování cen v podstatě o velmi nízké částky, což ve spojení s tím, v jak rychlém sledu jednotlivé obchody a přepraveje probíhaly, opět svědčí pouze o tom, že pachatelé měli snahu zboží, co nejrychleji expedovat z území republiky. S tímto na druhou stranu zcela nekorespondují dlouhé lhůty splatnosti faktur, kdy není výjimkou, že tato činila dobu i jednoho roku (např. faktura č. F2010/003 vystavená společností XXXX pro XXXX), což je v příkrém rozporu s již výše avizovanou rychlostí, jakou docházelo k přeprodeji zboží. Stejně tak se lze ztotožnit s názorem, že zboží v obchodní dokumentaci nebylo ani dostatečně přesně specifikováno, kdy se obchodníci omezili pouze na obecný popis textilu, bez jakékoliv jeho další specifikace, která bývá běžně uváděna (původ zboží, materiál, velikost atd.).
89. Z knihy faktur společnosti XXXX pak vyplývá, že tato společnost v prvotním stádiu své činnosti nakupovala zboží nikoliv od společnosti XXXX, ale realizovala sama obchody se společností XXXX, a to již ve vysokém objemu, aniž by bylo blíže definováno zboží s výjimkou jednoho

obchodu, v jehož rámci byl pouze uveden vágní název „kalhotky“. Takto bylo nakoupeno ve třech případech zboží za částku více než 23 milionů Kč. Stejně tak byl učiněn poznatek o předchozích obchodních vazbách společnosti XXXX na společnosti XXXX, jejímž jednatelem byl od 14. 2. 2007 do 24. 6. 2008 obžalovaný A. R. I tyto obchody lze označit za enormní a s ohledem na finanční situaci společnosti XXXX, jakož i možnostem a zkušenostem jednatele B. J., nezrealizovatelné v částkách, jak bylo vykázáno, kdy se jednalo o částky v desítkách milionů Kč. I tato skutečnost tedy vede soud k přesvědčení, že osoby jednající za dotčené společnosti se musely v daném období znát. S ohledem na rozsah trestné činnosti bylo na místě, aby se snažily vzájemné vazby, ať již k vlastním osobám či pro znesnadnění rozkrytí trestné činnosti správcem daně a vzbuzení dojmu o standardnosti obchodů, pozměnit tak, že došlo k navýšení počtu článků obchodního řetězce, kdy mezi společnostmi XXXXa XXXXbyly vloženy další dva v podobě společností XXXX a XXXX.

90. V neposlední řadě lze poukázat i na způsob řešení, k němuž přistupovaly obchodní subjekty za situace, kdy došlo k odhalení nesrovnalostí při jejich transakcích, jako tomu bylo v rámci celního řízení, kdy fyzickou kontrolou byly zjištěny nesprávné počty dodaného zboží vycházející z faktur č. F2007/001 ze dne 7. 12. 2007 a F2008/1 ze dne 16. 1. 2008. Za situace, kdy přepočtem byla zjištěna absence dodání několik desítek tisíc kusů textilu, přistoupily obě společnosti k řešení v podobě smlouvy o akceptaci dodaného zboží ze dne 2. 4. 2008, ve kterém považují závazky za splněné a nepožadují i přes dodání výrazně menšího počtu zboží další vyrovnání, a to vše s poukazem na údajně vyšší hodnotu dodávaného textilu. Daná smlouva byla sepsána advokátní kanceláří E. R., matky obžalovaného A. R., jejíž osoba pak figurovala při poskytování dalších služeb v rámci dotčených společností. I z tohoto je zjevné, že pachatelé rezignovali na potřebu seznamovat se s kvalitou a počtem zboží, které sice fakticky existovalo, avšak bylo zcela pochybné kvality, docházelo k jeho umělému navyšování a de facto představovalo jen k možnosti prokázat realizaci obchodů s tím, že příslušné orgány nebudou zkoumat hodnotu a počty vyvážených textilií. Soud má za to, že s vysokou pravděpodobností existence menšího počtu vyváženého zboží, než bylo deklarováno, byla dána ve více případech, které však nebyly rozkryty. Pokud k tomu došlo ve výše uvedeném případě, subjekty neřešily věc způsobem, který by se dal očekávat, tedy vrácením části kupní ceny či dodání zbývajících počtu kusů, ale pro zjevnou obezřetnost všech pachatelů a jejich vzájemnou spolupráci si toliko formálně – za právní pomoci matky jednoho z obžalovaných - vykázáni, že své závazky považují za vyrovnané s ohledem na údajnou vyšší hodnotu zboží.
91. K danému je třeba doplnit, že ani obžaloba a následně soud nikterak nezpochybnili, že zboží, které bylo předmětem transakcí, skutečně existovalo a bylo přesouváno v určitém rozsahu do dispozice jednotlivých obchodníků, což dosvědčuje mj. v případě řetězce A výpověď svědka P. Z. (č. l. 1184-1186) který realizoval na základě objednávky společnosti XXXX dopravu zboží z Boskovic do Brna. Svědek potvrdil, že obsahem zásilek bylo textilní zboží, kterého si všiml, neboť některé krabice byly rozbité a musely se slepit. Veškeré objednávky za společnosti XXXX činil R. N. a tento také hotovostně dopravu zaplatil. Je třeba doplnit, že svědek Z. realizoval rovněž dopravu v rámci obchodního řetězce B, jak bude uvedeno níže. I v rámci jeho výpovědi pak soud odkazuje na poznatek ke stavu zboží, k němuž uvedl, že některé krabice byly rozbité, což podpůrně svědčí o tom, že zboží v něm uskladněné pravděpodobně pocházelo z nekvalitních zdrojů.
92. Nálezací soud rovněž musí poukázat na protokoly o ústním jednání, které bylo vedeno před příslušnými finančními úřady ve vztahu ke společnostem XXXX, XXXXa XXXX, které zastupovali obžalovaní J. (č. l. 5941-5946, 5973-5976, 6255-6260, 6352-6356), R. N. (č. l. 6425-6427, 6640-6641, 6837-6838, 7755-7756) a M. L. (č. l. 6358-6360, 6361-6363, 6371-6380, 6402). Výše uvedené materiály předně opět prokazují skutečnost, že shora uvedení obžalovaní skutečně

fakticky jednali za společnosti, v nichž byli vedeni jako jednatelé. V rámci uvedených jednání pak všichni jmenovaní potvrzovali reálnost obchodů a účast na nich. Stojí za zmínku, že z uvedených protokolů vyplývá, že, např. B. J. potvrdil, že obchody nebyly uzavírány na základě jakékoliv písemné smlouvy, ale na základě údajné důvěry k odběratelům. Obžalovaný zde účelově tvrdil, že platby za zboží probíhají, kdy tyto byly činěny v hotovosti, a to téměř každodenně, v podobě předávání řádově statisícových částek M. L. v obálkách. Rovněž tak ve vztahu k odběrateli v XXXXu, kterého údajně navštěvoval B. J. opakovaně v časové frekvenci 2-3 měsíce docházelo k řádnému hrazení kupní ceny, a to opět v hotovosti a dokonce v českých korunách. Tato tvrzení nejen, že byla vyvrácena objektivními závěry o tom, že zboží ve vztahu k zahraničním odběratelům nebylo uhrazeno a vznikaly vysoké nedoplatky, ale rovněž v rámci dokazování z výpovědi obžalovaných tito uváděli, že platby mezi českými společnostmi byly ryze fiktivní. V podstatě shodné skutečnosti ohledně průběhu obchodů a plateb pak uváděli obžalovaní N. a L. s tím, že vysoké sumy si předávali v hotovosti na benzínových pumpách, parkovištích či doma. Soud nepovažuje za nezbytné, vzhledem k množství dalších důkazů, které byly provedeny a z nichž vyplývá páchaní trestné činnosti obžalovaných se těmito protokoly o ústním jednání dále zabírat podrobněji a uzavírá, že z těchto jednoznačně vyplývá nejen faktické vystupování obžalovaných před orgány správce daně, ale rovněž to, že tito potvrzovali údajnou reálnost veškerých obchodů, ač jejich existence byla ve výsledku vyvrácena. Takovéto jejich chování je třeba vnímat jako zcela vědomé uvádění nepravdivých údajů, kterým se snažili krýt trestnou činnost, s níž byli jednoznačně obeznámeni, a které se úmyslně dopouštěli.

93. Ohledně poslední části obchodního řetězce, který tvořila společnost XXXX a její vývozy zboží mimo území Evropské unie do XXXX a XXXXu, se pak soud vyjádřil již výše a na tyto své závěry na tomto místě plně odkazuje. Lze proto rekapitulovat, že soud, jak vzhledem k výpovědím obžalovaných K., N., L., J. a E., stejně jako pro svědecké výpovědi osob, které figurovaly v rámci společností, jež tvořily prvotní články obchodního řetězce v pozici tzv. missing trader a za něž dotčení vystupovali v pozici tzv. bílých koní, jakož i nesrovnalostí, které byly prokázány z účetní a daňové dokumentace či jednotlivým fakturačním případům, ať již v rámci České republiky či vývozu do třetího státu a rovněž s ohledem na kvalitu zboží, která byla prokázána znaleckým zkoumáním, nemá jakýchkoliv pochybností o účelovosti obchodních případů v řetězci počínajícím společnostmi XXXXa XXXX, přes společnosti XXXXa XXXX až k poslednímu článku společnosti XXXX, kdy za tyto společnosti jednali, ať už z titulu statutárních orgánů či v případě O. K. fakticky za užití dalších osob, právě obalovaní, kteří si jednoznačně museli být veškerých skutečností vědomi, zejména, že zboží, s jehož zobchodováním neměli žádné zkušenosti, resp. toto bylo zjevně nadhodnoceno, neslouží k vytvoření zisku z obchodní činnosti, ale tato je účelově vedena s cílem, co nejrychlejšího vývozu mimo území ČR a nárokování nadměrného odpočtu DPH. Soud na tomto místě doplňuje, že k osobám H. R., S. E., A. R., kteří se podíleli na trestné činnosti v řetězci A, resp. oba prvně jmenovaní též v řetězci B, bude na závěry o jejich vině poukázáno v jiném místě odůvodnění tohoto rozsudku.
94. K obchodnímu řetězci B pak nalézací soud musí konstatovat nejenom zcela shodný mechanismus páchaní trestné činnosti, ale může zopakovat řadu shodných hodnotících úvah, jako tomu učinil v případě předchozího řetězce A. Pro připomenutí tvořily uvedený řetězec B jako prvotní články společnosti XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, od nichž dále plynulo zboží společnosti XXXX, poté společnosti XXXX až po poslední článek, který byl tvořen společností XXXX. Důvod, proč na počátku stálo vícero společností vysvětlil zcela věrohodně obžalovaný O. K., který v tomto druhém případě po opětovných instrukcích od A. R., které pocházely od S. E., vytvořil skupinu společností, jež vystavovala faktury pro společnost XXXX. T. v uvedeném případě netrval již na určité kvalitě osob, které by byly schopny zastupovat společnosti před finančními úřady jako tomu bylo u L. L., ale spíše vznikla potřeba na kvantitu

obchodních subjektů, které neměly být svým zaměřením jednotvárné a za něž pak jednaly skutečně osoby v postavení tzv. bílých koňů. Tyto přitom dovedl sám L. a starala se o ně. Těmito byli Z. P., R. Š., D. S., P. Š. a V. Š., dříve P.. Všichni výše uvedení pak byli slyšeni jako svědci a takovouto výpověď de facto potvrdili.

95. Obsah jejich výpovědi byl dán do souvislosti s údaji zajištěnými z výpisu z obchodního rejstříku k dotčeným společnostem (č. l. 3679-3699, 3704-3708, 3713-3720). Z výše uvedeného vyplynulo, že za společnost XXXX vystupovala v pozici jednatelky v období od 8. 4. 2009 do 4. 6. 2010 D. S. a posléze R. N., jehož jméno bylo zmíněno již v rámci předchozího obchodního řetězce, coby nového jednatele společnosti XXXX, kdy jmenovaný o takovémto svém postavení nevěděl a jako osoba bez domova se na činnosti obchodního subjektu nikdy nepodílel. Svědkyně D. S. (č. l. 1304-1309) rovněž neměla ponětí o tom, že byla majitelkou a jednatelkou společnosti XXXX, přičemž v inkriminované době potvrdila, že bydlela v ubytovně v obci Rájec, kde ji oslovil L. L. s možností provozování činnosti v podobě starých věcí. L. pak podepsala prázdný papír s tím, že on již potřebné údaje doplní a po určité době s L. navštívila v Brně osobu, která se jí představila jako O. (O. K.), který L. dával pokyny a měl zařídit počátek obchodování, za který měla od L. inkasovat peníze. K dané činnosti však vůbec nedošlo a L. se jí začal vyhýbat. Skutečnost, že byla zapsána do pozice jednatelky obchodní společnosti, pak hodnotila jako podraz ze strany L..
96. Společnost XXXX vystupovala v období od 13. 6. 2007 do 8. 3. 2014 zastoupená jeho předsedou Z. P., kdy posléze došlo k jeho zrušení s likvidací. Svědek P. (č. l. 1282-1291) rovněž uvedl, že jeho účast v daném subjektu byla pouze formální, kdy stavební družstvo nerealizovalo žádné aktivity a on toliko podepisoval jeho jménem různé dokumenty za úplatu. K tomuto byl údajně donucen ze strany O. K. a P. Š., přičemž to byl nakonec K., který ho donutil odjet do Skotska, aby svědek nemohl být kontaktován policií. Na daném místě je třeba připomenout, že přítomnost svědka P. ve Skotsku, stejně jako dalších osob potvrdil svědek M. (L.). Dalšími společnostmi zapojenými do obchodního řetězce byly XXXX a XXXX, přičemž v obou působil v téměř shodném období, a to od 7. 8. 2007 (XXXX), resp. 23. 10. 2007 (XXXX) do 5. 10. 2011 (XXXX), resp. 11. 1. 2010 (XXXX) jako jednatel R. Š.. Tento v rámci své výpovědi (č. l. 1300-1303) danou skutečnost potvrdil s tím, že jej oslovil L. L. a následný přepis společnosti zařídil O. K.. Za toto, stejně jako následné podpisy různých listin, s jejichž obsahem nebyl ani obeznámen, pak obdržel úplatu, kterou mu poskytoval O. K.. Společnosti měly být užívány k obchodním aktivitám v podobě nákupu a prodeje porcelánu a textilu, avšak sám svědek se tohoto nikdy neúčastnil, pouze na pokyn K. chodil do banky, kde vybíral peníze a tyto okamžitě K. předal. K. pak po něm chtěl, aby odjel do Skotska, kde se nacházely i další osoby jako byl Z. P. a L. L., přičemž k tomuto došlo proto, že podle K. „firmy již smrděly a je to průser“. Pokud byl svědek dotazován k předmětným fakturám, které se týkají obchodů, potvrdil sice pravost svých podpisů, ale bližší poznatky již k tomu nemá. Na některých dokladech dokonce ani jeho podpisy nejsou, neví, do je signoval místo něj.
97. Konečně v případě společnosti XXXX, za tuto v období od 19. 3. 2008 do 24. 10. 2008 jednala V. Š., dříve P., a následně byla společnost převedena na A. P. a posléze zrušena s likvidací. Svědkyně Š. (č. l. 1292-1299) uvedla, že v roce 2008 pracovala v Brně na ulici XXXXv realitní kanceláři, kde se setkala s O. K.. Ten jí navrhl, že by společně mohli podnikat a k tomu založit firmu. Vzhledem k tomu, že K. uváděl předchozí trestnou činnost a nemohl z toho titulu být jednatel, vstoupila do této pozice ona. Neví o žádných obchodech, kterých by se společnost účastnila, její aktivita tak spočívala pouze v tom, že byla v kanceláři a podepisovala listiny, které jí přinesl K.. Když byla v souvislosti s firmou pozvána na finanční úřad, kde měla vypovídat, sdělila toto K., který jí poskytl instrukce, co má říkat, přičemž se jednalo o nepravdivé informace, z čehož dospěla k přesvědčení, že pro K. představuje tzv. bílého koně a chtěla s podnikáním skončit. Na to jí K. začal vyhrožovat, že nemůže odejít, protože by šla sedět, jak ona, tak všichni

okolo. Ve výsledku přestala s K. komunikovat a ten zajistil přepis na nového majitele. Předávací protokol, který k tomu byl zřízen, však nevytvářela, je přesvědčena, že to učinil K..

98. Pro dokreslení fungování shora uvedených společností soud doplňuje poznatky o výpovědi dalších dvou svědků, a to R. L. (č. l. 1267-1269) a P. Š. (č. l. 1165-1167). R. L. byl dotazován ke skutečnosti, kdy měl být výstavcem dvou faktur za společnost XXXX (č. l. 1606-1607), k čemuž uvedl, že nic takového nečinil, podpis zde uvedený není jeho, navíc je v rámci jeho označení uveden i titul, který nepoužívá. Jmenovaný však uvedl poznatek o tom, že zná O. K., a to z doby, kdy byl ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž po svém propuštění se v letech 2008 či 2009 setkávali a při té příležitosti mu K. nabídl, aby spolupracovali, což však údajně odmítl.
99. Na pozici asistenta O. K. působil P. Š., který pro něj zařizoval různé záležitosti, kdy mj. zmínil, že navštěvovali mnoho osob, např. Z. P., který jim podepisoval prázdné papíry a různé faktury, které mu předkládali. P. byl přitom člověk, který byl drogově závislý. Jmenovaný též potvrdil, že O. K. disponoval kanceláři v objektu na ulici XXXX1 v Brně.
100. Z výše uvedeného je proto patrné, že stejně jako tomu bylo v řetězci A i v tomto druhém případě, dokonce ještě ve větším rozměru působily jakožto prvotní články obchodní činnosti společnosti, které byly zapojovány do činnosti účelově, stejně jako obsazovány osobami bez bližších znalostí podnikání či z prostředí drogově závislých a bezdomovců. Tito toliko podepisovali jím předkládané listiny, za což inkasovali finanční odměnu. Za osobu, která tyto úkony organizovala, přitom byl opakovaně označen O. K., který sám toto nepopřel a vypovídal ve shodě se slyšenými svědky. Soud proto toliko připomíná, že O. K. zajišťoval existenci nejnižších článků obchodního řetězce, kdy takto podle svého vyjádření jednal podle instrukcí A. R., resp. S. E.. U většiny společností vedl účetnictví a osobám, které byly v pozicích jednatelů společností, předkládal k podpisům nejrůznější dokumentaci, případně je instruoval, jak mají jednat a o výsledcích informoval opět R. a E.. Potvrdil rovněž, že od těchto společností šlo papírově zboží ke společnosti XXXX a odtud ke společnosti XXXX, za kterou stál P. O.. S ohledem na výpovědi některých z výše uvedených svědků lze doplnit, že soud nemá žádný poznatek o tom, že by O. K. jednal pod určitým tlakem či ze strachu z jiné osoby (např. ze S. E.), neboť jak bylo uvedeno, on sám určitým způsobem vyhrožoval podřízeným osobám, jakými byli svědci Š. či P., případně řadu z osob nutil odejít do zahraničí, aby zmařil jejich odhalení policejními orgány (P., Š., P. a L.).
101. Posledně jmenovaný svědek L. M. (L.) byl se svou výpovědí zmíněn již v rámci řetězce A a na tomto místě lze proto opětovně uvést zejména informaci o existenci určité hierarchicky tvořené skupiny, v jejímž čele podle jeho poznatků stál tzv. „XXXX“, kterým byl obžalovaný E. a následně další osoby obžalovaných A. R., O. K., M. L. a B. J.. Ve vztahu k řetězci B stojí za zopakování, že se znal s osobami D. S. a Z. B., které působily ve společnostech XXXX a XXXX. S. přitom od K. vozil každý měsíc peníze a nevyloučil, že za její společnost, tedy XXXX, disponoval plnou mocí, stejně jako na základě takovéto generální plné moci jednal za R. Š., resp. jeho společnosti XXXX a XXXX. Veškeré tyto pokyny dostával právě od O. K.. Výpověď svědka M. rovněž potvrzuje svědectví R. Š. a Z. P. či již dříve zmiňovaného J. P. k jejich pobytu ve Skotsku, kdy důvodem jejich odjezdu byl pokyn obžalovaného K., který je v rámci zahraničí finančně podporoval.
102. Soud rovněž nemá žádných pochybností o zapojení obžalovaných R. N., P. O. a S. R. do uvedeného obchodního řetězce, což ostatně samo potvrzují. Stejně tak je třeba ve výsledku konstatovat, že obžalovaní uvedli, že si byli vědomi účelovosti svého působení v pozici osob jednajících za prodávající a nakupující společnosti a skutečnosti, že celý systém je tvořen výhradně za účelem páchaní trestné činnosti. Soud připomíná, že R. N. se k trestné činnosti

doznal, přičemž způsob, kterým se podílel na trestné činnosti, ať již v řetězci A či nyní řetězci B, je zcela totožný. Jak již zaznělo při předchozím hodnocení jeho působení v řetězci A, rovněž ve druhém případě se protiprávního jednání dopouštěl jako jednatel téže společnosti, tedy XXXX, k čemuž získával instrukce od S. E.. Potvrdil jak objem, tak délku páchané trestné činnosti s tím, že to byl E., kdo ho seznámil s P. O., coby odběratelem zboží a stejně tak byl obeznámen s osobou O. K., který stál v pozadí společností, které zboží dodávaly, tedy XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX. Obžalovaný dostával pokyny k tomu, že si má najít kancelář tak, aby spadala pod působnost Finančního úřadu Brno I., způsob, jakým se přihlásit, aby si našel spediční firmu pro převoz zboží a rovněž dostával informace, kdy a kde bude zboží předáno. Za veškerou svoji činnost dostával finanční odměnu, přičemž měl zakázáno nakládat se společností XXXX a provozovat s ní jiné obchody. Rovněž tak v případě vytýkacích řízení před finančním úřadem dostával instrukce, co má říkat. Ze všech výše uvedených okolností, nejenže vyplývá jednoznačná protiprávnost jednání celého systému, ale rovněž i to, že obžalovaný N. o skutečných důvodech své činnosti věděl a i přesto se na obchodech podílel. Ostatně bylo též poukázáno, že se nejedná o první zkušenost obžalovaného s takovýmto jednáním, kdy společně s M. L. a O. K. byli odsouzeni pro téměř shodné aktivity Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 1 T 13/2014. Obžalovaného N. pak usvědčují shora uvedené výpovědi obžalovaných K., E. i O. a rovněž výpovědi svědků P. Z. (viz výše) a P. Ď. (č. l. 1267-1278). Posledně uvedený, stejně jako svědek Z., působil v oblasti přepravních, resp. stěhovacích prací a na základě objednávky R. N. pro něj převážel zboží, které putovalo od společnosti XXXX ke společnosti XXXX. Svědek se vyjádřil o způsobu přepravy a užívaných vozidlech, přičemž stejně jako Z. dostával platby za provedenou práci vždy v hotovosti od N.. Obžalovaný N. tedy nevystupoval v rámci společnosti XXXX pouze jako „nastrčená figurka“, ale zcela aktivně se podílel na obchodní činnosti, ať již objednávkami přepravy, vystavováním potřebné dokumentace, přebíráním zboží a dalším způsobem, který umožňoval, aby v celém systému byly zásilky rychle postupovány od jednoho subjektu ke druhému až k cílovému vývozu.

103. K osobě obžalovaného P. O. je třeba v první řadě konstatovat, že po provedeném dokazování nalézací soud vyloučil jeho osobu a řízení, které je proti němu vedeno k samostatnému projednání a rozhodnutí, neboť ve stávající chvíli bylo třeba vyčkat nabytí právní moci rozhodnutí v souběžně vedené věci u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 1/2019. V této je P. O. stíhán a již nepravomocně odsouzen pro spáchání zločinu krádeže daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měl dopouštěl v období od 14. 4. 2014 do 30. 3. 2015 de facto stejným způsobem, tedy vytvářením řetězce, v jehož rámci docházelo k přepravě zboží výrazně nadhodnoceného a hlavním účelem bylo získání nadměrného odpočtu DPH v důsledku vývozu zboží mimo území České republiky, v daném případě, mimo jiné, rovněž do arabských destinací. Současně lze též připomenout, že obžalovaný O. je dále trestně stíhán jako spolupracující obviněný při projednávání závažné trestné činnosti spojené s korupční organizovanou zločineckou skupinou a ovlivňováním zadávání veřejných zakázek ve Statutárním městě Brně (již dříve uvedená věc Krajského soudu v Brně sp. zn. 40 T 4/2020). Nalézací soud proto považuje za nezbytné, ať již s ohledem na otázku viny, kterou pravomocný výsledek shora uvedených souběžně probíhajících trestních řízení může též ovlivnit (byť současně soud připomíná, že obžalovaný se ke své nyní projednávané věci doznal a byl označen za spolupracujícího obviněného), tak pro aplikaci zákonných pravidel o souhrnném trestu, bude-li vina obžalovaného skutečně prokázána.
104. I tak je však na místě shrnout výpověď P. O. a hodnotit jeho tvrzení k prokázání celého skutkového stavu, to vše pochopitelně za důsledného zachování zásady presumpce nevinny. Obžalovaný se v plném rozsahu doznal ke spáchání trestné činnosti, kdy nezpochybnil ani celkovou dobu obchodní činnosti ani objem obchodů, přičemž uvedl, že zpočátku nevěděl o vylákávání DPH, tato skutečnost mu došla až později. Obžalovaný se obchodního řetězce

účastnil jako jednatel společnosti XXXX, což je potvrzováno rovněž výpisem z obchodního rejstříku, kde jeho funkce vznikla ke dni 5. 3. 2007 a kterou zakoupil již jako hotovou, neboť nechtěl dané obchody propojovat se společností XXXX, v jejímž rámci dříve podnikal. Nutno poukázat, že právě společnost XXXX figurovala jako jeden z článků řetězce v trestní věci u Krajského soudu v Brně sp. zn. 39 T 1/2019. Obžalovaný byl v uvedeném období spolupracovníkem S. E., od kterého získával údajně informace a instrukce, a který jej také seznámil s osobami odběratelů a dodavatelů, tedy R. N. a S. R.. Sám byl rovněž účasten jednání před finančním úřadem, kam chodil vypovídat na základě pokynu E.. Obchody též probíhaly v nestandardní frekvenci, téměř každodenně, přičemž on sám svému dodavateli R. N. ani žádné peníze nedával, resp. tento je nepožadoval. Ačkoliv obžalovaný

105. Ke společnosti XXXX byla slyšena svědkyně O. S. (č. l. 1171-1174), která v letech 2008-2010 vedla účetnictví dotčenému subjektu, přičemž pravidelně přicházela do styku toliko s P. O., který jí poskytoval veškeré potřebné doklady. Jmenovaná se vyjádřila k výši dluhů, které panovaly mezi společnostmi XXXX, XXXX a XXXX, stejně jako potvrdila informovanost toliko o hotovostních platbách. Její výpověď nepřinesla informace, že by P. O. působil dojmem osoby, která je pod tlakem někoho jiného, resp., že by jeho jednání přímo neovlivňovalo chod společnosti XXXX.
106. Pokud se týká obchodů, které byly vedeny mezi počátečními články řetězce až po společnost XXXX, od které zboží směřovalo ke společnosti XXXX, pak soud doplňkově poukazuje na materiály, které doložil Finanční úřad Brno I., III. a IV., které se tedy dotýkají společností XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX (č. l. 2498-2571, 2574-2739, 2747-2878, 2881-2963, 2966). Z těchto dokumentů vyplývají nákupy textilního zboží, které jak již bylo uvedeno výše, je popisováno velmi vágně, pouze druhovým označením. Nalézací soud nepovažuje za podstatné, aby blíže rozváděl jednotlivé nákupy tak, jak byly realizovány mezi dotčenými společnostmi co do ceny či počtu kusů zboží, ovšem vyzdvihuje skutečnosti, na které poukázal již dříve a které svědčí o účelovosti všech obchodních transakcí, zejména stran rychlosti jejich provádění a navyšování ceny naprosto nestandardním způsobem, kdy marže byla v podstatě zanedbatelná. Jako příklad lze uvést obchody, které proběhly dne 27. 5. 2008, jejichž předmětem bylo 27 000 kusů triček, které nejprve prodává, na základě faktury č. 2008/10 společnost XXXX společnosti XXXX za cenu 793 Kč bez DPH, aby obratem téhož dne společnost XXXX na základě faktury č. 00208 zboží prodala společnosti XXXX za částku 794 Kč za kus bez DPH. Takovýmto způsobem pak probíhají téměř všechny obchody, kdy ze strany státního zástupce bylo rovněž pregnantně poukázáno, že u části obchodů dokonce ze strany společnosti XXXX vůči XXXX nedošlo k žádnému navýšení hodnoty zboží (obchody ze dne 10. 12. a 14. 12. 2009). Stejně jako v řetězci A rovněž zboží není blíže popsáno např. uvedením materiálu, z něhož je vyrobeno či velikostí. Obchody pak probíhají i přesto, že společnosti v jednotlivých člancích evidují vůči sobě dlužné částky v řádech stovek milionů Kč. I přes existenci takovéto skutečnosti, která by u každého jiného standardního obchodu vyvolala ukončení spolupráce a iniciaci soudního vymáhání dlužných částek, k takovéto situaci v uvedeném případě nedochází a obchody jsou naopak prováděny v období dvou let nepřetržitě.
107. Lze tedy shrnout, že na základě shora uvedených důkazů v podobě materiálů finančních úřadů či účetních listin předmětných společností, nejsou žádné důvodné pochybnosti, že stejně jako tomu bylo v řetězci A, rovněž i ve druhém případě byly obchodní transakce směřující k poslednímu članku v podobě společnosti XXXX realizovány s cílem, aby jejich předmět – textilní zboží, bylo vyvezeno z území České republiky a v důsledku toho došlo k nárokování nadměrného odpočtu DPH. Nalézací soud připomíná, že o realizaci obchodů, jakož i přesunu zboží a jeho vývozu nejsou pochyby ze strany žádného z obžalovaných, kteří byli do projednávané činnosti zapojeni. Ačkoliv účetní dokumentace a materiály z daňových řízení prokazují velký objem obchodů, které

od počátečních subjektů procházely přes společnosti XXXX, XXXXaž XXXX, a nalézací soud ve shodě s obžalobou formální obchody tohoto rázu nezpochybňuje, o čemž ostatně svědčí nejen výpovědi obžalovaných, ale rovněž osob, které se podílely na jeho přepravě, za podstatné je třeba považovat zjištění, že toto zboží, které procházelo celým řetězcem na území České republiky až po závěrečný vývoz do zahraničí, bylo jednoznačně nadhodnoceno a svou kvalitou neodpovídalo ceně, za kterou bylo prodáváno. Je tedy evidentní, že pořízení takového zboží bylo pouze zástěrkou pro případné kontroly ze strany finančních a celních orgánů a bylo užito nikoliv za účelem zisku z jeho prodeje, přičemž obžalovaní v podstatě okamžikem vývozu o jeho osud přestali mít zájem, neboť dosáhli naplnění podmínek, aby mohli neoprávněně žádat platby v podobě odpočtu DPH.

108. Jak již bylo uvedeno výše, v návaznosti na podezření z neoprávněnosti takového postupu, byla vztahu ke společnosti XXXX, jakož i XXXXa XXXXvedena vytykáací řízení, jejichž výsledkem bylo doměření daňové povinnosti, kdy veškeré opravné prostředky v daném směru byly zamítnuty. Pro úplnost lze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 3 Afs 136/2014 (č. l. 2471-2491), na který bylo poukázáno již na předchozím místě odůvodnění tohoto rozsudku. Dotčený soudní orgán v podstatě deklaroval protiprávnost snahy o získání daňového zvýhodnění a shodně jako tento nalézací soud zdůraznil účelovost veškerých obchodních transakcí mezi dotčenými subjekty a existenci typických znaků, které se objevují při obdobném protiprávním jednání.
109. Při hodnocení vývozů zboží ze strany společností XXXXa XXXX soud toliko stručně opakuje, že v případě druhé z uvedených společností má za prokázané realizaci vývozů textilního zboží v době a finančním objemu tak, jak byly vykázány při uplatnění nadměrného odpočtu DPH. Soud připomíná, že dané obchody směřující k odběratelům v XXXX a XXXXu považuje za ryze účelové, a to jednak pro zjevné nestandardnosti v podobě atypického postupu v rámci obchodů (neznámé zahraniční subjekty, zcela abnormální množství zboží, které neodpovídá lokálním poměrům a cenám, pokračování obchodu i přes vysoké nedoplatky za předchozí dodávky, neobeznámenost obou obchodních partnerů s danou obchodní aktivitou, nezájem o osud zboží, které bylo dlouhodobě uskladněno v cílových přístavech apod), či pro objektivně prokázané vysoké nadhodnocení veškerého zboží, které svou kvalitou neodpovídalo stanoveným cenám, což potvrdil nejen znalecký posudek, ale rovněž i řada obžalovaných, kteří rovněž potvrdili účelovost celého obchodního řetězce. S ohledem na tuto skutečnost proto soud již dříve vyslovil, že má za prokázanou vinu osob, které jednaly za oba koncové články dotčených řetězců, tedy v případě řetězce A B. J. za společnost XXXX a v nyní posuzovaném případě řetězce B S. R., který vystupoval za společnost XXXX.
110. Obžalovaný S. R. je z páčání trestné činnosti usvědčován primárně hned několika spoluobžalovanými, a to R. N., S. E., P. O. i B. J.. R. N. i P. O. označili společnost XXXX za odběratelský subjekt a v rámci obchodní činnosti konstatovali též její účelovost s tím, že sami zboží nezařizovali, toto v podstatě putovalo podle pokynů, které k tomu dostávali a stejně tak neprobíhaly platby, ale docházelo pouze k výměně příjmových dokladů. Obžalovaný J. pak potvrdil, že se se S. R. setkal poté, co se dozvěděl, že zboží, které je přeprodáváno, slouží k vylákávání DPH, přičemž to byl právě jmenovaný R., který mu potvrdil, že obchody takto fungují po celou dobu jejich trvání. Ostatně, jak B. J., tak S. E. potvrdili, že S. R. je švagrem H. R., o jehož účasti na trestné činnosti bude soud hovořit v další části odůvodnění tohoto rozsudku. Je tedy zřejmé, že tento blízký vztah obou obžalovaných rovněž slouží jako podpůrný argument při jejich vzájemném propojení při páčání trestné činnosti, kdy ostatně H. R. byl prověřován za obdobné jednání v předchozím období. O zapojení obžalovaného R. hovořil také P. O., který se se jmenovaným vídal téměř každý den, vyměňovali si dokumenty k obchodům a právě přes S. R. věděl, že zboží chodí do blíže neurčených destinací v zahraničí. Skutečnost, že S.

R. nebyl žádnou nezúčastněnou osobou, ale fakticky vystupoval za společnost XXXX, potvrzují svědci K., D., G. a R.. Všichni jmenovaní potvrdili, že s osobou daného jména jednali ve spojitosti se společností XXXX, přičemž dotčeného popsali jako postaršího muže, který uměl velice špatně česky. V daném směru proto není možné učinit záměnu mezi S. R. a jeho švagrem H. R., kdy prvně jmenovaný je jednak o 11 let starší a dále pak H. R. podle všech vyslechnutých na rozdíl od svého švagra hovořil česky velmi dobře. Ostatně pokud byla svědkovi D. dána k nahlédnutí fotodokumentace (č. l. 1315), mezi nimiž je na fotografii č. 3 zobrazen H. R., pak ačkoliv svědek uvedl, že za společnost XXXX jednal s panem R., tento se na dotčených fotografiích nenachází. Na daném místě soud připomíná výslech dalšího z pracovníků společnosti XXXX P. K., která zpracovávala účetní a daňové materiály pro společnosti XXXX i XXXX, kdy tento svědek uvedl, že jejich společnost navštěvovali, jak S. R., tak H. R., přičemž mezi jmenovanými svědek dokázal učinit jednoznačné rozdíly právě ve vztahu k jejich znalosti češtiny a dále doplnil, že H. R., kterého znal pod dřívějším jménem R., se účastnil jednání s D.. Tedy i výpověď posledně jmenovaného potvrzuje, že společnost XXXX, která zastupovala oba dotčené subjekty coby poslední články účelového obchodního řetězce, představovala určité pojítko mezi těmito subjekty a osobami, které XXXX a XXXX zastupovaly, tedy R. a J., jakož i H. R., který jak bude uvedeno, stál na samém vrcholu organizační struktury této zločinecké skupiny. Obžalovaný S. R., který vystupuje v dotčené trestní věci jako uprchlý a jeho vyjádření v rámci trestního řízení se omezilo pouze na potvrzení realizace obchodů, se tedy dle závěrů nalézacího soudu jednoznačně podílel na páčání trestné činnosti, o jejíž povaze byl s jistotou informován, resp. vědomě ve spojení s dalšími se tohoto protiprávního jednání dopouštěl.

111. Stejně jako i přes absenci výpovědi obžalovaného S. R. konstatoval nalézací soud jeho zapojení do trestné činnosti a vinu tak, jak byla popsána ve výrokové části tohoto rozsudku, postupoval též po provedeném dokazování ve vztahu k obžalovanému A. R.. Rovněž tento obžalovaný využil, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení svého oprávnění a k věci nevypovídal. Obžaloba mu přitom kladla za vinu jeho zapojení do trestné činnosti, a to v rámci řetězce A, kde se měl podílet zejména na řízení společnosti XXXX a jejich dodavatelů, k čemuž přijímal pokyny S. E., zajistil účast O. K., jehož pověřil vytvořením společnosti v pozici missing trader a nadále jej instruoval a úkoloval k provádění jednotlivých obchodních případů, vyplácel jmenovanému finanční odměnu a další finanční prostředky související s provozem obchodních subjektů a zajistil pro účely páčání trestné činnosti kancelářské prostory v budově na ulici XXXX v Brně, kde se osoby zainteresované na protiprávním jednání scházely k nezbytným aktivitám. Ve vztahu k obžalovanému A. R. je možno učinit nejprve zcela objektivní poznatky vycházející z dokazování zejména v podobě jeho účasti na některých obchodních společnostech, resp. provázanosti jeho osoby, ať již přímo či prostřednictvím jeho rodinných příslušníků se subjekty, které se rovněž podílely na trestné činnosti. V daném kontextu soud vycházel zejména z materiálů v podobě výpisu z obchodního rejstříku, dokumentace příslušných finančních úřadů, jakož i smluvních dokumentů, které byly uzavírány.
112. V první řadě lze poukázat na spojení obžalovaného se společností XXXX, jejímž jednatelem byl A. R. od 14. 2. 2007 do 24. 6. 2008, aby byl následně v této pozici vystřídán M. T.. Soud připomíná, že tuto osobu označil svědek L. M. za přítelkyni R. Š., který působil v řadě společností zapojených do řetězce A (XXXX, XXXX, XXXX). Již dříve přitom soud poukázal na zapojení společnosti XXXX, která přímo obchodovala se společností XXXX, resp. působila též v obchodním řetězci, jehož předmětem bylo obchodování s CD nosiči, kdy takovouto činnost ve vztahu k A. R. potvrdil B. J. a předmětný řetězec lze tak stanovit od společnosti XXXX přes další společnosti (XXXX, XXXX) až po XXXX. Již v daném kontextu je tedy třeba uvést, že obžalovaný se musel vzhledem k deklarovaným obchodům znát s osobami, které za výše uvedené společnosti jednali, tedy v tomto případě B. J., P. O. a S. R.. Stojí za zmínku rovněž vyjádření státního zástupce prezentované v jeho žalobním návrhu, že dané obchody, ačkoliv vykazovaly

velmi obdobný mechanismus páchaní trestné činnosti, nebyly zahrnuty do nyní projednávané věci pouze proto, neboť se nepodařilo prokázat předražené zboží (z důvodu jeho nezajištění) tak, jako tomu bylo v případech obchodování s textilem, nicméně i v tomto případě existovalo podezření, že osoby podílející se na obchodním řetězci se dopouští trestné činnosti.

113. Státní zástupce též opakovaně poukázal na již dříve zmiňované rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 1/2007, kdy bylo trestní řízení vedeno proti H. R. a S. E. pro trestnou činnost páchanou v období let 2002-2005. Jak vyplynulo ze zprošťujícího rozsudku předmětného soudu, v rámci tohoto řízení byl slyšen na podnět obhajoby svědek A. R., který měl dosvědčovat reálnost zájmových obchodů. Současně bylo zmíněno, že i přes účast společnosti XXXX na výše uvedených obchodech, jejichž objem dosahoval několik stovek milionů Kč, společnost evidovala dluh na DPH ve výši téměř 100 milionů Kč.
114. Samostatnou skupinu důkazů pak tvoří poznatky, které se pojí ke kancelářským prostorám na adrese Brno, XXXX, kde se podle vyjádření řady obžalovaných měly osoby zapojené do trestné činnosti scházet za účelem získávání pokynů a dohodnutí dalšího postupu, který směřoval k vylákání nadměrného odpočtu DPH. Jak bylo prokázáno z příslušných materiálů (č. l. 9650-9651, 9657-9658, 9662-9663, 9666) Stavební bytové družstvo XXXX uzavřelo dne 4. 6. 2008 nájemní smlouvu se společností XXXX s.r.o., jejímž předmětem je pronájem kancelářských prostor ve druhém nadzemním podlaží budovy. Vzhledem k výpovědím obžalovaných i řady svědků se přitom jedná o tytéž prostory, kde se osoby zapojené do trestné činnosti scházely. Jak vyplynulo z materiálů ke společnosti XXXX (č. l. 9675-9683), jejím jednatelem byla osoba P. B.. Ten v rámci své svědecké výpovědi (č. l. 1422-1433) tuto skutečnost potvrdil, kdy doplnil, že na činnosti společnosti XXXX se v uvedeném období podílel pouze minimálně a dotčený subjekt realizoval podnájem daných prostor. Takto to bylo např. ve vztahu k O. K. a kancelář zde měl rovněž i A. R.. Za zmínku stojí právě provázanost uvedeného svědka P. B. nejen k A. R., ale i dalším osobám vystupujícím v tomto trestním řízení. Předně svědek B. uvedl, že jeho hlavní podnikatelská činnost spočívala v sektoru pohostinství, kdy provozoval restauraci v Brně, a to právě společně s A. R.. Jedním z číšníků, který procházel daným zařízením, byl M. L.. Svědek též potvrdil obeznámenost s dalšími obžalovanými, a to S. E., kterého zná dokonce od dětství, jakož i R. N., který spolupracoval s A. R. (ať již podle tvrzení svědka B., ale též samotného obžalovaného N.) na provozování slevového portálu. N. pak B. rovněž viděl v kancelářích na XXXX v Brně. Zajímavý je i další osud převodu společnosti XXXX, jejímž následujícím jednatelem byl T. P., který stejnou funkci zastával rovněž ve společnosti XXXX s.r.o., kde rovněž dříve jako jednatel působil P. B.. V daném ohledu je nutno zmínit smlouvu o převodu obchodního podílu (č. l. 1070-1072), která byla uzavřena v srpnu 2012 a kde figurují jako převodce společnost XXXX., zastoupená E. R. (matkou obžalovaného A. R.), jež je společníkem XXXX s.r.o. a svůj obchodní podíl o velikosti 100% převádí na nabyvatele T. P.. Stejně tak matka obžalovaného z pozice advokáta vyhotovovala smlouvu o akceptaci zboží mezi společnostmi XXXXa XXXXz 2. 4. 2008, na kterou bylo poukázáno výše ve vztahu ke konstatování účelovosti jednání dotčených obchodních subjektů poté, co byly zjištěny nedostatky v rámci celního řízení o počtu dodaného zboží. Matka obžalovaného je rovněž podepsána za písemnou reklamaci vyúčtování nákladů za poskytnuté služby, kterou učinila za společnost XXXX 28. 7. 2011. Aby došlo ke kompletnímu přehledu osob, které vystupovaly za společnost XXXX, je třeba zdůraznit, že za tuto, jak vyplývá ze zápisu z jednání ze dne 19. 9. 2012, vystupoval při jednání s Bytovým družstvem XXXX právě obžalovaný A. R.. V neposlední řadě je pak možno dohledat zapojení výše uvedeného svědka P. B., jakožto jednatele společnosti XXXX s.r.o., jehož v dané pozici vystřídal manželka obžalovaného M. R.. K výše uvedené společnosti XXXX, kterou zastupovala E. R., lze též zmínit notářský zápis (č. l. 1080-1082), stejně jako výpisy z obchodního rejstříku (č. l. 10406-10420), podle něhož je XXXX Ltd., jediným společníkem společnosti XXXX s.r.o. se sídlem Brno, XXXX, přičemž v tomto ohledu došlo k převodu obchodního podílu na společnost

XXXX s.r.o. se sídlem Brno, XXXX, kdy jednatelem dotčených společností byla manželka obžalovaného M. R.. Sám A. R. dříve ve společnosti XXXX působil jako společník. Konečně poslední podstatný poznatek o zapojení obžalovaného A. R. do obchodních společností byl učiněn v rámci výpisu z obchodního rejstříku ke společnosti XXXX s.r.o., jejímž byl jednatelem od 5. 9. 2005 do 31. 3. 2008, když v této funkci vystřídal A. Š. (osobu, která vystupovala v pozici jednatele shora uvedené společnosti XXXX, sídlící rovněž na adrese Brno, XXXX a účastníci se již zmíněných obchodů se spol. XXXX) a následně pak bylo 100% obchodního podílu převedeno na společnosti XXXX a jednatelem se k 31. 3. 2008 stal L. Š.

115. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že obžalovaný se prostřednictvím svých společností a dalších obchodních aktivit zcela zjevně musel znát v podstatě se všemi obžalovanými, jakož i dalšími osobami, které byly zapojeny do projednávané trestné činnosti. Jak bylo uvedeno, ve vztahu k obžalovaným R. a T., vystupoval jako svědek potvrzující vzájemné obchodní aktivity, podílel se pak přímo na obchodování se společnostmi, za které vystupovali B. J. či v rámci obchodního řetězce na ně navazující společnosti XXXX a XXXX, za které jednali P. O. a S. R.. Stejně tak docházelo k převodu obchodních společností, za kterými dříve stál obžalovaný na subjekty, za které přímo jednali či je fakticky ovládali O. K., R. N., L. M., R. Š. a L. Š. Pominout nelze ani blízké vazby na P. B., s nímž ho pojily nejen obchodní aktivity v pohostinství, ale rovněž přes něj byl v kontaktu s M. L.. Ostatně sám P. B. pak znal kromě L. také N. a E.. Společnost XXXX, za kterou sice formálně vystupoval P. B., avšak fakticky za ni jednal právě A. R., se podílela na klíčovém zajišťování prostor pro potřeby organizované skupiny. Obžalovaný R. byl účastem jednání např. s bytovým družstvem, či místo něj činila úkony jeho matka E. R.. Následně jsou vazby s dotčenou společností doložitelné opět přes rodinné příslušníky obžalovaného, a to jeho matku či manželku při převodech jednotlivých podílů. Soud nemůže, než souhlasit s názorem obžaloby, že vzhledem k takovému podílu A. R., který pronajímal prostory, v nichž se scházely osoby výhradně za účelem dohody na dalších postupech při páčání trestné činnosti a vzhledem k obeznámenosti se všemi takovými osobami, jakož i dřívějšímu zapojení při poskytování alibi v jiných trestních věcech, by bylo jen s podivem, pokud by obžalovaný R. nebyl o trestné činnosti informován. Na druhou stranu by bez dalšího bylo jen složitě dovoditelné skutečné zapojení A. R. do trestné činnosti, resp. vymezení jeho přesného postavení v rámci organizované skupiny. V tomto směru však obžaloba předložila soudu zcela nezvratné důkazy o postavení obžalovaného R. jako pachatele trestné činnosti, kdy v tomto směru lze poukázat na výpovědi nejen řady obžalovaných, ale též slyšených svědků.
116. Jedná se tak zejména o obžalovaného S. E., který potvrdil, že oslovil, jak P. O., tak A. R. k páčání trestné činnosti, přičemž v rámci řetězce A se na něm A. R. podílel prostřednictvím svých známých, které zajistil, a to R. N. a M. L.. O skutečnosti, že tyto jmenované obžalovaný R. skutečně z dřívějška znal, přitom soud nemá žádných důvodných pochybností vzhledem k výše řečenému. Obžalovaný E. zdůraznil, že R. byl stejně tak důležitým článkem jako on sám, kdy vykonával dohled právě nad R. N..
117. Ve stejném duchu vypovídal rovněž obžalovaný O. K., který sám získával informace prostřednictvím A. R. od E. a R. se tak podílel na fungování a aktivitách společnosti XXXX. Současně K. připomněl postavení A. R. ve společnostech XXXX a XXXX, které se následně podílely na trestné činnosti vydáváním fiktivních faktur. Od společnosti XXXX, resp. i XXXX, XXXX, XXXX a dalších, disponoval obžalovaný K. razítky. R. charakterizoval jakožto partnera E., resp. jeho pravou ruku, přičemž K. sám informoval R. a T. o daných obchodních aktivitách či řízení před finančními úřady. Rovněž potvrdil, že R. za účelem páčání trestné činnosti pronajal patro v budově na ulici XXXX v Brně.

118. Z obžalovaných pak je třeba doplnit vyjádření obžalovaného B. J., který potvrdil, že při předávání peněz obžalovaným R. a T., byl přítomen rovněž i A. R.. Ten se tedy s R. a E. nejen skutečně znal, ale byl rovněž přítomen činnosti (předávání profitu z trestné činnosti), k jaké by ti tito obžalovaní jistě nepřizvali někoho, kdo by o původu peněz neměl patřičné informace. Výpověď B. J. potvrzuje také svědkyně K., která právě od svého bývalého přítele věděla, že se R. podílí na obchodech. J. a R. si mezi sebou vystavovali faktury a tyto si předávali. J. byl s R. rovněž v neustálém telefonním kontaktu. V neposlední řadě soud poukazuje na výpověď svědka L. M., který se s A. R. rovněž znal přes obžalované K. a N., kdy R. se angažoval v dotčených obchodech a osoby, které jich byly účastny, chodily právě do kanceláří, které R. pronajímal, čímž se chlubil. Svědek potvrdil, že R. řídil R. N. a sám pak s ním byl v kontaktu po odjezdu do Skotska.
119. Pro výše uvedené tedy nelze než uzavřít, že nejen pro dohledatelnost propojení obžalovaného skrz jeho účasti v obchodních společnostech či faktické zastupování subjektů při jednání ohledně pronájmu kancelářských prostor, ale rovněž vzhledem k výpovědím řady obžalovaných a svědků, se A. R. podílel na inkriminované trestné činnosti, a to tak, že byl zejména v partnerském vztahu k obžalovanému S. E., přičemž byl několika osobami nezávisle na sobě prohlášen za jakousi pravou ruku posledně jmenovaného, který rovněž udílel pokyny a řídil, získával pro trestnou činnost další osoby, jakými byly O. K., R. N. či M. L., ale v daném směru byl v kontaktu i s dalšími lidmi, např. již uvedeným L. M.. Soud toliko doplňuje, že vzhledem ke shodným informacím řady uvedených obžalovaných a svědků, nelze mít pochyb o věrohodnosti jejich tvrzení, když nebyly zjištěny žádné skutečnosti (spory, výhrůžky či jiné problémy), které by tyto osoby vedly k nepravdivé výpovědi vůči A. R. o jeho zapojení do trestné činnosti. Jeho podíl v rozsahu, jež uvedl ve svém žalobním návrhu státní zástupce, tak má soud za plně prokázaný.
120. Obžaloba státního zástupce za rozhodující osoby při páčání projednávané trestné činnosti označila H. R. a S. E.. Jmenovaní měli stát na vrcholku celé hierarchicky uspořádané skupiny, společně zosnovali a řídili trestnou činnost, kdy H. R. měl tuto iniciovat, naplánovat a usměrňovat zejména ve vztahu k B. J. a S. R., přičemž řídil činnost společnosti XXXX a XXXX, nechal předkládat finančnímu úřadu daňová příznání k DPH, stanovil, jakým způsobem bude realizována fiktivní fakturační cesta, vyplácel finanční odměnu obžalovanému J. a R., zajistil a financoval nákup textilního zboží, které bylo využito při účelových obchodních transakcích a byl koncovým příjemcem a beneficentem převážné části finančních prostředků vylákaných v důsledku trestné činnosti. S. E. se na dané trestné činnosti měl podílet jejím řízením, a to zejména M. L., P. O., R. N., kdy koordinoval jejich činnost, stanovil posloupnost fiktivních prodejů v rámci obou obchodních řetězců, rozhodoval o vytváření účetních dokladů, instruoval osob, jak mají vystupovat a vypovídat při jednáních před správcem daně, vyplácel finanční odměnu, prostřednictvím A. R. angažoval O. K. a současně byl koncovým příjemcem a beneficentem významné části vylákaných finančních prostředků. Po provedené dokazování soud dospěl k závěru, že i trestnou činnost obou jmenovaných v takovémto rozsahu se státnímu zástupci podařilo plně prokázat.
121. Jak vyplynulo ze shora popsané výpovědi obžalovaného S. E., který byl státním zástupcem označen jakožto spolupracující obviněný, tento se k trestné činnosti v plném rozsahu doznal. Soud připomíná, že podle obžalovaného byl osloven H. R. k páčání trestné činnosti a sám pak za tímto účelem oslovil A. R. a P. O.. Obžalovaný popsal fungování obou dotčených obchodních řetězců, potvrdil, jak dobu páčání trestné činnosti, tak její rozsah, a to co do druhu textilního zboží, společností, které se na transakcích podílely, i finálního prospěchu, který plynul z nárokovaného DPH. Obžalovaný se vyjádřil k odměnám, které plynuly pro jednotlivé osoby účastné na trestné činnosti, kdy tyto odměny sám předával. Potvrdil, že v rámci trestné činnosti se staral o fungování obou řetězců společností a osob, které na nich měly účast, a to v celém rozsahu, jak bylo uvedeno v podané obžalobě. K setkání se spoluobžalovanými, resp. dalšími

osobami, docházelo v Brně na ulici XXXX, kam chodili všichni obžalovaní. Výpověď obžalovaného pak potvrzují spoluobžalovaní, jakož další svědci slyšení v rámci trestního řízení. V první řadě lze poukázat na vyjádření P. O. a B. J., kteří byli v minulosti obchodními partnery či v blízkém až přátelském vztahu k obžalovanému E.. P. O. uvedl k zapojení S. E. do trestné činnosti, že to byl právě on, kdo jej seznámil s dalšími osobami a zapojil do obchodního řetězce, přičemž jej opakovaně ujišťoval, že například, pokud se týká o hotovostní platby na místo plateb bankovních, je vše v pořádku, stejně jako jej ujišťoval, že nemusí mít obavy z vytykáčích řízení před finančním úřadem. Obžalovaného E. O. označil za organizátora celé trestné činnosti, stejně jako to uvedli i další níže uvedení obžalovaní. B. J. nejprve jako osoby, které jej k té trestné činnosti přivedly, označil jak H. R., tak S. E., kdy tito jej instruovali například, co do založení společnosti, bankovního účtu či pronajmutí skladu a také jim odevzdával peníze, které z trestné činnosti plynuly. Byl to pak přímo S. E., kdo B. J. dával pokyny k jednotlivým obchodům či účasti při jednání na finančním úřadu a měl k dispozici též společnosti XXXX.

122. Další skupinou jsou spoluobžalovaní R. N., M. L. a O. K., kteří shodně uvedli, že S. E. je oslovil s tím, aby se podíleli na obchodech, resp. trestné činnosti. R. N. obžalovaný instruoval k založení společnosti XXXX a jednotlivým obchodům s ní, poskytl peníze na vklad, instruoval spoluobžalovaného k pronajmutí skladu, určoval ceny zboží, vyžadoval předávání dokumentace, dával pokyny k jednání před finančním úřadem a vyplácel odměnu z daných obchodů. Rovněž tak obžalovaného N. E. seznámil s dalšími osobami, jakými byl L., K., O. a L., ale také jej měl nutit, aby šel vypovídat ve věci B. J. jako svědek a uděloval pokyny ke konspiračnímu jednání v podobě časté výměny SIM karet v mobilních telefonech a zákazu řešit touto cestou jakékoliv okolnosti vztahující se k trestné činnosti. Stejně tak M. L. obžalovaný E. seznámil s dalšími osobami, jakými byl N. a J. a vyplácel mu provizi z daných obchodů, ve vztahu k nimž od T. L. dostával úkoly. Byl to rovněž E., kdo ve výsledku zastavil obchody, neboť nemohl další osoby vyplácet. L. tak E. rovněž označil za organizátora celého protiprávního jednání. V neposlední řadě O. K. dostával úkoly buď od E., nebo prostřednictvím A. R., přičemž tyto se vztahovaly k oběma dotčeným řetězcům. E. v jejich rámci určoval, jací lidé se budou podílet na chodu společností, které byly do řetězce zakomponovány, kdy jak obžalovaný K. uvedl, E. v případě řetězce A preferoval spíše kvalitu takovýchto osob, které měly být schopny jednat před finančními úřady, v řetězci B pak z jeho strany převážil zájem na zajištění spíše většího počtu lidí a společností. K. E. rovněž informoval o prováděných obchodech a řízení před finančním úřadem.
123. Je třeba zdůraznit, že soud k výpovědím shora jmenovaných spoluobžalovaných přistupoval s jistou dávkou opatrnosti, neboť jak již bylo řečeno, ač se tito k trestné činnosti doznávají a někteří (ostatně jako E.) jsou v postavení spolupracujících obviněných, obsah jejich tvrzení v určitých bodech nese známky odlišnosti, a to právě směrem k S. E.. Bylo konstatováno, že pro danou trestnou činnost je poměrně typické, že obžalovaní mají, mimo jiné, tendenci snižovat svůj rozsah zavinění s poukazem, že do této byli vmanipulováni a řízení jinými osobami. Dále pak, pro své jednotlivé vazby a vztahy, mohou mít též potřebu některé osobu (obžalované) krýt, o to více, jestliže se tyto k trestné činnosti nedoznávají. Takovýto přístup vidí právě ve výpovědích zejména obžalovaných N. a L., kteří již takřikajíc nemají, co ztratit ve vztahu k obžalovanému E., který je rovněž usvědčuje a sám se ke svému podílu na trestné činnosti doznává, zatímco ve vztahu k A. R. či H. R., nemusí vypovídat, neboť jejich vazby buď nejsou dále doložitelné (N. a L. s R.) nebo je naopak pojí dlouhodobější přátelství či předchozí vztahy, popř. obyčejná „solidarita“ (ve vztahu k A. R., který využil svého práva a k věci nevypovídal). Proto zmínky o tom, kdo koho seznámil a od koho přijímali pokyny, bylo třeba verifikovat dalšími důkazy, ať již výpovědí O. K., či poznatky o vzájemných vztazích, které umožnily soudu závěr, že na trestné činnosti se podíleli všichni obžalovaní v takovém směru, jak jim to bylo obžalobou kladeno za vinu.

124. Mimo osob, které v rámci trestního řízení byly v postavení spoluobžalovaný, je třeba poukázat ve vztahu k E. rovněž na svědecké výpovědi, které svědčí o tom, že jmenovaný byl zapojen do obchodních řetězců, resp. spolupracoval s jednotlivými obžalovanými. Jedná se zejména o výpověď L. M., který E. označil jako tzv. „XXXX“, který stál nad O. K. a současně spolupracoval s B. J.. Takovouto spolupráci potvrdila i bývalá přítelkyně B. J. L. K., která uvedla, že B. J. o E. hovořil jako o svém tichém společníkovi. V neposlední řadě soud poukazuje na výpověď D., podle kterého byl E. přítomen u finančního úřadu ve spojení se společnostmi XXXX či XXXX.
125. Již výše uvedené skutečnosti by tedy plně odůvodňovaly závěr o vině obžalovaného trestnou činností tak, jak jej prezentovala obžaloba. Soud ovšem může poukázat i další skutečnosti, které dokreslují zapojení obžalovaného do nyní projednávané trestné činnosti. V první řadě již zazněla účast jmenovaného na trestním řízení, které vedl Krajský soud v Brně pod sp. zn. 1 T 1/2007, kdy však obžalovaný E. byl obžaloby zproštěn, ovšem i tak zůstává neoddiskutovatelné, že v uvedeném případě byla projednávána velmi obdobná trestná činnost daňového charakteru, přičemž k této se obžalovaný E. měl dopouštět ve spojení s H.R.. Daný fakt, tedy nejen, že vypovídá o obeznámenosti obou jmenovaných a určité spolupráci, ovšem současně podporuje výpověď E., že trestná činnost i v tomto případě byla zosnována právě H.R.. Ostatně proti S. E. je vedeno v současné době i další trestní řízení, a to v kauze, která je mediálně označena jako „XXXX“, která se týká velmi rozsáhlé činnosti korupční organizované zločinecké skupiny, která po dobu téměř pěti let působila na území Brna, zejména při ovlivňování zadávání veřejných zakázek. I v této věci přitom obžalovaný E. vystupuje v pozici spolupracujícího obviněného, který se doznal k páčání trestné činnosti a odkrývá další osoby, které na ní byly účastny. Pochopitelně k takovému poznatku soud přistupoval s krajní opatrností, podpůrně a při plném akceptování presumpce nevinny.
126. O obeznámenosti obžalovaného s protiprávními aktivitami a jeho postavení v jejich rámci pak vypovídají rovněž výsledky domovní prohlídky, která byla realizována na adrese XXXX v Brně, tedy v bytě, který obžalovaný obýval (č. l. 9382 – 9386), a při níž byly zajištěny následující materiály. Předně se jedná o dopis, který adresoval O. K. obžalovanému E., a jehož existenci sám prvně jmenovaný potvrdil. V tomto listě O. K. požaduje výměnou za nevyprávění u soudu o dřívějších aktivitách, které mezi sebou E. a K. měli finanční odměnu. S ohledem na důkazy k osobě O. K., který byl podřízen E. a pro tohoto zajišťoval obchodní společnosti a osoby, které za ně formálně vystupovaly, a jež sloužily k trestné činnosti, je zřejmé, že takováto odměna měla být právě vyplacena za to, že O. K. bude E. v uvedené věci kryt. Soud se ztotožňuje s hodnocením státního zástupce, které pojal k slovní formulaci uvedené v takovémto dopise, a to konkrétně k užití slovního spojení „klienti cestovní kanceláře“, a to tak, že O. K. daným termínem naráží na osoby bílých koní, jakými byli P., P., Š. či M., jež byli donuceni odcestovat do Skotska, aby nebyli pro orgány činné v trestním řízení dosažitelní. Dále pak bylo zajištěno trestné oznámení L. K. na osobu B. J., na které soud poukázal již výše a k němuž jmenovaná rovněž vypovídala. Je třeba upozornit, že takovéto trestní oznámení bylo nalezeno při domovní prohlídce nejen na brněnské adrese, ale v rámci právní pomoci dožádáním na území Slovenské republiky, rovněž při realizaci domovní prohlídky na adrese XXXX, kde obžalovaný také pobývá. Je zřejmé, že takovéto trestní oznámení musel obžalovaný obdržet buď od B. J. v souvislosti s jejich spoluprací, či případně mohlo souviset s jednáním, na které poukazuje státní zástupce, a to, že ve spojení s obžalovanými docházelo v minulosti k únikům z policejních spisů. Stejně tak, ačkoliv obžalovaný S. E. nebyl formálně spojen se společností XXXX, bylo v rámci prohlídky nalezeno usnesení o odložení věci právě ve vztahu k danému obchodnímu subjektu, načež, jak bylo konstatováno ze strany státního zástupce, i tato písemnost se stala předmětem úniku dat z policejních spisů. V neposlední řadě lze jako výsledek domovní prohlídky prokazující spolupráci

obžalovaného S. E. s H.R., označit písemnosti, mezi kterými figuruje mimo jiné pozvání iráckého státního příslušníka společnosti XXXX, jejímž jednatelem obžalovaný E. byl, přičemž obálka s danými dokumenty je nadepsána slovy „Vyplnit R.“. Je tedy zřejmé, že mezi obžalovanými E. a R. evidentně panovaly vztahy určité spolupráce, přičemž jestliže E. tuto přiřazuje k páčání trestné činnosti, k níž se sám doznává a kterou potvrzují nejen z jeho strany, ale i ze strany H. R. další spoluobžalování, nemá o tomto soud důvodných pochybností.

127. Soud proto uzavírá, že pokud má hodnotit postavení S. E. v celé skupině pachatelů, pak on sám se staví do role osoby, které byla nabídnuta možnost účastnit se trestné činnosti H.R.. Oproti tomu řada obžalovaných uvedla, že to byl právě S. E., kdo je přivedl k této protiprávní činnosti, dával jim k ní pokyny a dalšími způsoby organizoval a řídil fungování obou obchodních řetězců (viz. výpovědi obžalovaných N., L., K., J., O., či svědka M.). Soud z obdobných případů je seznámen, že projednávaná trestná činnost takového charakteru je vždy vedena nejen určitou sofistikovaností, ale současně i snahou o konspirativnost a eliminaci existence výraznějších vazeb, aby jednotlivé osoby pachatelů byly propojeny jen v minimální možné míře tak, aby došlo ke snížení možnosti rozkrýví celého řetězce, zejména jeho vůdčích článků. Pokud tedy například obžalovaný K. uvedl, že instrukce sice dostával od E., ale tento se snažil zůstat v pozadí a proto byl kontaktován K. přes A. R., který byl pravou rukou E., je taková výpověď zcela reálná. Je evidentní, že pokud S. E. působil jako jeden z hlavních organizátorů trestné činnosti, pak H. R., který měl působit minimálně na stejném stupni, či ještě více se snažil, aby nebyla jeho totožnost známa dalším obžalovaným. Proto obžalovaného S. E. nelze bez dalšího označit jako jediného hlavního tvůrce celého procesu trestné činnosti, ale jak bude rozvedeno níže, ve vztahu k jeho výpovědi, jakož i výpovědi B. J., stál minimálně na stejné úrovni jako S. E. co do účasti na trestné činnosti H. R.. Obžalovaný E. tedy úkoloval další členy organizované skupiny, co do zařizování společností, které se podílely na fakturačním řetězci, a zadával pokyny k provádění obchodní činnosti, přičemž k tomuto používal dalších osob, které zajišťoval přímo, či přes obžalované a sám zůstal v pozadí, resp. mimo dohledatelný transakční řetězec tak, aby v případě jeho rozkrýví nemohl být trestně stíhán. Byl to však právě S. E. a H. R., komu byly předávány finanční prostředky, které pramenily z poskytnutí nadměrných odpočtů DPH, a to jak od společnosti XXXX, kdy tyto předávky peněz potvrdil B. J., tak soud nemá jakýchkoliv pochybností, že ke stejnému předávání financí docházelo rovněž od společnosti XXXX ze strany S. R., jehož příbuzenský poměr k jednomu z iniciátorů trestné činnosti H. R. byl jasně dán, a takovýto postup se proto jeví více než logický.
128. Soud se musel s ohledem na vyjádření některých obžalovaných vypořádat rovněž s otázkou, zda obžalovaný E. nutil další spoluobžalované k podílu na páčání trestné činnosti. Bylo konstatováno řadou spoluobžalovaných (N., L., K., J. a O.), že tito jednali pod tlakem S. E. a z určitého strachu z jeho výhrůzek. Obžalovaný J. dokonce poukázal na to, že E. byl uživatelem marihuany a prášků a charakterizoval jej, stejně jako P. O. coby paranoidního a manipulátorského jedince. Soud sice souhlasí s tím, že osoba působící ve vedoucí pozici organizované skupiny se projevuje vůči zbývajícím členům určitým nadřazeným způsobem, který určitě byl dán i u obžalovaného E., ovšem na druhou stranu z jeho strany byl prokázán spíše jen verbálně-arrogantní způsob chování vůči některým jedincům, avšak za současné absence doložitelných pohrůzek například likvidací či způsobením takové vážné újmy, která by obžalované nutila pokračovat v trestné činnosti. Bylo již uvedeno, že v daném směru má soud za poměrně pregnantní výpověď O. K., který ve shodě s obžalovaným E. de facto konstatoval, že všichni obžalovaní si museli být vědomi páčání trestné činnosti, kdy sám K. se na této podílel zcela dobrovolně pod vidinou zisku a následně pak nebyl schopen tuto odmítat. Daná skutečnost je plně pochopitelná, neboť obžalovaní i podle vlastních vyjádření k výši odměny, kterou měsíčně inkasovali právě od S. E., si přicházeli velmi snadným způsobem na vysoké částky. Daný majetkový kalkul tak jednoznačně převážil na obavou postihu z trestné činnosti, jejíž pravé

podstaty si museli být vědomi. Soud má za to, že jednoduchost, se kterou získávali prostředky na svou obživu, byť trestnou činností, vedla všechny obžalované k účasti na ni, aniž by byli kýmkoliv fyzicky či verbálně k tomuto donuceni. Soud však současně nepopírá, že obžalovaný E. měl (jak o tom vypovídali někteří obžalovaní) kontakty na takových místech, které mu buď umožňovaly, resp. usnadňovaly páčání trestné činnosti, či naopak znesnadňovaly její rozkrytí. Bylo konstatováno, že obžalovaný se znal s ředitelem finančního úřadu, či ředitelem banky, od kterých měl informaci, kdy a v jaké výši přijdou vratky DPH, stejně jako bylo poukázáno na úniky z policejních spisů, přičemž opět dle vyjádření některých obžalovaných, to byl právě E., kdo měl v tomto směru známosti. Ty mu dokonce poskytovaly informace o případném policejním zásahu při bankovních výběrech (viz výpověď B. J.). Soud dané kontakty rozhodně nevylučuje, dokonce je lze mít za vysoce pravděpodobné, byť tyto nebyly jmenovitě konkretizovány. Ostatně poznatek o tom lze učinit i z usnesení Policie ČR (č. l. 3846 – 3850), kdy došlo k prověřování pracovnice finančního úřadu A. N. z přijímání úplatku. Ačkoliv řízení skončilo odložením věci, bylo zdůrazněno, že při prošetřování byla zjištěna disparita mezi prokazatelnými příjmy této pracovnice a prostředky, kterými reálně disponovala, což odůvodnila existencí movitého přítele, jehož jméno odmítla uvést. Nelze tedy vyloučit, že daná pracovnice takovéto konstatování uvedla účelově ve snaze zakrýt svou účast na protiprávním jednání, které bylo prověřováno, případně je možné, že existence takového movitého přítele byla dána právě ze skupiny nyní obžalovaných osob, aniž by se soud chtěl pouštět do jakékoliv další hypotetické úvahy, kdo takovouto osobou byl.

129. V každém případě však po provedeném dokazování ve vztahu k osobě S. E. soud přistoupil k hodnocení jeho výpovědi jakožto věrohodné. Jmenovaný působil jako jeden z rozhodujících článků organizované skupiny při páčání trestné činnosti způsobem, který byl rozveden ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud neshledal existenci takových poznatků, které by vedly k závěru, že obžalovaný působil jakýmkoliv nátlakovým způsobem na ostatní spoluobžalované, či že by se své trestné činnosti dopouštěl pod vlivem omamných či návykových látek či duševní poruchy. Skutečnost, že se jedná o impulzivní osobu, pak takovýto závěr nikterak nerozporuje, kdy tato je určitým způsobem příznačná pro příslušníky arabské komunity tak, jak to mohl v rámci výslechu soud pozorovat nejen u S. E., ale rovněž u B. J.. Ostatně v daném směru i bývalá přítelkyně posledně jmenovaného, L. K., která by pro blízký vztah k B. J. musela postřehnout, zda je na tohoto čině ze strany E. nátlak, uvedla, že nic takového nepozorovala, E. a J. byli přátelé a sám J. se o E. vyjadřoval jako o tichém společníkovi. Ostatně sama potvrdila názor soudu svým vyjádřením, že rovněž B. J. je svým způsobem teatrální.
130. Konečně k vině obžalovaného H. R., který dříve užíval jméno A. R. H. je možné uvést následující. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení proti jmenovanému je vedeno jako řízení proti uprchlému, nepodařilo se jak v řízení před soudem, tak dříve v přípravném řízení, zajistit procesně využitelnou výpověď jmenovaného. Je třeba zdůraznit, že státní zástupce poukázal na postavení H. R. jakožto osoby, která měla rozhodující vliv na řízení celé trestné činnosti, kterou zosnoval a řídil společně se S. E.. Obžalovaný nefiguroval v žádné z obchodních společností jakéhokoliv z dotčených obchodních řetězců, což plně odpovídá postavení osoby, která jakožto hlavní iniciátor trestné činnosti, se snaží být maximálně v pozadí tak, aby s ní bylo obeznámeno, co nejméně pachatelů, kteří by jej případně v budoucnu mohli identifikovat. Soud při posuzování viny H. R. nejprve vychází z podpůrných poznatků, které nepřímo nasvědčují jeho zapojení do trestné činnosti. V první řadě odkazuje na již několikrát zmíněné trestní řízení vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 1/2007, kde byl H. R. stíhán společně se S. E. pro shodnou trestnou činnost. Ačkoliv jmenovaný byl ve výsledku zproštěn obžaloby a je nutné proto ve vztahu k němu důsledně zachovávat presumpci neviny, je nezbytné na základě uvedeného konstatovat zjevné vztahy, které jej pojily se S. E., a to právě při činnosti, z níž plynuly zisky v rámci nárokování nadměrného odpočtu DPH. Současně obžalovaný byl osobou, která

spolupracovala se společností XXXX, jež následně poskytovala účetní a daňové služby oběma finálním článkům obchodního řetězce, tedy společnostem XXXX a XXXX. O tom, že společnost XXXX poskytovala určité služby právě H. R., hovořili o oba její zástupci R. D. a P. K.. Ostatně z jejich výpovědi vyplynulo, že obžalovaný R. doporučoval tuto společnost svým známým, což je plně v souladu s výpovědí B. J., který uvedl, že R. našel právě pro společnost XXXX daňového poradce, tedy zjevně společnost XXXX. Ve vztahu k S. R. pak je takovýto postup více než logický, neboť se jednalo o osoby spřízněné, kdy jak z listinných materiálů, tak výpovědí řady obžalovaných bylo potvrzeno, že obžalovaní R. a R. byli švagři. Současně lze vyslovit úvahu, že vzhledem ke svému původu a příslušnosti k arabské komunitě obžalovaný měl nepochybně kontakty v destinacích, kam směřovalo zboží, které bylo předmětem fakturačních řetězců, což odpovídá i výpovědi M. L., který obžalovaného znal sice jen z doslechu, nicméně disponoval informací o tom, že H. R. se v rámci obchodů stará o vývoz zboží.

131. Za stěžejní pak soud považuje usvědčující výpověď S. E., který označil H. R. jako osobu, která jej oslovila s možností páchání trestné činnosti a E. tak R. postavil do pozice iniciátora, který stál v pozadí, což jak uvedl soud, bylo zcela logické. Skutečnost, že H. R. a S. E. byli v intenzivním kontaktu, pak dosvědčují i další listinné materiály, a to již dříve uvedené písemnosti nalezené při domovní prohlídce u obžalovaného E., kde na obálce s těmito byla poznámka „vyplní R.“. Ze zprávy Policie ČR (č. l. 9368 – 9369) vyplývá, že mezi telefonními čísly, které užívali E. a R., panovala čilá komunikace. V neposlední řadě pak viděl obžalovaného R. v přítomnosti E., jak O. K., tak P. O.. Ten ostatně uvedl, že v rámci činnosti se S. R. mu tento vystavil směnky, jejichž vrácení vyžadovala jeho rodina, resp. obžalovaný E.. Při osobní schůzce v kanceláři v XXXX v Brně se O. setkal právě s R.. I z této skutečnosti lze tedy učinit poznatek nejen o tom, že mezi E. a R. panovaly úzké vazby, ale rovněž i to, že R. řešil v určitém nadřazené postavení záležitosti svého švagra R..
132. Vedle výpovědi S. E. za podstatnou při konstatování viny obžalovaného soud považuje výpověď B. J.. Ten potvrdil, že do trestné činnosti jej zapojil společně R. s E., přičemž J. se z uvedené dvojice znal dříve právě s H.R., pro něhož určitou dobu pracoval. Ten jej pak seznámil s E. a mluvil o tom, že budou obchodovat s textilem. Ačkoliv výpověď B. J. byly místy vyhýbavá, kdy se nejprve snažil převážnou část udílení pokynů přičítat obžalovanému E., ve výsledku lze konstatovat, že podle B. J. to byl právě H. R., kdo jmenovaného nejenže přesvědčoval o účasti na předmětných obchodech, ale současně mu udílel pokyny k zajištění kanceláře, skladů, právníka, či shora uvedené účetní daňové společnosti. Současně to byl R., kdo musel poskytnout finanční prostředky nutné pro zajištění věcí s trestnou činností souvisejících (platby za služby právníka, daňového poradce, pronájem prostor či vyplácení odměny), neboť sám J. tolika penězi nedisponoval. Za podstatné soud považuje rovněž vyjádření B. J., že peníze, které získával z trestné činnosti a vybíral z bankovního účtu, ihned předával obžalovaným R. a E.. Tato skutečnost dle soudu jednoznačně svědčí o tom, že to byla právě uvedená dvojice, kdo stál na samém vrcholu hierarchie členů organizované skupiny a tito rovněž byli hlavními beneficiáři celého protiprávního zisku. Ve chvíli, kdy měl B. J. údajně vyslovit pochybnosti nad legálností obchodů a žádal, aby se setkal s odběrateli v XXXXi a v XXXXu, to byl právě H. R., který s ním do XXXXe odcestoval a přesvědčoval jej, že se s odběratelem setká, k čemuž však nedošlo, a to opět pro účelové tvrzení ze strany R.. Pokud se následně J. setkal s odběratelem v XXXXu a od něj získal informaci, že dochází k trestné činnosti, byl to S. R., švagr R., kdo J. potvrdil, že daným způsobem obchody probíhají po celou dobu, tedy že se dopouští trestné činnosti. Nelze přehlédnout, ani tvrzení B. J., že shora uvedený odběratel v XXXXu mu sdělil, že „zachraňuje zboží R.“, což opět svědčí o skutečnosti, že obžalovaný R. byl do daných obchodů jednoznačně zapojen. Ačkoliv soud danou výpověď B. J., co se týče jeho zapojení do trestné činnosti, považoval za určitým způsobem účelovou, kdy se snažil tímto způsobem snižovat své zavinění, resp. vzbudit domněnku, že zpočátku byl přesvědčen o legálnosti celého obchodu, za podstatné

je třeba uvést, že o protiprávnosti jednání byl zcela evidentně informován S. R. a s ohledem na jeho příbuzenské vazby k H. a R., tedy o této trestné činnosti musel vědět také posledně jmenovaný. Soud připomíná, že obžalovaný R. figuroval v rámci obchodního řetězce coby jednatel společnosti XXXX a vzhledem k této skutečnosti proto nebyl natolik významným pachatelem trestné činnosti, neboť vzhledem ke svému působení v uvedené společnosti byl identifikovatelný v případě odhalení trestné činnosti. Oproti tomu jeho švagr, který, jak bylo uvedeno, zajišťoval pro koncové články, tedy XXXX XXXX, služby daňové kanceláře, v takovémto postavení nebyl a snažil se coby řídicí subjekt stát v pozadí. Již výše přitom nalézací soud rozvedl, že daným způsobem, tedy přes svého švagra R. a zaměstnance J., H. R. kontroloval oba koncové články řetězce, na jejichž konta plynuly platby od finančního úřadu. Je logické, aby takové subjekty kontroloval právě vrcholný představitel organizované skupiny a tímto způsobem si přímo ochránil zisk plynoucí mu z trestné činnosti.

133. Soud proto uzavírá, že i přestože H. R. není osobou, která by mohla být přímo spojená s jakýmkoliv obchodním subjektem podílejícím se na kterémkoliv z daných fakturačních řetězců, jeho pozice spočívala v organizování a řízení celé skupiny, kdy sám trestnou činnost inicioval, zajišťoval zboží, které procházelo fakturačním řetězcem a jeho vývoz do cílových destinací, resp. vzhledem k tomu, že získával finanční prostředky z výplaty nadměrných odpočtů DPH, a to nejen v tomto případě, ale s vysokou pravděpodobností již předchozí činností, pak toto zboží financoval, stejně jako hradil odměny jednotlivým obžalovaným, kteří se na trestné činnosti podíleli. Hlavní část zisku však plynula právě jemu, potažmo S. E., který v rámci trestné činnosti zajišťoval spíše její „vnitrostátní aktivity“, zatímco H. R. aktivity vztahující se k vývozu a obecnému řízení celé skupiny.
134. Soud na tomto místě přistupuje k závěrečné rekapitulaci jednání tak, jak je má za prokázané po provedeném dokazování. Po posouzení důkazů jednotlivě, jakož i ve vzájemných souvislostech soud konstatuje, že obžalobě se podařilo plně prokázat skutečnosti, které uvedla ve svém žalobním návrhu, a které byly beze zbytku převzaty i do výrokové části tohoto rozsudku. Bylo prokázáno, že v inkriminovaném období od 1. 1. 2008 do 28. 2. 2010 docházelo v Brně k realizaci fakturačních činností v rámci za tím zřízených obchodních řetězců, jejichž předmětem byla koupě a prodej převážně textilního zboží, které poté, co bylo přeprodáno mezi k tomu vytvořenými obchodními subjekty, bylo vyvezeno z území České republiky, respektive mimo Evropskou unii, a na základě toho došlo k nárokování nadměrného odpočtu DPH. Bylo dále prokázáno, že uvedená činnost byla prováděna v rámci dvou řetězců, a to jednak v posloupnosti společností XXXX– XXXX– XXXX– XXXX– XXXX a ve druhém případě pak nejprve od společností XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX a dále ke společnostem XXXX– XXXX a XXXX. Od koncových článků obou obchodních řetězců bylo zboží vyváženo do XXXX a XXXXu. Uvedených obchodů se účastnili všichni obžalovaní označení v obžalobě, přičemž tito byli uspořádání v rámci skupiny, která se vykazovala dlouhodobou činností, vnitřní hierarchií na bázi podřízenosti a nadřízenosti a stanovením funkčních kompetencí a dělbou činností, jejíž jediným cílem nebyl standardní zisk z obchodní činnosti, ale veškeré úsilí jejich členů směřovalo výhradně k získání finančních prostředků od příslušného správce daně v důsledku nárokování nadměrného odpočtu DPH. Na samém vrcholu předmětné skupiny jako iniciátoři trestné činnosti, kteří tuto řídili a zosnovali, stáli H. R. a S. E.. Vzhledem k obdobným případům lze jednoznačně uvést, že právě osoby, které stojí v hierarchii členů organizované zločinné skupiny nejvýše, jsou osobami, které se nezapojují do páchaní trestné činnosti přímo, ale snaží se, aby jejich identita zůstala skryta pro případ odhalení. Proto i v tomto případě osoby, které se nepodílely přímo na trestné činnosti v pozici jednatelů výše uvedených obchodních společností, lze označit jako ty členy, kteří stáli hierarchicky výše, než zbylí pachatelé. To platí právě o obžalovaných R. a E.. H. R. nejen, že inicioval danou trestnou činnost, ale rovněž tuto řídil, kdy zajistil pro potřeby skupiny, resp. jejich koncových článků účetní a daňovou společnost XXXX,

případně vzhledem k obeznámenosti z dřívější trestné činnosti, pro kterou byl prověřován, rovněž osobou Z. G., který vyřizoval celní náležitosti. Společně se S. E. pak zajišťovali zboží, resp. dávali pokyny k tomu, aby byly zřizovány sklady, najímání dopravci a společnosti byly evidovány u finančních úřadů s požadavkem, aby se jednalo o měsíční plátce DPH. K tomuto pak požadovali předávání dokladů k uvedeným obchodům a informace o průběhu jednání před finančními úřady. Obžalovaný R. zjevně do trestné činnosti zapojil svého švagra S. R. a zajistil též osobu, která u něj dříve pracovala, a to B. J., kdy oba dva byli představitelé právě uvedeného závěrečného článku obchodního řetězce, a to společnosti XXXXa XXXX. S. E. pak zajistil rovněž další osoby, a to A. R., který byl hodnocen jako jeho pravá ruka, a pro účely skupiny, mimo jiné, zařizoval kanceláře, v nichž se osoby zapojené do trestné činnosti scházely, aby koordinovaly svou činnost. Současně pak zapojil osoby, které znal, a to R. N. a M. L., kterým dával rovněž pokyny, či tyto řídil přes další osoby. S. E. pak dále do procesu zapojil obžalované O. K. a P. O., kterým udílel pokyny a O. K. pak dále zajistil existenci společností a osob, které za ně vystupovaly, přičemž tyto plnily pozici tzv. missing trader, tedy subjektu, který stojí na samém počátku obchodního řetězce, jenž má formálně působit jako dodavatel zboží, aby bylo možné vykázat jeho původ a vykázat daňové povinnosti, ovšem vlastní daň pak již neuhradí, nedoloží původ zboží a vzhledem k tomu, že za ně vystupují osoby v pozicích tzv. bílých koní (bezdomovci, drogově závislí, nemajetní), se stávají pro správce daně nekontaktní. Obžalovaní N., L. a O. na základě pokynů, které dostávali od obžalovaného E. či A. R. působili jako jednatelé společností XXXX, XXXX, XXXX, stejně jako zastupovali z dané pozice B. J. a S. R. koncové články řetězce společnosti XXXX a XXXX, které realizovaly vývoz zboží do zahraničí.

135. Všichni jmenovaní, kteří se nachází v postavení obžalovaných a byli zapojeni do trestné činnosti, přitom museli vědět, že se podílejí na páčání trestné činnosti, a to s ohledem na řadu okolností, které byly zcela netypické pro standardní obchodní vztahy. Ačkoliv soud nezpochybnil, že zboží existovalo, bylo uskladněno v různých prostorách a byla k němu zajištěna doprava, jednalo se ve své podstatě o ryze účelové transakce. Znaleckým zkoumáním k zajištěnému textilnímu zboží bylo jednoznačně prokázáno, že toto bylo vysoce nekvalitní a cena, která byla vykazována v rámci faktur, neodpovídala skutečnému stavu. Takovýto znak je zcela typický pro obdobnou trestnou činnost, kde dochází k výraznému nadhodnocení předmětu prodeje a koupě, který slouží jen k formálnímu prokázání pro účely kontroly správce daně či celních úřadů, avšak jinak je dané zboží bezvýznamné, samotní pachatelé o jeho další osud nejeví zájem a toto jim slouží výhradně k dosažení odpočtu DPH. Uvedené nestandardní postupy a skutečnosti pak byly vykázány jak ke společností v rámci České republiky, tak v zahraničí. Bylo poukázáno, že v rámci cílových destinací nedopovídala kvalita či cena zboží místním poměrům. Dotčených obchodů se účastnily, ač již v České republice nebo zahraničí, subjekty bez jakýchkoliv dřívějších zkušeností v daném oboru, které vznikaly jen několik málo dní před zapojení do prodeje s obratem v řádu několika stovek milionů korun. Společnosti byly zastoupeny toliko jednou osobou, a to právě obžalovanými a nedisponovaly žádnými dalšími zaměstnanci. Obžalovaní, resp. společnosti, pak nevykazovaly žádné další obchodní operace či zisky, či se jednalo v případě zahraničních subjektů dokonce o společnosti neexistující. Celá obchodní činnost, ačkoliv jak bylo uvedeno výše, obchody byly prováděny v obratu několika stovek milionů Kč, byla realizována bez existence písemných smluv, záruk a zkušeností či obchodní historie dotčených obchodníků. Obchody nesplňovaly elementární pravidla obdobného styku, a to zejména, co do popisu zboží, které bylo formulováno velice vágně, de facto znemožňujícím jeho kontrolu či bližší určení. Přeprodeje probíhaly ve velmi rychlém sledu, kdy nebylo výjimkou, že prodej a koupě dotčeného zboží proběhl mezi několika společnostmi v řádu několika dnů, či dokonce hodin. To vše s minimální marží, která opět neodpovídala jiným běžným obchodním případům. Platby za zboží pak údajně probíhaly v hotovosti, ačkoliv se jejich výši dostávaly do rozporu se zákonnými pravidly takového styku. Řada obžalovaných však potvrdila naprostou fiktivnost takových plateb., Za situace, kdy nebylo placeno a byly vykazovány velké dluhy mezi obchodními partnery, dodávky i

přesto pokračovaly a následně dluhy nebyly nikým vymáhány. Vše směřovalo výhradně k tomu, aby docházelo k uplatňování nadměrných odpočtů DPH, kdy platby ze strany finančního úřadu byly zasílány na účet, který evidoval čistě takovéto příjmy a žádné jiné, aby finanční zdroje byly bezprostředně po připsání na účet hotovostně vybrány a poskytnuty iniciátorům trestné činnosti. Po ukončení protiprávního jednání byly dotčené společnosti převedeny na jiné subjekty, či přestaly vykazovat jakoukoliv činnost. Bylo též poukázáno, že pouze s výjimkou S. R. měli všichni obžalovaní již dřívější zkušenosti s obdobnou trestnou činností majetkové či daňové povahy, kdy za tuto byly pravomocně či nepravomocně odsouzeni (E., O., J., R., L., N.) či minimálně z této podezřelí (R.). S ohledem na danou skutečnost proto soud nemohl dojít k jinému závěru než, že všichni obžalovaní se dopouštěli jednání, jehož jediným cílem bylo rychlé a formální přeprodání výrazně nadhodnoceného zboží a jeho vývoz do ciziny tak, aby byla znemožněna jeho kontrola a naopak, aby došlo k neoprávněnému uplatnění nároku na odpočet DPH, který byl poskytnut, vybrán a představoval profit všech zúčastněných.

136. Stejně jako se nalézací soud ztotožnil s názorem státního zástupce při prokazování skutkového děje, učinil tak rovněž ve vztahu k právní kvalifikaci, kterou obžaloba spatřovala v naplnění znaků skutkových podstat zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny a dále zločinu účasti na organizované zločinecké skupině. Za klíčové je třeba vymezit právě pojem organizované zločinecké skupiny, kterou trestní zákoník (§ 129) rozumí společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, rozdělením funkcí a dělbu činností, která je zaměřena na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti. V daném směru je pak organizovaná zločinecká skupina odlišována od organizované skupiny ve smyslu přitěžující okolnosti § 42 písm. o) trestního zákoníku. Organizovaná zločinecká skupina musí být společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, u kterého nepostačuje pouhá dělba úkolů mezi jeho jednotlivé členy, ale je třeba, aby se jednalo o společenství relativně stálé, kde dělba funkcí a činností je učiněna s ohledem na vnitřní organizační strukturu takového uskupení a toto je pak zaměřeno na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti. Daná soustavnost je přitom smyslem a podstatou existence organizované zločinecké skupiny. Je třeba jí chápat nepřetržitou, pravidelnou či opakovanou protiprávní činnost, ovšem na druhé straně není třeba, aby takováto soustavnost byla dána ke každému členu uvedené skupiny, ale postačuje, aby tuto úmyslnou, soustavnou činnost vyvíjela skupina jako celek.
137. Pokud soud pořadí výše uvedené znaky skutkovým okolnostem případu, je třeba zdůraznit, že pro spáchaní projednávané trestné činnosti bylo zahájeno trestní stíhání vůči osmi osobám, přičemž v rámci dokazování soud konstatoval existenci podstatně většího množství dalších osob, které se na trestné činnosti podílely, zejména v pozici tzv. bílých koní. Nyní projednávaná trestná činnost zahrnovala období více než dvou let, po které docházelo ze strany organizátorů trestné činnosti k oslovování dalších spolupachatelů, najímání bílých koní, vyřizování společností, ať již v postavení missing trader, či které zastupovali jednotliví obžalovaní, coby článků fakturačního řetězce, zajišťování skladů, dopravců a samotného zboží, zajišťování firem, které poskytovaly účetní, daňové a celní služby, pronajímání kancelářských prostor za účelem schůzek pachatelů, zřizování bankovních kont, činěním účelových vkladů, vyplňováním fakturační jakož i další dokumentace ke zboží, podáváním daňových příznání, objednávaním vývozní dopravy, výběrům vyplacených odpočtů DPH, rozdělováním finančních odměn mezi jednotlivé pachatele či účasti na jednání před orgány státní správy, kde docházelo k zastírání trestné činnosti a potvrzování účelově vedených obchodů. Je zcela evidentní, že výše uvedené úkony si vyžadovaly, jednak důslednou koordinaci osob, které se na trestné činnosti podílely a vyvíjení aktivit, jež lze označit téměř za každodenní. Soud proto nemá jakýchkoliv pochyb, že v případě nyní projednávané trestné činnosti byla dána, jak existence vícero osob, tak soustavné páchání úmyslné trestné činnosti, kdy jednotliví obžalovaní jednoznačně věděli, že veškeré obchodní transakce jsou činěny

účelově a jejich vlastním smyslem je toliko vzbudit zdání regulérních obchodů a především s poukazem na vývoz zboží mimo území České republiky, získání nadměrného odpočtu DPH.

138. Soud připomíná, že takto vytvořená skupina měla svou vnitřní, hierarchicky tvořenou strukturu, v jejímž čele stál H. R., případně na stejné úrovni či v nepárné podřízenosti vůči němu vystupoval S. E.. Za pravou ruku posledně jmenovaného byl označen A. R. a v následném nižším stupni se nacházeli O. K. a následně M. L., R. N., B. J. a P. O.. Osoba S. R. pak vykazovala specifické postavení, který byl pro svůj příbuzenský poměr podřízen přímo svému švagrovi H. R.. Je však nutno doplnit, že daná forma podřízenosti a nadřízenosti neznamená, že níže postavené osoby byly jakkoliv omezeny na své svobodné vůli či v závislé pozici vůči svým nadřízeným. Všichni obžalovaní se na trestné činnosti podíleli zcela dobrovolně, jednajíc ze ziskuchtivosti, neboť daná činnost nabízela relativně snadný a vysoký, byť nelegální, příjem. Na samém spodním stupni osob zapojených do páchaní trestné činnosti se pak nacházely osoby v postavení tzv. bílých koní, mezi které lze zařadit např. J. P., L. Š., R. Š., V. Š., D. S., P. Š., Z. P., K. K. či L. M. (L.). Posledně dva jmenovaní přitom v dané skupině měli výraznější postavení, kdy tvořili jakýsi mezičlánek mezi bílými koňmi a nyní obžalovanými osobami, kdy soud tento závěr činí především na základě vyjádření O. K. o tom, že jmenovaní věděli o podstatě svého jednání, uvědomovali si rizika a na trestné činnosti se tak podíleli rovněž zcela vědomě.
139. Jednotliví členové organizované skupiny pak měli mezi sebou rozděleny funkce a činnosti, kterými přispívali k páchaní trestné činnosti, a to opět počínaje od vůdčích rolí H. R. a S. E., kteří zajišťovali účast dalších osob (R., R., J., O.), vymysleli celý mechanismus páchaní trestné činnosti, k tomuto zajistili vstupní finanční prostředky pro pronájem skladů, kanceláří a nákup zboží, udíleli pokyny k zajištění obchodních společností, jejich provázanosti, určovali za tímto způsobem jejich poslušnost, zajistili osoby poskytující daňové, účetní a celní služby, vyřizovali záležitosti týkající se vývozu zboží a instruovali osoby ohledně podávání daňových přiznání, výběru poskytnutých vratek DPH, jejich výběry a následné přerozdělování zisku mezi jednotlivé pachatelé. Níže postavené články prováděly jednotlivé fakturační případy, řídily se pokyny na zřizování bankovních kont, podávání daňových přiznání, najímání dopravců a zajišťování dalších osob v rámci organizační struktury. Nejnižší postavení členové skupiny pak za drobnou úplatu přepisovali na své osoby obchodní společnosti, za tyto formálně podepisovali příslušnou dokumentaci či byli účastníky jednání před finančními úřady. Výše uvedený přehled je pouze stručným popisem dělby činnosti a funkcí, kdy v podrobnostech nalézací soud odkazuje na výrokovou část tohoto rozsudku, v němž jsou jednotlivé funkce vymezeny ke každému z obžalovaných.
140. V neposlední řadě soud připomíná, že i přes existenci dvou obchodních řetězců, tyto byly propojeny, jednak obžalovanými, kteří stáli na samém vrcholu organizované zločinecké skupiny, tedy H. R. a S. E., kteří pokyny udíleli jednotně ve vztahu k oběma fakturačním řetězcům, jejichž způsob páchaní trestné činnosti byl shodný. Současně pak především H. R., coby vůdčí osoba celé skupiny, měl zásadní vliv na oba koncové články obou řetězců, a to společnosti XXXX a XXXX, které ovládal prostřednictvím svého pracovníka B. J. či švagra S. R. a vykonával tak stěžejní kontrolu nad subjekty, jimž plynuly zisky v podobě plateb za odpočty DPH. Současně byly oba fakturační řetězce propojeny nejen osobami některých dalších obžalovaných (K. či N.), ale též osobami stojícími na nižších stupních celé skupiny (typicky L.). Dále pak společnosti, které prezentovaly vývoz zboží z České republiky, byly zastoupeny shodnými osobami, které vyřizovaly administrativní záležitosti v podobě vedení účetnictví a daňové agendy (společnost XXXX) či poskytovaly v tomto směru celní služby (Z. G.). Na jednání obžalovaných v obou řetězcích proto nelze p.řížet jako na dva odlišné případy protiprávního jednání, ale jako na ucelenou organizovanou trestnou činnost.

141. Soud rovněž dospěl k přesvědčení, že všichni obžalovaní nejen, že věděli o podstatě své činnosti, tedy úmyslně vyvíjeli činnost s cílem získání vylákat výhodu na dani a současně si byli vědomi, že se takového jednání dopouštějí právě jako členové organizované zločinecké skupiny. Každý z obžalovaných byl přitom obeznámen s existencí dalších osob (dle zákonných znaků minimálně dvou jiných osob, soud však má za jednoznačně prokázané, že se jednalo o daleko větší počet), které se na trestné činnosti podílí a způsobu, kterým tak činí. Kromě H. R. a S. E., jež rozhodně znali celou organizační strukturu (potažmo byt' nemuseli znát osobně či jmenovitě nejnižší články skupiny, jejich existence si však byli vědomi), pak vzhledem k předchozím vztahům, ať již obchodního, či osobního charakteru, byli navzájem seznámeni s působením ve skupině A. R., M. L., R. N. a O. K., stejně jako A. R., B. J., P. O. a S. R., kdy všichni shora uvedení se znali se S. E. a celá tato skupina se rovněž scházela při různých společenských či přátelských akcích, jako byly oslavy narozenin, návštěvy restauračních zařízení či společné dovolené. Tyto soud nepovažuje za jakkoliv nahodilá setkání, ale jako výsledek jejich úzké spolupráce při páchání trestné činnosti. Nelze opomenout, že řada z těchto obžalovaných (L., N., J., T., O. a J.) byli v minulosti buď pravomocně odsouzeni pro takřka shodnou činnost daňové povahy, přičemž obžalovaní L., N. a K. uvedli, že tato byla dána do souvislosti s prací pro S. E., potažmo pro takovéto protiprávní jednání byli minimálně trestně stíhani (R. společně s E.), vyslýcháni jako svědci (A. R. ve vztahu k R. a E.) či nepravomocně odsouzeni (O.). Je tedy patrné, že nyní projednávaná trestná činnost byla pouze pověstnou špičkou ledovce a soud nepochybuje o tom, že předmětná skupina se dopouštěla daleko rozsáhlejšího protiprávního jednání, které se však nepodařilo rozkrýt, a to buď pro nezajištění zboží, které bylo obchodními aktivitami dotčeno a nebyla tak možnost stanovit jeho skutečnou cenu, případně k tomuto docházelo i napojením na orgány státní moci a úniky informací, jak o tom hovořil státní zástupce. Závěrem pak soud připomíná svůj poznatek, který je rovněž typický pro daný druh trestné činnosti spočívající v tom, že vrcholné články organizované zločinecké skupiny se snaží zůstat v pozadí všech aktivit a trestnou činnost toliko řídí prostřednictvím jiných osob. Ne jinak tomu bylo i v daném případě, kdy právě H. R. byl člověkem, který skutečně nemusel být některým obžalovaným znám, resp. o něm měli pouze obecnější informace, že stojí za celou trestnou činností a on sám se pak omezoval na kontakty se svými nejbližšími (J., E. a R.). Obdobně i S. E. a A. R., potažmo O. K., nefigurovali v žádných společnostech, které byly dohledatelné, ať již orgány činnými v trestním řízení či orgány finanční správy, ale pouze koordinovali činnost nižších členů. I tato skutečnost proto vypovídá o velmi zpracované vnitřní struktuře celé organizované zločinecké skupiny a jejím fungování.
142. Soud tedy uzavírá, že všichni obžalovaní jako členové organizované zločinecké skupiny vylákali výhodu na dani, spáchali takový čin nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, kdy B. J., M. L., A. R. a O. K. daným jednáním způsobili škodu ve výši 334 191 000 Kč, S. R. ve výši 136 318 218,90 Kč a obžalovaní H. R., S. E. a R. N. spáchali škodu v souhrnné výši 470 509 218,90 Kč. Současně H. R., S. E. a S. R. se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani, spáchání takového činu nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu a tohoto jednání se dopustili v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, neboť svým jednáním nárokovali výhodu na DPH ve výši 12 474 313,20 Kč, avšak k jejímu vyplacení nedošlo. Z daného hlediska je tedy zcela jednoznačně naplněn znak škody velkého rozsahu, kterou se v intencích § 138 odst. 1 trestního zákona rozumí škoda dosahující nejméně částky 5 000 000 Kč. Současně se všichni obžalovaní účastnili činnosti organizované zločinecké skupiny a H. R. a S. E. tuto též založili. Svým jednáním se tedy, jak po stránce objektivní, tak subjektivní, dopustili spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž H. R., S. E. a S. R. danou trestnou činnost spáchali dílem dokonáním a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Dále pak se všichni obžalovaní dopustili zločinu účasti na organizované zločinecké

skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, obžalovaní H. R. a S. E. též podle § 361 odst. 1 alinea první trestního zákoníku.

143. Z hlediska zavinění soud nemá žádných pochybností, že všichni obžalovaní věděli, že svým jednáním mohou způsobit porušení zákonem chráněných zájmů, které představují zájem státu na správném vyměření daně a dále zájem na ochraně společnosti před organizovaným zločinem a tento zájem porušit chtěli. Obžalovaní tedy jednali v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
144. Soud doplňuje, že dokazování provedl způsobem, proti němuž procesní strany nevznesly žádných námitek ani návrhů na doplnění dokazování. Výjimkou v tomto směru byla toliko obhajoba obžalovaných H. R. a S. R., proti nimž bylo vedeno řízení jako proti uprchlým, a které v rámci trestního řízení zastupoval na základě plné moci obhájce JUDr. Michael Bartončík, Ph.D. V prvé řadě bylo poukázáno na vhodnost psychiatricko-psychologického znaleckého zkoumání osoby S. E., a to ohledně jeho osobnosti, o které hovořili někteří spoluobžalovaní a možných skutečnostech, které by měly vliv na obsah jeho výpovědi (zneužívání návykových látek, agresivita, psychotické chování, věrohodnost). Ve spojení s tím pak též bylo navrženo zkoumání mobilního telefonu spoluobžalovaného O., resp. komunikace, kterou vedl právě s E.. Obhájce dále již v průběhu hlavního líčení navrhl, aby mu soud umožnil výslech jeho klientů, který by provedl osobně v XXXX, kam byl připraven odcestovat, avšak z důvodu pandemické situace COVID-19 z cesty sešlo. Dále soud připomíná návrh obhájce (č. l. 10237), prezentovaný u hlavního líčení dne 13. 5. 2020, kdy již po začátku hlavního líčení avizoval směrem k předsedovi senátu, že by z jeho strany mohlo pro zastupování, jak H. R., tak S. R., dojít ke kolizi. Toto odůvodnil tím, že v okamžiku, kdy se začínají v rámci dokazování objevovat určité vztahové záležitosti, se obává, aby nedošlo ke kolizi mezi jeho klienty. Tuto skutečnost, resp. námitku rovněž obhájce zopakoval v rámci hlavního líčení dne 23. 6. 2020 (č. l. 10444 verte – 10445). Jmenovaný poukázal na potencionální možnost, kdy pokud by se jeden z jeho klientů chtěl doznat, čímž by usvědčoval i druhého obžalovaného, dostával by se tento druhý do kolize, protože by obhájce nemohl postupovat proti zájmům jednoho z nich. Vzhledem ke skutečnosti, že soud se s danými námitkami neztotožnil, stejně jako nepřistoupil k návrhu obhájce, aby tento osobně vyslechl obžalované R. a R. v místě jejich stávajícího pobytu, ve své závěrečné řeči JUDr. Bartončík provedl toliko časovou rekapitulaci trestního řízení a zdůraznil, že v jeho případě se v žádném případě nejedná o závěrečnou řeč, neboť mu nebylo umožněno se seznámit s obhajovacími verzemi jeho klientů ani vyřešit otázku, která mu byla opakovaně naznačena ohledně možné kolize, byť vzhledem k zachování mlčenlivosti nemůže označit kým. Podle jeho názoru, ačkoliv soud vede řízení proti uprchlým ve smyslu § 302 a následující trestního řádu, nezjistil, zda jmenovaný R. a R. nemají vůli dostavit se k soudnímu líčení. Obhájce je přitom v e-mailovém kontaktu s H. R. a obhájce nabízel možnost, která se shoduje se stanoviskem Nejvyššího státního zástupce, že sám osobně provede v zahraničí výslech obžalovaných. Má za to, že ve vztahu k oběma obžalovaným bylo shora uvedeným postupem porušeno jejich právo na obhajobu a on sám, byť si je vědom, že podle zákona mu jako obhájci v řízení proti uprchlým náleží práva obžalovaného, nemůže k věci ničeho uvést a své konstatování může formálně omezit jen na to, že důkazy, které byly provedeny, nepodporují verzi obžaloby.
145. Nalézací soud k výše uvedenému konstatuje následující. Pokud se týká doplnění dokazování o znalecké zkoumání obžalovaného S. E. (k tomuto návrhu se připojila též obhájkyň obžalovaného B. J.), jakož i zaobírání se otázkou komunikace, kterou E. vedl s P. O., a jež má potvrzovat jeho chování vůči dalším osobám, případně vyvíjení nátlaku na ně, s tímto postupem se soud neztotožnil. Již výše zdůraznil, že výpověď obžalovaného E. má za věrohodnou a jsoucí ve shodě s dalšími provedenými důkazy. V tomto směru soud připomíná nejen výpověď O. K., ale v podstatě veškeré své úvahy, na základě nichž dospěl k přesvědčení, že všichni obžalovaní

jednali při páchání trestné činnosti zcela svobodně, bez užití psychického či fyzického násilí vůči nim, ale naopak ze ziskuchtivosti nad snadným získáním vysokých finančních příjmů. Lze připustit, že jsou dána vyjádření vícero osob (N., L., J., K., O.) o tom, že S. E. se choval arogantně či dokonce jistým způsobem agresivně, zejména poté, co chtěli spoluobžalovaní s trestnou činností údajně skončit. Takový poznatek v prvé řadě sám o sobě neříká nic o tom, že by taková agresivita E. stála na počátku trestné činnosti a daný fakt tedy jen potvrzuje názor o naprosté dobrovolnosti obžalovaných při účasti na trestné činnosti. Naopak jsou dány poznatky, že např. vůči K. se, nikoliv agresivně, ale spíše sprostě, chovali nejen E., ale též B. J. (výpověď L. M.). Dále též v podstatě všichni obžalovaní, kteří danou agresivitu tvrdili, byli v minulosti soudně trestáni, a to bez prokázané účasti obžalovaného E.. Jejich nynější výpověď proto soud chápe pouze jako snahu účelově snížit své zavinění s poukazem na údajný, a dle soudu nepodložený, nátlak jiné osoby. Ostatně, je-li takový návrh činěn ze strany obhájce obžalovaných R. a R., soud jej považuje za nedůvodný vzhledem k jejich postavení v rámci organizované skupiny. Byl to právě H. R., kdo byl soudem označen za hlavního organizátora trestné činnosti, přičemž E. byl maximálně ve shodném postavení jako on, či dokonce mu lehce podřízen. Je tedy zcela nelogické, aby vůči R. byl jakýkoliv nátlak vyvíjen, stejně jako by tento soud nedovodil ve vztahu k obžalovanému R., jenž vzhledem k příbuzenskému poměru byl vázán právě na H. R.. K otázce věrohodnosti S. E. se soud již rovněž vyjádřil, stejně jako nemá za prokázané (opět s ohledem na výpověď O. K.), že E. měl výrazněji zneužívat návykové látky či trpět např. duševní poruchou, které by měla vliv na jeho chování. K posledně uvedenému nejsou ostatně žádné další validní poznatky. Znalecké zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie obžalovaného E. tedy soud považuje za neodůvodněné.

146. Rovněž komunikace, kterou E. vedl s P. O., a jež byla posledně jmenovaným doložena ve formě tzv. printscreenů z mobilního telefonu P. O. (č. l. 10448a – 10448d) je zcela bez kontextu k projednávané věci. Předně není nikterak verifikováno, že se nejedná o jakkoliv upravené záznamy písemných zpráv, ať již, co do data pořízení, či obsahu. Ale i pokud soud připustí jejich pravost, obsahují toliko vyhrocenější konverzaci obžalovaných O. a E., která obsahově nikterak není spojena s nyní projednávanou věcí a zejména její časové zařazení spadá až do období šesti let po ukončení trestné činnosti. V mezidobí tak mohlo dojít ke změně vztahů mezi obžalovanými, stejně jako tato se může týkat např. další trestní věci označené jako „XXXX“, v níž oba v pozici spolupracujících obviněných vystupují. Obsah konverzace pak soud nikterak nepřeceňuje, když tento lze označit jakou vzájemně vyhrocený a vulgární. S poukazem na závěry, které k osobě S. E. a jeho výpovědi učinil soud výše, proto ani návrh na další zkoumání telefonu P. O. a komunikace v něm obsažené nepovažuje za důvodný.
147. Dále též podle názoru nalézacího soudu došlo ke splnění veškerých podmínek, aby v případě obžalovaných H. R. a S. R. vedl řízení proti jejich osobám jako proti uprchlým podle § 302 a násl. trestního řádu. Oba jmenovaní jsou osobami, které již od přípravné fáze trestního řízení nebyly dostupné pro orgány v něm činné, kdy jak bylo uvedeno výše, S. R. byl sice vyslechnut v postavení obviněného a omezil se na stručné vyjádření, H. R. dokonce toliko podal vysvětlení před policejním orgánem, aby následně komunikoval s policií jen přes e-mail a následně již vůbec. V návaznosti na to bylo provedeno šetření k pobytu (č. l. 583-594, 621-628), kdy bylo zjištěno, že na známých adresách v ČR, na nichž se dříve zdržovali, obžalovaní dlouhodobě nebydlí a k oběma byla zjištěna informace, že odcestovali do zahraničí. V návaznosti na to byly vydány příkazy k zatčení, resp. evropský zatýkácí rozkaz (č. l. 600-601, 604-619, 10203). Rovněž nalézací soud aktualizoval dotazem na Policii ČR informace k oběma jmenovaným (č. l. 10116, 10119), přičemž bylo zopakováno, že na všech adresách, které k obžalovaným jsou známy, se žádný z nich nezdržuje a zjištěné telefonní kontakty jsou nedostupné. Za dané situace proto soud má za jednoznačně prokázané, že obžalovaní H. R. a S. R. se vědomě a dlouhodobě vyhýbají kontaktům s orgány činnými v trestním řízení, právě v návaznosti na projednávanou věc a možný postih,

který jim hrozí v podobě citelného trestu odnětí svobody. Ostatně, jak vyplynulo z výpovědi samotného obhájce JUDr. Bartončíka, resp. i některých obžalovaných, H. R. a S. R., prokazatelně pobývají mimo území ČR, a to v XXXX, případně též v XXXXu. Skutečnost, že obžalovaní jsou v kontaktu se svým obhájcem přitom na postupu nalézacího soudu ničeho nemění, neboť podmínkou konání řízení proti uprchlému není skutečnost, že pobyt obviněného není vůbec znám. Za podstatné je třeba považovat fakt, že daná osoba se vyhýbá komunikaci s orgány činnými trestním řízení v tom smyslu, že tyto nejsou schopny konstantně zajistit její účast při provádění úkonů trestního řízení či doručovat této písemnosti. Fakt, že soud má určité povědomí o místě pobytu obžalovaných je irelevantní, jestliže tito nekomunikují, nejsou ochotni se dostavit k hlavnímu líčení či není dána jiná možnost zajištění jejich účasti na něm. Ničeho na tom nemění skutečnost, že jmenovaní jsou v písemném či telefonickém kontaktu se svým obhájcem, kterého si zvolili, neboť k takové osobě evidentně mají vztah z titulu svých obhajovacích práv.

148. Nalézací soud rovněž připomíná, že ještě před ukončením dokazování ve věci předseda senátu operativně kontaktoval telefonicky Ministerstvo zahraničních věcí ČR a Ministerstvo spravedlnosti ČR (č. l. 10444 verte), ohledně možnosti na realizování právní pomoci v podobě dožádání na výslech obžalovaných do XXXX, které jako destinaci, v níž se nacházejí, označil jejich obhájce. Kromě aktuálního problému s pandemickou situací COVID-19, která ochromila cestování nejen v rámci Evropské unie, ale i dalších států na světě, bylo pracovníky oslovených úřadů zdůrazněno, že XXXX jsou destinací, kde je jakýkoliv výslech prostřednictvím alternativních způsobů obrazovaného a zvukového přenosu (Skype, WhatsApp, Viber apod.), nerealizovatelný. Rovněž bylo konstatováno, že ambasáda, která se nachází v Abú Dhabí, tedy jiném Emirátu, než je XXXX, není technicky vybavena k tomu, aby zajistila videokonferenční přenos. Bylo zdůrazněno, že XXXX jsou destinací, která daný postup neumožňuje a jediný způsob provedení výslechu jiné osoby je možný pouze a jen prostřednictvím mezinárodní právní pomoci, která je opřena o mezinárodní smlouvy k tomu určené. Jestliže však nejsou známy konkrétní informace o místě pobytu, je již a priori takový postup neuskutečnitelný, stejně jako byl učiněn poznatek již v přípravném řízení, že obdobná právní pomoc směrem právě do XXXX zůstala bez odezvy. Ostatně v tomto ohledu může i předseda senátu, v pozici kontaktního bodu Evropské justiční sítě, do níž byl jmenován ministrem spravedlnosti zdůraznit, že mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech je obecně směrem k arabským destinacím vždy vysoce problematická, časově náročná a bez záruky na pozitivní vyřízení.
149. Je tedy třeba uzavřít, že soud nedisponuje žádným nástrojem, který by mu umožnil, i s ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti trestního řízení, realizovat dosažení výslechu obžalovaných, kteří se nachází v XXXX, a to na neznámé adrese. Bylo tedy přistoupeno k postupu podle § 302 trestního řádu, kdy obžalovaní si již v průběhu přípravného řízení zvolili jako svého obhájce shodně JUDr. Michaela Bartončíka, Ph.D. Tomuto byla přiznána veškerá práva jako má obviněný v trestním řízení (§ 304 odst. 1 trestního řádu), a to včetně možnosti vyjadřovat se k věci jako takové, v řízení provedeným důkazům, závěrečné řeči i práva posledního slova. Jestliže obhájce deklaroval v rámci procesní fáze závěrečných řečí po ukončení dokazování, že jeho vyjádření nepředstavuje závěrečnou řeč žádného z jím zastoupených obžalovaných, nalézací soud připomíná, že závěrečná řeč, stejně jako institut posledního slova (§ 217 trestního řádu) představují toliko právo, nikoliv povinnost obžalovaného k takovému postupu, a proto i pokud není závěrečná řeč a poslední slovo ze strany obžalovaného, potažmo obhájce, který tyto zastupuje, realizováno, nelze na danou skutečnost p.ízet jako na vadu trestního řízení.
150. Pokud se týká návrhů obhájce, aby sám provedl výslech obou obžalovaných, pak soud připomíná, že trestní stíhání obžalovaných bylo zahájeno v roce 2017, přičemž po celou jeho dobu byli obžalovaní R. a R. zastoupeni JUDr. Bartončíkem. Jestliže neakceptovali výzvy a předvolání policie, aby se dostavili k výslechu, obhájce měl dostatečný prostor, téměř tři let, k tomu, aby se

svými klienty sešel, probral s nimi osobně jejich stanovisko a strategii obhajoby, aby o to více, jestliže s nimi byl také v telefonickém a písemném kontaktu. Ostatně soud má za to, že pokud obhájce poukázal na své letité zkušenosti, k tomuto skutečně přistoupil a jeho tvrzení o znemožnění kontaktu v důsledku pandemické situace, která nastala až od března roku 2020, je ryze účelové. Ostatně, jak již bylo poukázáno výše, XXXX jsou zemí, která je zcela odlišného právního systému a nepřipouští žádný jiný způsob provedení výslechu osoby, než cestou mezinárodní právní pomoci, byť na takováto dožádání současně nereaguje. Nelze si proto představit, jaký význam by v tomto trestním řízení mohla mít výpověď učiněná obžalovaným toliko ve vztahu k jeho obhájci, byť by tento obžalovaného poučil v intencích trestního řádu, kdy na takovýto postup by mohlo být soudem P.řzeno ryze jako na vyjádření či stanovisko obžalovaného. K tomuto pak rozhodně není třeba osobního setkání obhájce s obžalovaným, přičemž v současné době, kdy i běžná technologie v rámci mobilních telefonů či výpočetní techniky umožňuje velmi kvalitní přenos obrazu a zvuku na velké vzdálenosti, bylo zcela na místě, aby daný kontakt probíhal právě tímto způsobem, či obžalovaní mohli obhájci, potažmo soudu, o to více, že jsou si vědomi probíhajícího trestního řízení, takovéto vyjádření zaslat písemnou formou.

151. V neposlední řadě soud neakceptoval rovněž námitku o případné kolizi, která by mohla nastat mezi oběma obžalovanými a jejich zastoupení shodným obhájcem. V průběhu hlavního líčení JUDr. Bartončík nekonstatoval žádné konkrétní skutečnosti, které by tomu měly nasvědčovat a omezil se pouze na neurčité sdělení, že takovouto informaci má od zdroje, který pro zachování mlčenlivosti nemůže specifikovat. Nalézací soud připomíná, že obžalovaní R. a R., jsou příbuzensky spojeni a v rámci dokazování soud dospěl k přesvědčení, že oba působili v těsné návaznosti, kdy R. R. obsadil, jakožto rodinného příslušníka, k němuž měl důvěru, právě do pozice jednatele jedné ze dvou společností, kterým plynuly zisky z nadměrného odpočtu DPH. Již pro tuto skutečnosti proto má za to, že mezi obžalovanými panovalo pouto důvěry a není možné z tohoto dovozovat jakoukoliv kolizi, o níž hovořil obhájce. Jím uváděné námitky jsou ryze hypotetické a soud nemůže než tyto označit za účelové. Ačkoliv ustanovení § 37a odst. 2 trestního řádu předvídá možnost vyloučení advokáta jako zvoleného obhájce, jestliže tento vykonává obhajobu dvou nebo více spoluobviněných, jejichž zájmy si v trestním řízení odporují, je na místě zdůraznit, že takový postup je namístě při existenci fakticky doložitelných okolností, nikoliv pokud daná kolize může nastat, ale doposud se tak nestalo. Ostatně pokud by k takovému postupu ze strany soudu došlo, nemohl by JUDr. Bartončík – jak sám navrhoval – vykonávat obhajobu toliko jednoho ze zbývajících obžalovaných, ale nebyl by oprávněn zastupovat žádného z nich (§ 37a odst. 2, věta druhá trestního řádu). Jak již bylo uvedeno, trestní řízení probíhá po dobu několika let, oba obžalovaní jsou s ním obeznámeni a soud nepochybuje, že pokud by se takováto kolize objevila, byla by neprodleně oznámena JUDr. Bartončíkovi, který je se jmenovanými v minimálně písemném kontaktu. Soud současně nepochybuje, že i kdyby do budoucna takováto situace nastala, s poukazem právě na závěr tohoto soudu a jeho vypořádání se s námitkami obhajoby, jednalo by se o postup účelový ve snaze zpochybnit procesní způsob vedení trestního řízení.
152. S ohledem na výše řečené proto soud neakceptoval návrhy na doplnění dokazování, ani námitky, uplatněné ze strany obhájce obžalovaných R. a R.. Pro připomenutí pak uvádí, že žádné další námitky, ani návrhy na doplnění dokazování nebyly ze strany procesních stran u hlavního líčení učiněny. Soud při svých závěrech o vině obžalovaných vycházel z výše uvedených důkazů, které hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvisl.tech. Pro úplnost pak dodává, že z dalších provedených důkazů nebyly zjištěny žádné adekvátní poznatky, jež by bylo záhodno v odůvodnění tohoto rozsudku dále rozvádět.

153. Při rozhodování o druhu a výměře uložené sankce soud přihlédl ke všem skutečnostem uvedeným v § 38 a § 39 trestního zákoníku. V první řadě soud musí poukázat na určité shodné okolnosti, které byly dány v rámci rozhodování o trestu u všech obžalovaných. Vzhledem k právní kvalifikaci, kdy všichni jmenovaní byli uznáni vinnými zločinem účasti na organizované zločinecké skupině, jakož i zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, bylo na místě ukládat trest úhrnný podle pravidel stanovených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, resp. v případě obžalovaných J., E., L., N. a K., u kterých byl ukládán trest souhrnný, podle zásad v § 43 odst. 2 trestního zákoníku. U všech obžalovaných tak bylo na místě postupovat podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejprísněji trestný, jímž byl právě nyní konstatovaný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, který obžalovaní spáchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. Ačkoliv primárně kvalifikovaná skutková podstata zločinu podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku vymezuje rozsah trestní sazby od 5 do 10 let odnětí svobody, nalézací soud postupoval ve spojení s ustanovením § 108 trestního zákoníku, podle něhož při ukládání trestu odnětí svobody pachateli trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny, se u tohoto horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody stanovená v trestním zákoně zvyšuje o 1/3 a takovému pachateli se ukládá trest odnětí svobody v horní polovině takto stanovené trestní sazby, nejsou-li zároveň splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 trestního zákoníku. Při takovéto konstrukci tedy pro obžalované trestní sazba vymezena v rozpětí od 5 let do 13 let a 4 měsíců, přičemž u obžalovaných, na které se nevztahovalo ustanovení pro mimořádné snížení odnětí svobody, byl soud zavázán trest odnětí svobody ukládat v horní polovině takto nově stanovené trestní sazby, tedy od 9 let a 2 měsíců výše.
154. Souhrnně ke všem obžalovaným je třeba též uvést, že v případě přitěžujících okolností byla na jejich straně dána dlouhodobost páčání trestné činnosti a frekvence s jakou tak činili a bylo též třeba zohlednit výši škody, kterou svým ziskuchtivých jednáním způsobili, a jež dosahovala řádově stovek milionů Kč, čímž výrazně přesáhla dolní hranici škody velkého rozsahu, kterou se v intencích § 138 odst. 1 trestního zákoníku rozumí škoda dosahující nejméně částky 5 milionů Kč. Pouze pro úplnost nalézací soud doplňuje, že ačkoliv v mezidobí po vyhlášení rozhodnutí, došlo k novelizaci trestního zákoníku, a to i v rámci změny hranice škody velkého rozsahu, za kterou je nově třeba považovat částku nejméně 10 milionů Kč (§ 138 odst. 1 písm. e/ trestního zákoníku účinného od 1. 10. 2020), ani takováto změna, vzhledem k rozsahu trestné činnosti obžalovaných, by na závěrech nalézacího soudu ničeho neměnila. Trestná činnost obžalovaných, kteří se jednání dopouštěli jako členové organizované zločinecké skupiny, její dlouhodobost a rozsah oproti jiným obdobným trestným činům představuje enormní případ protiprávního jednání, u kterého nelze, než – je-li současně dána absence výraznějších polehčujících okolností, či se nejedná o případ aplikace postupu podle § 58 trestního zákoníku - ukládat citelné sankce odnětí svobody při horní hranici trestní sazby. Ačkoliv i mezi jednotlivými obžalovanými bylo možno dohledat určité rozdíly, co do výše způsobené škody, kdy na jedné straně nejnížší škodu vykázalo jednání obžalovaného S. R. ve výši více než 136 milionů Kč a na druhé straně jednání obžalovaných H. R., S. E. a R. N., jejichž jednání vedlo ke škodě přesahující 470 milionů Kč, pak i tato skutečnost sice do jisté míry byla zohledněna v rámci uloženého trestu, byť i nejnížší vykázaná škoda ve vztahu ke S. R. je stále tak výrazného rozsahu, že soud nemohl ukládat jakkoliv nižší tresty, než které jsou rozvedeny níže.
155. Ve vztahu ke všem obžalovaným se soud ztotožnil s návrhem státního zástupce na uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva. Podmínkou takového

postupu podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku je, aby se pachatel dopustil trestného činu v souvislosti s touto činností. U obžalovaných R., J., L. a N. nebylo žádných pochyb, že trestné činnosti se dopouštěli jako jednatelé společností s ručením omezeným, které byly zapojeny do fakturačního řetězce, který byl zřízen právě za účelem výsledného vylákání nadměrného odpočtu DPH. Právě existence takovýchto obchodních společností přitom byla klíčová pro umožnění pachatelům deklarovat vzájemné nákupy a prodeje nadhodnoceného zboží a jeho vývoz do zahraničí, který jim umožnil vylákat výhodu na dani. Další obžalovaní R., R., E. a K., sice žádnou ze zapojených společností formálně nezastupovali, ovšem fakticky se podíleli na jejich řízení, byli si vědomi úlohy takového subjektu a svou protiprávní činnost vědomě směřovali k jejímu provozování, ať již pokyny k jejímu vlastnímu zřízení, poskytováním financí na její chod, zařizováním kancelářských prostor a skladů či služeb, které byly společnosti poskytovány (účetní, daňové, celní), jakož i pokyny jednotlivým jednatelům, jak se společností nakládat v rámci páčání trestné činnosti. I takovouto formu páčání trestné činnosti, jež odpovídá faktickému řízení a zastupování obchodní společnosti, má proto nalézací soud za jsoucí v přímé souvislosti s činností, ať už řídicích orgánů zastupujících obchodní korporace či subjektů, které k tomu byly zmocněny. Soud proto uložil všem obžalovaným trest zákazu činnosti ve shora uvedeném rozsahu, a to na maximální zákonem umožněnou dobu, tedy v délce 10 let, když tato výměra plně odráží závažnost, dlouhodobost a rozsah projednávané trestné činnosti.

156. V případě obžalovaného H. R. je třeba zohlednit kromě výše uvedených skutečností také fakt, že jmenovaný byl hlavním organizátorem celé trestné činnosti a byl to také on, komu plynul podstatný zisk ze způsobené škody. Z polehčujících okolností na straně H. R. soud shledal toliko fakt, že jmenovaný doposud vedl řádný život z hlediska přestupkového (č. l. 9820) a ačkoliv v minulosti byl soudně trestán, rozhodnutím Městského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2008 ve věci sp. zn. 9 T 117/2008 (č. l. 10085), byl mu uložen peněžitý trest, k jehož zaplacení došlo 22. 5. 2009 a rozhodnutí pak bylo zahlazeno rozhodnutím Městského soudu v Brně ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. 5 Nt 1/2010 (č. l. 10085). Pro výše uvedenou skutečnost, tak je třeba na obžalovaného hledět, jako by nebyl odsouzen (§ 106 trestního zákoníku). Při komparaci všech výše uvedených polehčujících a přitěžujících okolností, tedy zejména, že obžalovaný R. byl osobou, která stála na samém vrcholu organizované zločinecké skupiny, k jeho rukám plynula převážná část zisku z dlouhodobě páchané trestné činnosti, soud ukládal trest téměř na samé horní hranici zákonné trestní sazby, a to konkrétně v délce 13 let, přičemž obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Již výše byl odůvodněn trest zákazu činnosti v délce 10 let, který soud rovněž ukládal. Soud se toliko neztotožnil s návrhem státního zástupce na uložení peněžitého trestu ve výši 10 milionů Kč, neboť k osobě jmenovaného se nepodařilo zajistit výraznější poznatky stran jeho majetkových poměrů, které mají vliv na dobytost takovéto sankce, přičemž je třeba rovněž připomenout, že H. R. je osobou, proti níž je trestní řízení vedeno jako proti uprchlému a i v tomto ohledu tak není zajištěna možnost realizace vymožení uloženého peněžitého trestu vůči takovému jedinci, o to více, byl-li tento současně zavázán k náhradě majetkové škody v rozsahu, který je odůvodněn níže. Ostatně nalézací soud má za to, že délka nepodmíněného trestu odnětí svobody je již natolik výrazná, že není třeba, s ohledem na účel trestu, tento doplňovat též peněžitým trestem.
157. Obžalovaný S. R. je osobou, která na území ČR nebyla soudně či přestupkově postižena (č. l. 9823, 10093), což v jeho případě opět představuje jedinou polehčující okolnost. Soud oproti výše uvedenému H. R. zohlednil, že obžalovaný R. nebyl hlavní postavou organizované zločinecké skupiny, ale toliko jedním ze článků, který zastupoval společnost XXXX, přijímajíc pokyny svého švagra. Na druhou stranu však zůstává potřeba konstatovat výše uvedené přitěžující okolnosti, jakými bylo spáchání trestného činu ze ziskuchtivosti, spáchání více trestných činů, kterých se dopouštěl dlouhodobě a výše škody, kterou svým jednáním způsobil. Ačkoliv bylo již konstatováno, že právě u S. R. tato dosáhla nejnižší částky ze všech obžalovaných, i tak,

několikanásobně převyšuje hranici škody velkého rozsahu. U obžalovaného proto v rámci zákonem vymezené hranice pro pachatele trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny, soud ukládal trest v délce 11 let, tedy o něco mírnější, než v případě H. R., a to právě vzhledem k již avizované výši škody a postavení obžalovaného R. v rámci organizované zločinecké skupiny. Pro výkon trestu jmenovaného soud rovněž při splnění zákonných podmínek zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Také u obžalovaného R., jak již bylo konstatováno výše, uložil trest zákazu činnosti specifikovaný ve výrokové části tohoto rozhodnutí na dobu 10 let. Pro stejné skutečnosti, jaké byly uvedeny na straně spoluobžalovaného H. R., se soud neztotožnil s návrhem státního zástupce na uložení peněžitého trestu ve výměře 2 milionů Kč.

158. U obžalovaného A. R. bylo stejně jako v případě již výše rozvedených obžalovaných R. a R., přistoupeno k uložení úhrnného trestu odnětí svobody, a to ve výměře 10 let, se zařazením pro výkon takového trestu do věznice se zvýšenou ostrahou. Rovněž u jmenovaného je třeba konstatovat jeho formální netrestanost v přestupkovém (č. l. 9822), jakož i trestním (č. l. 10087) smyslu. Jmenovaný byl v minulosti celkem 4x soudně trestán, avšak jeho odsouzení jsou již staršího data, kdy mu byly ukládány trest obecně prospěšných prací, peněžité trest, trest zákazu činnosti a trest odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu. Tyto tresty již vykonal, resp. došlo k zahazení odsouzení či rozhodnutí o osvědčení se ve zkušební době. Ačkoliv u obžalovaného A. R. bylo konstatováno, že pro splnění zákonných podmínek na něho nelze hledět jako na trestaného, soud současně doplňuje, že vzhledem k poznatkům, které učinil z opisu z evidence Rejstříku trestů, obžalovaný není osobou, která by v minulosti vedla řádný život. Zejména lze poukázat na skutečnost, že obžalovaný A. R. byl rozhodnutím Okresního soudu v Prostějově ve věci sp. zn. 2 T 181/2005 dne 31. 7. 2007 uznán vinným trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona, kdy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Z této zkušební doby se ke dni 19. 9. 2011, osvědčil. Pro výše uvedené lze tedy uzavřít, že obžalovaný se nyní projednávané trestné činnosti dopouštěl právě ve zkušební době podmíněného odsouzení a tuto skutečnost tedy nelze než vnímat tak, že obžalovaný byť si byl vědom podmínek předchozího odsouzení a povinnosti vést řádný život, na tyto nikterak nereflektoval a dopouštěl se rovněž majetkově zaměřené trestné činnosti výrazně škodlivějšího charakteru. Ačkoliv A. R. nebyl vrcholným představitelem organizované zločinecké skupiny, soud se plně ztotožnil s názorem státního zástupce o jeho úloze coby určitého mezičláku, resp. částečného organizátora vůči dalším osobám, a to zejména vůči O. K., potažmo M. L. a R. N.. S ohledem na tuto skutečnost, jakož i výši škody, kterou svým jednáním způsobil, proto soud považoval za nezbytné ukládat trest, který bude sice mírnější, než v případě prvně uvedeného H. R., ale současně přísnější, než tomu bylo u S. R.. Jako adekvátní se proto jevil trest odnětí svobody v délce 10 let, kterou soud doplnil oproti shora jmenovaným, rovněž o peněžité trest, a to ve výši 500 denních sazeb, kdy jedna z nich činí 5 000 Kč, tedy peněžité trest v celkové výši 2 500 000 Kč. Soud vycházel z majetkových poměrů obžalovaného, který sám ve své výpovědi zmínil, že je majitelem jednoho domu v XXXX a 1/2 domu v obci XXXX. Ačkoliv rovněž uváděl ke své osobě hypotéku ve výši 6 000 000 Kč, soud nepochybuje, že v případě obžalovaného, který jednoznačně splnil podmínky uložení peněžitého trestu, neboť pro sebe i jiného úmyslným trestným činem získal majetkový prospěch, je dána vymožitelnost takovéto sankce, a to i pro jeho věk, pro který je vysoce pravděpodobné, že bude ještě dlouhodobě pracovní produktivní. Výše peněžitého trestu pak, dle přesvědčení soudu, plně odráží závažnost trestné činnosti i zisk, který z této musel obžalovanému plynout. Pro případ, že by peněžité trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 a 1/2 roku. V neposlední řadě je třeba doplnit, že též v případě jmenovaného se soud plně ztotožnil s potřebou ukládat trestu zákazu činnosti v takovém rozsahu, jaký byl uveden výše, a to v maximální možné, zákonem stanovené výměře 10 let.

159. U obžalovaného B. J. nebyly zjištěny žádné záznamy v opisu z evidence přestupků (č. l. 9816). Jak však vyplynulo z opisu z evidence Rejstříku trestů (č. l. 10088), jakož i připojených trestních spisů Okresního soudu Brno-venkov, sp. zn. 3 T 4/2017 a Městského soudu v Brně, sp. zn. 6 T 53/2018 a sp. zn. 89 T 100/2018, jmenovaný byl v minulosti celkem 4x soudně trestán pro různorodou trestnou činnost zahrnující v první řadě přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 24. 1. 2017, č. j. 3 T 4/2017-2010. Dále pak je třeba zmínit již výše uvedené přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č. j. 89 T 100/2018-1147. V neposlední řadě nalézací soud rovněž již dříve uvedl, že B. J. byl uznán vinným účastenstvím ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2. 5. 2017, č. j. 7 T 187/2016-552. Všechna tato pravomocná odsouzení je pak třeba považovat za sbíhající se trestnou činnost k nyní projednávané trestní věci a na místě proto bylo uložení souhrnného trestu v intencích § 43 odst. 2 trestního zákoníku, tedy především za splnění podmínky, že souhrnný trest nesmí být mírnější, než trest uložený rozsudkem dřívějším, který představuje rozsudek Městského soudu v Brně pod sp. zn. 89 T 100/2018, jímž bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu k rozsudku č. j. 7 T 187/2016-552 ze dne 5. 2. 2017, jímž byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, avšak následně došlo k jeho přeměně na trest nepodmíněný, a to v plné výměře se zařazením obžalovaného do věznice s ostrahou.
160. Oproti níže uvedeným obžalovaným nalézací soud neshledal v případě obžalovaného B. J. splnění podmínek pro postup podle § 58 trestního zákoníku, tedy mimořádné snížení trestu odnětí svobody. Za dané situace proto ukládal trest ve výměře, která byla s poukazem na ustanovení § 108 trestního zákoníku stanovena ve výměře 9 let a 2 měsíce až 13 let a 4 měsíce. U obžalovaného B. J. je dána stejná paleta přitěžujících okolností jako u zbývajících spoluobžalovaných. Z hlediska okolností polehčujících pak je třeba zmínit, že vzhledem k ukládání souhrnného trestu není dána existence jakýchkoliv dřívějších odsouzení, které by bylo možno vnímat ve smyslu nevedení řádného života v minulosti. U obžalovaného pak soud rovněž přihlédl k jeho doznání, byť toto bylo jistým způsobem zabarveno tak, že B. J. uváděl, že trestné činnosti se dopouštěl v počátku v přesvědčení, že se jedná o řádné, legální obchody, o čemž byl údajně utvrzován H. R. a S. E.. Současně též zdůraznil určitý nátlak, který vůči němu měl být veden ze strany spoluobžalovaných. Soud již při hodnocení viny jmenovaného poukázal, že B. J. byl dřívějším pracovníkem H. R. a bylo konstatováno, že právě pro takovéto postavení a určitou blízkost ve vztahu k organizátorovi trestné činnosti byl dosazen jako jednatel společnosti XXXX, tedy koncového článku fakturačního řetězce A, která získávala ze strany finančního úřadu požadované odpočty DPH. Nalézací soud připomíná, že v takovémto postavení byl rovněž obžalovaný S. R. a oba tak bylo třeba vnímat jako určité blízké osoby ve vztahu k H. R., který měl k nim důvěru, aby jim svěřil řízení právě koncových článků řetězce. S ohledem na další skutečnosti bylo vyvráceno tvrzení B. J., že nevěděl o protiprávnosti celého mechanismu a jeho obhajoba v tomto směru považována za účelovou. Rovněž i bližší vztah k S. E. byl následně zařazen až do pozdějšího období po spáchání trestné činnosti, kdy J. dělal E. řidiče, či s ním dále spolupracoval. Nelze mít také za prokázané, že by B. J. páchal trestnou činnost pod nátlakem jiné osoby, kdy rovněž s tímto tvrzením se nalézací soud vypořádal výše. Je na místě shrnout, že B. J. sice doznal svůj podíl na trestné činnosti, avšak neučinil tak v takovém rozsahu, pro který by bylo možno hodnotit jeho výpověď, jakožto spolupracujícího obviněného, či osoby, která výrazně přispěla k odhalování trestné činnosti, byť soud uznává, že obžalovaný uvedl velmi důležité informace, mj. k osobě H. R.. Soud tak ve výsledku má za to, že u B. J. jsou dány podmínky, aby

mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby, a to konkrétně v délce 9 a 1/2 let. Pro splnění zákonných podmínek soud jmenovaného, stejně jako předchozí obžalované, zařadil pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou. Rovněž tak soud připomíná své výše uvedené závěry k trestu zákazu činnosti na dobu 10 let. Pro uložení souhrnného trestu pak soud podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výroky o trestech, které byly obžalovanému pravomocně uloženy trestním příkazem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 24. 1. 2017, č. j. 3 T 4/2017-210, rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2. 5. 2017, č. j. 7 T 187/2016-552 a rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č. j. 89 T 100/2018-1147, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu. V neposlední řadě soud poukazuje, že byť také obžalovaný J. splnil primární podmínku uvedenou v § 67 odst. 1 trestního zákoníku o uložení peněžitého trestu, tuto sankci, i přes návrh státního zástupce, soud neukládal, a to právě pro absenci poznatku o vymožitelnosti takového postihu, jakož i pro délku nepodmíněného trestu, který byl obžalovanému uložen.

161. V případě obžalovaného S. E. poukázal státní zástupce ve své závěrečné řeči na složitější situaci, a to v důsledku dvou paralelně vedených trestních řízení vůči jmenovanému. Nejedná se pouze o nyní projednávanou věc, ale též účast obžalovaného v kauze „XXXX“, která je rovněž v současné době projednávána Krajským soudem v Brně. Státní zástupce připomenul, že obžalovaného E., ať již s ohledem na jeho doznání v nyní projednávané věci, jakož i výrazný přínos do případu „XXXX“, označil jako spolupracujícího obviněného, který poskytuje orgánům činným v trestním řízení významné informace pro usvědčení dalších pachatelů organizované trestné činnosti. Má tak za naplněné podmínky užití § 58 odst. 4 trestního zákoníku, podle něhož soud sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby pachatelů, který je označen jako spolupracující obviněný, jsou-li splněny podmínky stanovené v § 178a odst. 1 trestního řádu a podal-li spolupracující obviněný, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem úplnou a pravdivou výpověď o skutečnostech, které jsou způsobilé významně přispět k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Soud přitom není vázán omezeními uvedenými v ustanovení § 58 odst. 3 trestního zákoníku, jež vymezují maximální možnou hranici snížení trestu s ohledem na závažnost trestné činnosti. Nalézací soud se již dříve ztotožnil s názorem státního zástupce na označení obžalovaného E., coby spolupracujícího obviněného, kdy se rovněž zabýval skutečnostmi určitých rozporů, které panovaly mezi jeho výpovědí a výpovědí zejména obžalovaných L. a N.. Soud připomíná, že i přes dané rozpory vysvětlil, proč na všechny jmenované bylo přiznáno shodnou optikou spolupracujících obviněných. S ohledem na pokračující průběh řízení vedeného Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 40 T 4/2020, kde je přínos obžalovaného ještě významnější, než v nyní projednávané věci, navrhl státní zástupce uložení nepodmíněného trestu kratšího trvání, a to konkrétně v délce 2 let se zařazením obžalovaného do věznice s ostrahou, dále pak peněžitý trest ve výši 1 milionu Kč a trest zákazu činnosti ve stejné dikci jako u dříve jmenovaných ve výměře 5 let.
162. Nalézací soud plně chápe pohnutky, které vedly státního zástupce k učinění jeho návrhu, a to právě pro roli, kterou S. E. hraje nejen v nyní projednávané věci, ale zejména v případě, který je pod označením „XXXX“ vysoce mediálně sledován a v současné době projednáván Krajským soudem v Brně. Soud rozumí postupu státního zástupce, který je veden snahou udržet spolupráci s obžalovaným E. i v další trestní kauze, která se týká trestné činnosti minimálně srovnatelné škodlivosti jako je tomu nyní. Je však třeba připomenout, že obžalovaný S. E. nebyl, coby pachatel nyní projednávané daňové trestné činnosti běžným členem organizované zločinecké skupiny, ale z provedeného dokazování byl učiněn závěr, že v celé hierarchii stál poměrně vysoko, kdy dokonce někteří obžalovaní jej označovali za hlavního organizátora. Ačkoliv soud tuto roli přiřknul ve svém hodnocení H. R., nepopírá, že S. E. byl skutečně člověkem, který stál

buď na stejné úrovni či jen nepatrně níže a svým postupem úkoloval fungování podstatné části členů celé skupiny. Byl to také on, komu pramenila výrazná část zisku z trestné činnosti. S ohledem na již dříve proklamované přítěžující okolnosti v podobě dlouhodobosti a ziskuchtivosti trestné činnosti, počtu útoků a výši škody, proto soud nemohl ukládat tak nízký trest, jaký byl navržen státním zástupcem, o to více, že obžalovanému bylo na místě ukládat trest souhrnný za sbíhající se přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a křivého obvinění podle § 345 odst., 2, odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku, jimiž byl (stejně jako výše uvedený B. J.) uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č. j. 89 T 100/2018-1147. Za posledně uvedenou trestnou činnost byl jmenovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání rovněž 24 měsíců. Ukládání souhrnného trestu, byť nepodmíněného, ve srovnatelné výměře, pak soud s ohledem na závažnost projednávané trestné činnosti považuje za nepřiměřeně mírné. Ačkoliv tedy vysoce kladně hodnotí přístup obžalovaného S. E. a přínos jeho výpovědi pro odhalení trestné činnosti, ukládal trest přísnější než to požadovala obžaloba, a to konkrétně ve výměře 4 let, jakožto trest nepodmíněný a obžalovaného pro jeho výkon zařadil do věznice s ostrahou. Nalézací soud má za to, že daný trest je vzhledem k úloze obžalovaného při páchání trestné činnosti stále sankcí velmi mírné povahy. Ostatně lze doplnit (aniž by však by soud chtěl a byl oprávněn jakkoliv hodnotit výsledky jiného, doposud nXXXNčného trestního řízení), že v případě, bude-li vina S. E., coby spolupracujícího obviněného, prokázána také ve věci sp. zn. 40 T 4/2020, bude na místě ukládat opět souhrnný trest k nyní projednávané trestné činnosti, přičemž bude moci být komplexně zhodnocen přínos jmenovaného pro odhalování organizované trestné činnosti. Současně se soud ztotožnil s návrhem státního zástupce, co do uložení a výše dalších sankcí, a to jednak peněžitého trestu, který byl ukládán jmenovanému coby osobě, která trestnou činností získala, jak pro sebe, tak pro ostatní majetkový prospěch, ve výši 500 denních sazeb, z nichž jedna činí 2 000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 1 milion Kč. Oproti obžalovaným R. a R. je obžalovaný E. osobou, která žije, resp. má určité vazby na území České republiky, popřípadě sousední Slovenské republiky a je dán předpoklad, že pro jeho přítomnost a majetkové schopnosti bude schopen takovýto peněžitý trest vykonat. Pro případ, že by tak neučinil, stanovil soud náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku. Délka trestu zákazu činnosti pak shodně jako u dalších obžalovaných byla vytýčena v maximální možné výměře, opět s poukazem na závažnost celé trestné činnosti. Vzhledem k uložení souhrnného trestu pak nalézací soud zrušil výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen pro sbíhající se trestnou činnost rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č. j. 89 T 100/2018-1147, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

163. K osobám obžalovaných M. L. a R. N. soud zaujal shodné stanovisko. Oba jmenovaní v minulosti nebyli postiženi pro spáchání přestupku (č. l. 9817-9818), z evidence Rejstříku trestů (č. l. 10089-10090), jakož i připojeného trestního spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 1 T 3/2014 se podává, že oba byli shodně v minulosti uznáni vinnými zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2016, č. j. 1 T 13/2014-5214, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2017, č. j. 1 To 67/2016-5733. Posledně uvedenými rozhodnutími byl obžalovanému M. L. uložen trest odnětí svobody ve výměře 5 let, dále peněžitý trest v celkové výši 100 000 Kč, pro jehož nezaplacení byl následně nařízen výkon náhradního trestu odnětí svobody v trvání 6ti měsíců a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona na dobu 5 let. De facto shodné tresty byly uloženy též R. N., kdy toliko v případě peněžitého trestu pro jeho částečné uhrazení byl následně jmenovanému nařízen výkon náhradního trestu ve výměře 114 dnů.

164. Rovněž v nyní projednávané věci soud vnímá zapojení obou obžalovaných ve stejné míře, resp. totožném postavení, kde vystupovali coby jednotlivé články obchodních řetězců, přes které proudilo zboží za účelem jeho vývozu do zahraničí. Soud stejně jako u obžalovaného S. E. se již výše zabíral skutečností, proč přiznal M. L. a R. N. postavení spolupracujících obviněných. Vzhledem k podmínkám pro ukládání souhrnného trestu, který nesmí být mírnější, než trest dříve uložený, soud přistoupil k určitému zpřísnění sankcí u obžalovaných, kdy se neztotožnil s názorem státního zástupce, že u M. L. a R. N. pro jejich přístup v podobě doznání se a spolupráce s orgány činnými v trestním řízení by mělo postačovat upuštění od uložení souhrnného trestu. Stejně jako tomu bylo v případě S. E., závažnost protiprávního jednání, kterého se dopustili, jeho rozsah a dlouhodobost páčání, vedli soud k přesvědčení, že upuštění od uložení souhrnného trestu a spokojení se za spáchání vícero trestných činů s postihem obžalovaných na samé spodní hranici neupravené zákonné trestní sazby § 240 odst. 3 trestního zákoníku, není v případě obou obžalovaných, žádoucí. I tak, stejně jako tomu bylo v případě S. E., je třeba nyní ukládat trest odnětí svobody ve výměře 7 let, který je vyměřen pod spodní hranicí trestní sazby stanovené ve smyslu § 108 trestního zákoníku, třeba považovat za spíše mírnější a výchovné povahy, reflektující spolupráci obou obžalovaných při rozkrývání organizované trestné činnosti. Pro výkon trestu oba obžalované zařadil do věznice s ostrahou. Vzhledem ke skutečnosti, že předchozí ukládání peněžitého trestu ve věci Krajského soudu v Brně, sp. zn. 1 T 13/2014, nevedlo k žádnému výkonu a musel být nařízen trest náhradní, soud v případě obžalovaných L. a N. o této sankci neuvažoval. Naopak oběma uložil trest zákazu činnosti, tak jak byl rozveden výše, a to opět v maximální možné výměře 10 let a současně zopakoval trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona na dobu 5 let, který byl uložen ve věci sp. zn. 1 T 13/2014. S ohledem na ukládání souhrnného trestu pak zrušil u obou obžalovaných výroky o trestech z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2016, č. j. 1 T 13/2014-5214, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2017, č. j. 1 To 67/2016-5733.
165. Konečně pokud se týká obžalovaného O. K., je možné uvést následující. Také tento obžalovaný v minulosti nebyl postižen pro spáchání přestupku (č. l. 9819), z hlediska jeho trestní minulosti je však možné poukázat na celkem 9 odsouzení pro majetkovou či daňovou trestnou činnost (č. l. 10091-10092). Také v případě O. K. bylo na místě ukládat souhrnný trest pro sbíhající se trestnou činnost, pro kterou byl dříve odsouzen. Jedná se o přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2012, č. j. 1 T 67/2012-435 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 1. 2013, č.j. 7 To 507/2012-494; přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 21. 1. 2011, č. j. 1 T 162/2010-116; trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, odst. 3 zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen trestního zákona) ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 5. 4. 2011, č. j. 2 T 9/2011, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 1. 9. 2011, č.j. 9 To 318/2011; trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2011, č. j. 5 T 117/2011-604, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2012, č.j. 9 To 621/2011-635; zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2012, č. j. 12 T 141/2011-1344, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2012, č.j. 3 To 243/2012-1425; trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b

odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákona ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona, přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2012, č. j. 89 T 171/2011-1040, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 2012, č. j. 8 To 353/2012-1106.

166. Ke všem výše uvedeným rozhodnutím, na jejímž konci stojí rozsudek Městského soudu v Brně, č. j. 1 T 67/2012-435 a jeho odsouzení obžalovaného k trestu odnětí svobody v trvání 75 měsíců pak nalézací soud ukládal souhrnný trest, a to stejně jako v předchozích případech podle zásad uvedených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku v sazbě stanovené podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku a za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku. Soud již dříve poukázal na skutečnost, že ačkoliv obžalovaný O. K. nebyl označen jakožto spolupracující obviněný, jeho výpověď výrazným způsobem přispěla k rozkrytí trestné činnosti zejména směrem ke spoluobžalovanému A. R.. Ostatně obsah jeho výpovědi soud může zcela přirovnat k výpovědím M. L. a R. N., či spíše tuto považuje za významnější, neboť obžalovaný zcela spontánně rozvedl působení celé skupiny a osob, které ji tvořily. Obsah jeho výpovědi soud vyhodnotil jako paradoxně nejvěrohodnější ze všech obžalovaných, a to ačkoliv jmenovaný nebyl jako spolupracující obviněný označen. K tomuto soud připomíná, že O. K. se o dosažení tohoto postavení snažil již v přípravném řízení, ale pravděpodobně orgány v něm činné nevyhodnotily pro existenci dalších důkazů potřebu vztáhnout institut spolupracujícího obviněného také na jeho osobu. Ačkoliv tak neučinily, soud využil vzhledem k významu jeho výpovědi pro trestní řízení možnosti, kterou mu přiznává § 58 odst. 1 trestního zákoníku, neboť má za to, že vzhledem k jeho osobě, ač tato byla mnohokrát trestně postižena, lze mít za to, že dříve uložené tresty pro sbíhající se trestnou činnost, jakož i následně uložený trest ve věci Krajského soudu v Brně, sp. zn. 1 T 13/2014, ve které byl společně s obžalovanými L. a N. rovněž odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 7 let, jsou zcela postačující. Soud proto toliko nepatrně zpřísnil předchozí odsouzení Městským soudem v Brně ve věci sp. zn. 1 T 67/2012, kdy původní výměru trestu v délce 75 měsíců navýšil na trest odnětí svobody v trvání 7 let. Shodně jako tomu bylo u zbývajících obžalovaných, pak také O. K. uložil trest zákazu činnosti ve výše uvedeném rozsahu, a to na dobu 10 let. Pro uložení souhrnného trestu rovněž v intencích § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výroky o trestech, které byly jmenovanému uloženy dříve uvedenými rozhodnutími Městského soudu v Brně a Okresního soudu ve Vyškově, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.
167. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu majetkové škody připojila Česká republika zastoupená Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj (č. l. 10154-10156), a to konkrétně proti obžalovaným H. R., A. R., B. J., S. E., R. N., M. a L. a O. K. ve výši 334 191 000 Kč a dále ve vztahu k obžalovaným H. R., S. R., S. E. a R. N. ve výši 136 318 218,90 Kč. Tento svůj nárok poškozená založila na skutečnosti, kdy obžalovaní v rámci své trestné činnosti vylákali finanční prostředky ze státního rozpočtu prostřednictvím daňových subjektů XXXX a XXXX. Bylo poukázáno, že dotčeným společností byla doměřena, coby daňovým subjektům, daň z přidané hodnoty, která však nebyla uhrazena. Ze strany poškozené bylo provedeno též šetření k majetkovým poměrům společností, z nichž bylo zjištěno, že daňové subjekty nejsou vlastníky žádných nemovitých věcí, nejsou vlastníky movitého majetku v podobě zejména dopravních prostředků a stejně tak nebyly zjištěny žádné finanční prostředky na příslušných bankovních účtech.

168. S argumentací poškozené se nalézací soud po provedeném dokazování plně ztotožnil. Je třeba připomenout, že ačkoliv vylákání nadměrného odpočtu DPH bylo ve výsledku uplatňováno toliko společnostmi XXXX a XXXX, za které vystupovali jejich jednatelé B. J. a S. R., jednalo se o toliko jeden z článků organizované zločinecké skupiny, na jejíž činnosti se podíleli všichni obžalovaní, všichni s vědomím, že jejich jednání v souhrnu vede k vylákání finančních prostředků ze státního rozpočtu. Veškeré obchodní subjekty, které v obchodních řetězcích, jež pachatelé ke své protiprávní činnosti užívali, fungovali ryze účelově a jen s cílem páčání trestné činnosti. Ze strany poškozené bylo správně poukazováno na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 15 Tdo 902/2013, podle něhož nárok státu na zaplacení daně není nárokem na náhradu škody, který by mohl příslušný finanční orgán uplatňovat podle § 43 odst. 3 trestního řádu v trestním řízení proti subjektu povinnému k zaplacení daně, ale nárokem vyplývajícím přímo ze zákona. Z dané situace však existuje výjimka tam, kde je evidentní, že obžalovaný jako osoba jednající za právnickou osobu zkrátí daň této právnické osoby, protože právnická osoba nemá žádný majetek, na který by bylo možné vést exekuci. Je proto na místě řešit otázku, zda nevzniká ručitelský závazek dotčeným osobám vystupujícím za obchodní společnosti, na základě kterého by mohl být v adhezním řízení zavázán k náhradě škody způsobené nebo k vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem. Jak již bylo zmíněno i v rámci dokazování, veškeré obchodní subjekty, nejen tedy XXXXa XXXX, byly pachateli užívány čistě účelově, aniž by vykazovaly vlastní obchodní aktivity ve standardním smyslu. Veškeré finanční prostředky, které plynuly na jejich účty, byly okamžitě vybírány a představovaly profit pachatelů trestné činnosti. Žádná ze společností negenerovala své zisky v tom smyslu, že by získávala další (legální) činností movitý či nemovitý majetek, popřípadě evidovala na svých bankovních účtech jakékoliv jiné příjmy a zůstatky. Tento soud dlouhodobě zastává názor, že za dané situace, kdy právnická osoba je jakousi prázdnou schránkou, přes kterou jsou pouze vykazovány účelové aktivity s cílem výhradního páčání trestné činnosti, je třeba, aby nebylo znemožněno poškozenému, v tomto případě státu, aby dosáhl uspokojení neoprávněně vydaných finančních prostředků v podobě uplatnění náhrady škody v rámci adhezního řízení. Ne jinak tomu je i v tomto případě, v němž všichni obžalovaní tvořili zločinné uskupení, které za pomoci společností registrovaných k dani, neoprávněně nárokovalo daňové zvýhodnění a takto získané prostředky tvořící škodu způsobenou trestnou činností obžalovaní používali pro vlastní potřebu. Jsou to právě obžalovaní, coby pachatelé trestné činnosti a fyzické osoby, kdo za své jednání odpovídají, a to i v rovině náhrady majetkové škody, kterou nelze řešit postižením majetku daňového subjektu, který byl k páčání trestné činnosti užit. Nalézací soud proto rozhodl ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaných společně a nerozdílně nahradit České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, majetkovou škodu, a to v rozsahu tak, jak je vymezeno ve výrokové části tohoto rozsudku, neboť dané částky plně odpovídají prostředkům, které byly vylákány od správce daně, a to právě činností jednotlivých obžalovaných zapojených do jednoho, případně obou účelově vytvořených fakturačních obchodních řetězců.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 25. června 2020

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., v. r.
předseda senátu